

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητεῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ίστρια 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — ΑΘῆΝΑΙ

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἑτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Οἱ σκαπανεῖς τῆς εἰρήνης, Μ. Νικολαΐδης	σελ. 1	The Pioneers of Peace by M. Nicolaidis ...	Page 1
Ε.Ε.Σ.	2	G.R.C. movement	2
Πάσχα τοῦ 1827, Ε. Φωτιάδης	3	Easter of 1827 by E. Photiadis	3
Ὁ ὀπτικὸς τηλεγράφος τῶν Βυζαντινῶν, Γ. Κολια	4	The Optical Telegraph of Byzantines by G. Kolias	4
Ἡ ἀρχαία Τυρρηνία ἢ Ἐτρούρια, Ν. Δημητροκάλλη	5	Ancient Etruria by N. Demetrocalis	5
Μέτρα καὶ Σταθμά, Φ. Καραπιπέρη	6	Weights and Measures by Ph. Karapiperis	6
β) Ἀξιόπαινοι παιδικαὶ πράξεις		b) Children's praiseworthy deeds	
Λουκάς ὁ Εὐαγγελιστής, Κ. Παπαπαναγιώτου	7	Luke the Evangelist by K. Papapanagioutou	7
Παγκόσμιος ἡμέρα υγείας Μ. Candau	8	Day of Health by M. Candau	8
Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεὺς, Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος, Ε. Σταμάτης	9	Ancient Greek Inventors by E. Stamatis	9
β) Προσοχὴ στὴ χρῆσιν τῶν φαρμάκων Μ. Oelsnitz		b) Medical advice. The use of medicines by Dr. Oelsnitz	
Ἡ κηδεὶα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', Τ. Τσιρμπίνου	10	The funeral of Gregory the 5th by T. Tsi-rimbinos	10
Ραντάρ, Γ.Δ. Παπᾶ	11	Radar by G. Papas	11
Φωτογραφίαὶ δράσεις	12-13	Activity in Pictures	12-13
Τὰ Ἀμπελάκια καὶ τὰ Τέμπη, Π. Καλονάρου	14	Ampelakia and Tempe by P. Kalonaros	14
β) Λαλιὲς (ποίημα), Σ. Κωτσαρῖδης		b) Chat (poem) by S. Kotsarides	
Καίσαρ Κασκαμπέλ Β.	15	C. Kaskambel by B.	15
Ντέιβιντ Σίμ, Σπ. Αὐλονίτη	16	David Sim. by Sp. Avlonitis	16
Ὁ χοῖρος, Ἐμμ. Ἀνάσσης	17	The pig by E. Anassis	17
Τὰ πλοῖα μποροῦν νὰ συνεννοοῦνται μέσα στὸν λιμένα-Π.	18	«How ships communicate while in the harbour» b) Dangers in the street	18
β) Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο		The lie and the truth by Gl. Protopapas	
Τὸ φέμμα καὶ ἡ ἀλήθεια, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	19	In the desert of Kalachari by K. Kolovos	19
Στὴν ἔρημο τῆς Καλαχάρις, Κ. Κολοβού	20	G.J.R.C. movement	20
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	21	Group's activity	21
Δράσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	22	Pupils contribution	22
Μαθητικὴ συνεργασία	23-24	The cat and the mice by Ant. X.	23-24
Ὁ γάτος καὶ οἱ ποντικοί, Ἀντ. Χ.	25	Front-cover: Espolio by El. Greco	
Ἐξώφυλλο: Ἀπὸ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Δ. Θεοτοκοπούλου		Inside front-cover: Missolonghi by S. Skipi	

Σ. ΣΚΙΠΗ

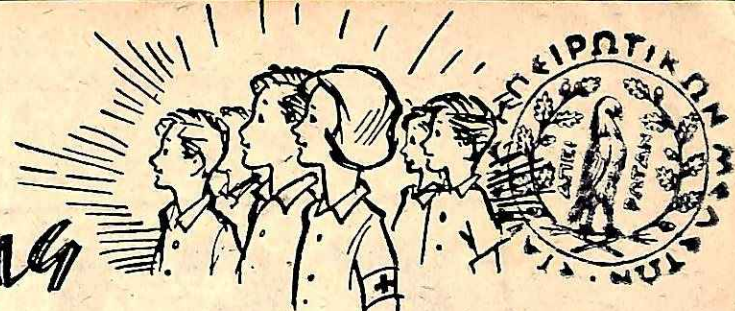
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Στὴν ἀφωτὴ τους ἐκκλησιὰ γονατιστοὶ δεῖσθκαν οἱ Πολιορκημένοι καὶ εἶχαν, σὰ βγήκαν, στὴν ἀγνή, τὴν ὕστατην ἀπόφαση, τὴν ὅση τους γραμμένη.
Τοῦ κάκου ὁ Ἀπρίλης ὁ χλωρὸς μὲ τὰ πουλιὰ καὶ τ' ἄνθια του ζηταί νὰ τοὺς λυγίσῃ.
Μέσα στὸ νοῦ τους τώρα πιά γενήσαν ἕνα, σμίξαν ὁ Θάνατος καὶ ἡ Ζήσις.
Σὰν πεινασμένοι γυιαιτοί, πὸν πόθο ἀγγίμι ἀπὸ βουνοῦ ῥάχη ψηλὴ ἀντικρύζουν
ἔτσι σ' ἀσκέρια τὰ πικρὰ τοῦ Κιουταγῆ καὶ τοῦ Ἰμπραήμ-δρμούν καὶ τὰ διασκέζουν.

Ὁ Τουρκαράνης ἀλαλὸς στέκει θωρόντας τὸ πουλὶ πὸν τοῦφνε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲς τὴν πόλιν ὀλνέται τὴν ἔρημ-βάζοντας φωτιά ὁλοῦθε καὶ μαχαίρι.
Ὅμως τοῦ κάκου ἀναζηταί μέσ' ἀπὸ τὰ χαλάσματα καὶ μέσ' ἀπὸ τὴ μαύρη καταστροφή, τῶν τόσων του τῶν θουσῶν τὸ ἔπαθλο, τὸ Μεσολόγγι ναύρει!
Τὸ Μεσολόγγι στὶς γενναῖες καρδιές του—δὲν κατάλαβε— πὼς τόκλεισαν Ἀκρίτες καὶ πὼς ἀθάνατο ἀπαρτο ζεῖ πιά στὴς Φήμες τὰ βουγὰ μὲ τοὺς Μεσολογγίτες

Τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Οἱ σκαπανεῖς τῆς εἰρήνης

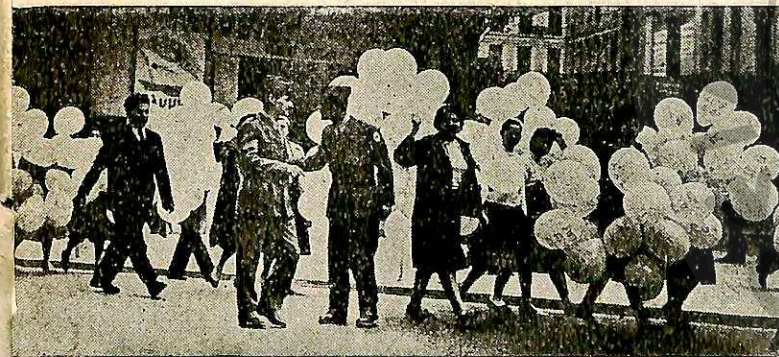
ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

«Στράτευμα ἀγάπης» ἔχομε χαρακτηρίσει τὰ 120 περίπου ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ποὺ ὡς μέλη καὶ ὡς συνεργάτες προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ μεγάλο καὶ πολὺπλευρο ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ πῶς μπροστὰ ἀπὸ τὸ στράτευμα αὐτὸ ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο σῶμα πρωτοποριακὸ, προπαρασκευαστικό, ποὺ, ὅπως τὸ σῶμα τῶν σκαπανέων στὸν ἀληθινὸ στρατὸ, ἀνοίγει καὶ αὐτὸ τὸ δρόμο, γιὰ νὰ περάσῃ καὶ νὰ προχωρήσῃ στὶς ὑψηλές καὶ μεγάλες πολιτιστικὲς κατακτήσεις τοῦ τὸ κύριο στράτευμα τῆς ἀγάπης.

Εἶναι οἱ σκαπανεῖς τῆς εἰρήνης, ἕνα σῶμα ποὺ λάμπει ἀπὸ νιάτα καὶ σφύζει ἀπὸ ζωντάνια, δύναμι καὶ ἀκμή. Ἐνα σῶμα, ποὺ στὴ δροσερὴ καὶ πεντακάθαρη καρδιά του κρατεῖ ἀσβεστὴ καὶ ὀρμητικὴ τὴν ἱερὴ φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἀποθυσίας. Ἐνα χαρούμενο καὶ γελαστό, ἀλλὰ καὶ γεμάτο ἀπὸ θέλησι καὶ ἀποφασιστικότητά σῶμα, ποὺ, κρατώντας στὴ θέσι τῆς σκαπάνης ἕνα φρέσκο κλάδο ἐλιᾶς, τραδουδᾷ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην καὶ σκορπίζει σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον καὶ φυτεύει στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων τοὺς θεῖους σπόρους τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων αὐτῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν.

Εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 53 περίπου ἑκατομμύρια νέους καὶ νέες καὶ εἶναι ἀπλωμένο σὲ 71 χώρες. Καὶ ὅπως τὰ μέλη καὶ οἱ συνεργάτες τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἔτσι καὶ τὰ παιδιά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἀνήκουν σὲ ὅλες τὶς φυλές τοῦ κόσμου καὶ σὲ ὅλες τὶς θρησκείες. Ἀνέκουν στὴν Ἀνθρωπότητα.

Κατὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμον (1914-1918) τὰ παιδιά τοῦ Καναδά, σὲ μίαν αὐθόρμητη ἔκρηξι τῆς ψυχῆς τους, ποὺ εἶχε πονέσει καὶ συγκλονισθῇ μὲ τὶς ταλαιπωρίες καὶ τὶς στερήσεις τῶν παιδιῶν, ποὺ βρίσκονταν στὶς πολεμικὲς ζώνες τῆς Εὐρώπης, πήραν τὴν πρωτοβουλία καὶ φρόντισαν μὲ ἐνθουσιασμό καὶ μὲ δραστηριότητα γιὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν περίθαλψιν τους. Μάζεψαν χρήματα, ἐτοίμασαν εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἄλλα καὶ τὰ ἔστειλαν μαζί μὲ τὴν ἀγάπην τους καὶ τὴν ἀλληλεγγύην τους στὰ κακουχημένα παιδιά τῆς Εὐρώπης.

Ε.Ε.Ν. τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν μὲ προπαγανδιστικὰ μπαλλόνια κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς αἱμοδοσίας (1.3.1959). Juniors of Athens High Schools holding balloons propagating blood donation, on March 1st 1959.

Ἔτσι ἀπὸ τὴν πηγαία ἐκείνη ἐκδήλωσι τῶν παιδιῶν τοῦ Καναδά, ποὺ τὴν ἀκολούθησαν καὶ τὰ παιδιά τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων χωρῶν, γεννήθηκε ἡ ὠραία καὶ ὑψηλὴ ἰδέα νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ ν' ἀξιοποιηθῇ γιὰ τοὺς μεγάλους σκοποὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἡ ἀγνή καὶ εὐγενικὴ ψυχὴ τῆς Νεότητος. Καὶ τὸ 1919, δηλ. τὸν ἴδιο χρόνον, ποὺ ἱδρύθηκε ἡ Ἐνωσις τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἀπέτελεσε ἕνα ἀπὸ τοὺς πρῶτους καὶ κυριωτέρους σκοποὺς τοῦ προγράμματός της. Ἡ δὲ 18ῃ Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ εἶχε συνέλθει στὸ Τορόντο τὸ 1952, ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν:

«Ἡ Διεθνὴς Διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐχούσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιδράσεις, τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ Νεότης καὶ τὸν σημαντικὸν ρόλον αὐτῆς εἰς τὴν διεθνή ζωὴν φρονούσα ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς πρέπει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐπιρροῆς του καὶ τοῦ κύρους του διὰ νὰ διαπαιδαγωγῇ τὴν Νεότητα συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης· πιστεύουσα ὅτι μία τοιαύτη διαπαιδαγωγὴ τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ σημαντικὴν καὶ θετικὴν γημισ τῆς Νεότητος ἀποτελεῖ σημαντικὴν καὶ θετικὴν συμβολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, συνιστᾷ εἰς τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς νὰ κατευθύνουν τὰς προσπάθειάς των εἰς τὴν διαπαιδαγωγὴν τῆς Νεότητος συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διεθνούς ἀδελφότητος, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης».

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ποὺ ἐνσωματώθηκε ἀπὸ τὸ 1919 στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ ἀπλωθήκε σ' ὅλοκληρον τὸν κόσμον, ὀργανώθηκε καὶ συστηματοποιήθηκε ἀπὸ διάφορα διεθνή συνέδρια καὶ προσφέρεται ἔκτοτε πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὸ βασικώτερον καὶ οὐσιαστικώτερον ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ εἰρηνικό.

Πῶς συγκεκριμένα, οἱ τρεῖς κυριώτεροι σκοποὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἶναι:

- 1) Ἡ προαγωγή τῆς υγείας μὲ συστηματικὴ καὶ συνεχὴ προσπάθεια γιὰ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων υγείας, γιὰ τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων ὑγιεινῆς καὶ πρῶτων βοηθειῶν, γιὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυστυχημάτων.
- 2) Ἡ προσφορὰ βοηθείας σὲ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη: σὲ μικρότερα, φτωχὰ ἢ ἀδύνατα καὶ ἄρρωστα παιδιά, σὲ ἠλικιωμένους ἀνθρώπους καὶ γενικώτερα σὲ κάθε δυσκολία καὶ ἀνάγκη τῶν συνανθρώπων μας.
- 3) Ἡ διάδοσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος κατανόησης, φιλίας καὶ συναδελφώσεως ἀνάμεσα στοὺς νέους καὶ νέες ὅλων τῶν χωρῶν μὲ τὴν τακτικὴν ἀναμεταξύ τους ἀνταλλαγὴν ἀλληλογραφίας, λευκωμάτων σχετικῶν μὲ τὴν κοινωνικὴν τους δράσιν, καὶ δώρων, καθὼς καὶ μὲ τὴν προσφορὰ βοηθείας στὰ παιδιά ἄλλων χωρῶν, ὅταν ἔχουν ἀνάγκη.

Οἱ σκοποὶ ὅμως αὗτοί δὲν ἀνταποκρίνονται μόνο ἐν αὐτῇ τῇ ἐργασίᾳ (Ἡ συνέχεια εἰς σελ. 4)

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗ 25ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Στρατηγοῦ κ. Α. Γκρούντερ ἀπεστάλη πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν συγχαρητήριος ἐπιστολὴ «ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀνεξαρτησίας, τῆς 25ης Μαρτίου», εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρει ὅτι: «ἐνῶ ἡμεῖς συνεορτάζομεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἑορτὴν τῆς πατρίδος σας, ἐπιθυμοῦμεν ἐπίσης νὰ λάβωμεν τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν διὰ νὰ διαβιβάσωμεν τοὺς χαιρετισμούς μας καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι μέσῳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θὰ δυνηθῶμεν πάντοτε νὰ συνεργαζώμεθα εἰς τὰς ἀνθρωπιστικὰς μας προσπάθειας».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κων. Γεωργακόπουλος ἀπήντησεν ἐκφράσας τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν του διὰ τὰς εὐχὰς ἀναφερθεῖς εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν δύο χωρῶν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας κατέληξε δὲ ὅτι «τὸ συγχαρητήριο ἐγγραφὸν ὑμῶν, ἀγαπητέ κ. Πρόεδρε, προερχόμενον ὅχι μόνον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς μεγαλυτέρας Ἐρυθροσταυρικῆς ὁργανώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν διατελέσαντα ἀρχηγὸν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες συνεκροτήθησαν, ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν Δικαιοσύνην, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δημοκρατίαν, θὰ διατηρηθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΛΑΜΙΑΝ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὰ Τμήματα τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς ἑορτασμόν τῆς ἑκατοντοετηρίδος τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ε. Σπηλιωτοπούλου καὶ τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Σώματος Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν Κας Μ. Ἐλευθερίου, μετέβη εἰς Λαμίαν καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ὑπὸ τῶν ἐκεῖ τμημάτων τοῦ Ε.Ε.Σ. εἶχον ὁργανωθῇ τελεταί, εἰς τὰς ὁποίας προσκληθέντες παρέστησαν ἀπασαί αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ ἑκατοντάδες μελῶν τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῶν Πόλεων αὐτῶν.

Πλὴν τοῦ ἑορτασμοῦ σκοπὸς τῆς περιοδείας ταύτης ἦτο καὶ ἡ ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων εἰς τὰ ἀποδοτικῶς ἐργασθέντα μέλη τῆς Διοικήσεως τῶν ἐκεῖ Τμημάτων τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τὰς Ἀδελφὰς ὡς καὶ ἡ ἀπονομὴ πτυχίων εἰς νέας ἑθελοντὰς Ἀδελφὰς καὶ ἡ ἀνακοίνωσις προαγωγῶν τῶν παλαιωτέρων ἐξ αὐτῶν.

Πρῶτος σταθμὸς τῆς περιοδείας ἦτο ἡ Λαμία, ὅπου τὴν μεσημβρίαν 18-3-59 ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλου τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Λαμίας, ἱατρὸν κ. Εὐάγγελον Μυρεσιώτην, εἰς τοὺς κ.κ. Συμβούλους τοῦ Τμήματος καὶ εἰς Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς, ἀνακοινώθησαν δὲ ἀποφασισθεῖσαι προαγωγαὶ εἰς ἔθε-

λοντὰς Ἀδελφὰς. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τῆς συνοδείας του ἐπεσκέφθη τὸν Βόλον. Κατὰ τὴν γενομένην πρὸς τοῦτο τελετὴν ἀπενεμήθησαν τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὸν κ. Κ. Σκύφτην, Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Βόλου, εἰς τοὺς κ.κ. Συμβούλους τοῦ Τμήματος, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Κ. Κούρνιας καὶ εἰς ἑθελοντὰς Ἀδελφὰς, ἀνεκοινώθησαν δὲ καὶ γενόμεναι προαγωγαί. Κατ' αὐτὴν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόλου κ. Δαμασκηνὸς παρακληθεὶς ἀπένευμε τὰ πτυχία εἰς τὰς νέας ἑθελοντὰς Ἀδελφὰς τοῦ Βόλου, ὡμίλησε δὲ ἐκτενῶς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.

Τὴν ἐπομένην, 19ην τρέχ., οἱ ἀνωτέρω μετέβησαν εἰς Λάρισαν, ὅπου ἐν εἰδικῇ τελετῇ εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Στρατιώτου» ἀπενεμήθησαν τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὸν Πρόεδρον Ε.Ε.Σ. Λαρίσης, ἱατρὸν κ. Β. Παπαδημητρίου, εἰς μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ., μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὸν Γεν. Ἐπιθεωρητὴν Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Μπάλλαν, εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δημ. Σχολείων κ.κ. Δ. Παπαδογούλαν καὶ Ἡλ. Ξηροτύρην, εἰς Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς, προαγωγὰς τῶν ὁποίων καὶ ἀνεκοινώθησαν ὡς καὶ εἰς τὸν δημοδιδάσκολον κ. Λαζόγκαν.

Αὐτὴν ἡμέραν ὁ κ. Πρόεδρος μετὰ τῆς συνοδείας του μετέβη εἰς Τρίκαλα ὅπου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Οἴκου Ἀδελφῶν», ἀνεγερθέντος ἐκ δωρεᾶς τῆς ἑθελοντοῦ Ἀδελφῆς Κας Πόπης Καστρακίδου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Λεωνίδα, διατελέσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προέδρου τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Τρικάλων καὶ εὐεργέτου αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀπενεμήθησαν τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ. Διονύσιον, εἰς τὴν Καν Π. Καστρακίδου, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Τμήματος κ. Ἰ. Ματσόπουλον καὶ λοιποὺς συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ εἰς Ἀδελφὰς, εἰς ὧς ἀνεκοινώθησαν αἱ γενόμεναι προαγωγαί.

Τελευταῖος σταθμὸς τῆς περιοδείας ἦτο ἡ Καρδίτσα, ὅπου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τὴν γενομένην τελετὴν ἀπενεμήθησαν τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Σεβ. Μητροπολίτην κ. Κύριλλον, εἰς μέλη τοῦ Συμβουλίου, Ἀδελφὰς Ε.Ε.Σ. καὶ ἐν συνεχείᾳ πτυχία εἰς τὰς νέας ἑθελοντὰς ἀδελφὰς.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω σεμνὰς τελετὰς ὡμίλησαν οἱ Πρόεδροι τῶν Τμημάτων Ε.Ε.Σ. κ.κ. Μυρεσιώτης (Λαμίας) Κ. Σκύφτης (Βόλου), Β. Παπαδημητρίου (Λαρίσης), Ἰ. Ματσόπουλος (Τρικάλων) καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κύριλλος (Καρδίτσας), οἱ ὅποιοι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐξέθεσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δραστηριότητος τῶν Τμημάτων τῶν, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος εἰς τὰς ὁμιλίας του ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς 100ετηρίδος τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀνέπτυξε τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τούτου καὶ ὑπέμνησε τὴν δραστηριότητα τῶν Τμημάτων Ε.Ε.Σ. ἰδίᾳ κατὰ τὸν πόλεμον 1940-41, τὴν κατοχὴν καὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιβουλήν καὶ τοὺς σεισμούς.

Ἔχετε τὰ μάτια σας ἀνοιχτὰ γιὰ νὰ βλέπετε, ποῦ σὰς χρειάζεται ὁ Θεὸς νὰ βοηθήσετε τοὺς συνανθρώπους σας.

(Α. Schweitzer)

Τὸ Πάσχα τοῦ 1827 - ἡ ἔκλογη τοῦ Κυβερνήτη -

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Καθ' ὅλην τὴν Ἑπανάστασιν τοῦ Εἰκοσίου ἦτο φυσικὸν νὰ συζητῆται διαρκῶς, πῶς θὰ ὁργανωθῇ ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ἄλλοι προέτειναν βασιλικὴν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος: οἱ μὲν ἐκλογὴν βασιλέως ἀπὸ τοὺς βλαστοὺς ἐνδόξων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅπως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μάνης Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη ἢ τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀνὴρ τοῦ καθήκοντος. Ἄλλοι προέβλεψαν δημοκρατικὴν λύσιν. Καὶ ἄλλοι εἶχαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν ἀξιώτερον Ἑλλήνα, πρὸς τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὡς πρὸς τὸν ἔστω καὶ προσωρινὸν ἀναστηλωτὴν τῶν ῥεπῶν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἐγκαταλείψει οὐσιαστικῶς τὴν κορυφαίαν τοῦ θέσιν ὡς ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας καὶ εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλβετίαν διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν ἡ ἑλληνικὴ του ψυχὴ πρὸς τὰς ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης ὑποχρεώσεις. Καὶ τελικῶς ἐπικρατοῦν ὅσοι ἔβλεπαν τὸν ὁργανωτὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μεγάλου Κερκυραίου μὲ τὴν μακρινὴν βορειοηπειρωτικὴν καταγωγὴν.

Ἦδη εἰς τὴν Γ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῆς Τροιζίνος θὰ ἀναγνωσθῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Μαρτίου τοῦ 1827, ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ Ναυπλίου, οἱ ὅποιοι ζητοῦν «διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας τὸν κόμισα Ἰωάννην Καποδίστριαν». Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 30 Μαρτίου προβάλλεται «ἐκ δευτέρου νὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος πρόσκλησις τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου». Καὶ τὸν Ἀπρίλιον ἡ Συνέλευσις ἐκλέγει τὸν Καποδίστριαν, Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος διὰ μίαν ἑπταετίαν: Εἶναι αἱ πασχαλιναὶ ἡμέραι τοῦ 1827. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος—ἡ σπουδαιοτάτη τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ—συμπίπτει μὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυβερνήτου. Καὶ ἔτσι ἡ ἐπανάστασις, ποὺ ἤρχισε μὲ τὴν συμβολικὴν σύμπτωσιν τῆς 25 Μαρτίου ὡς θρησκευτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐθνικῆς πλέον ἑορτῆς,—θὰ τερατισθῇ τώρα μὲ τὸ Πάσχα, Πάσχα χριστιανικόν, Πάσχα τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Νικόλαος Δραγούμης, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτούς νέους τῶν χρόνων ἐκείνων, χρηματίσας καὶ γραμματεὺς τοῦ Κυβερνήτου, βεβαιώνει εἰς τὰς «Ἱστορικὰς Ἀναμνήσεις» του, ὅτι «ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Καραϊσκάκης, συνεννοηθέντες, ἀπεφάσισαν νὰ καλέσουν τὸν Κυβερνήτην, ἀφοῦ ζητήσουν καὶ τὴν συναίνεσίν του, φροντίσουν δὲ καὶ νὰ μὴ δυσχερευθῇ ἡ Ἀγγλία». Καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μοριά μὲ τὸν μεγάλον στρατιωτικόν, ἀλλὰ καὶ πολιτικόν νοῦν ἀναλαμβάνει τὴν λεπτὴν αὐτὴν διπλωματικὴν ἐναντι τῶν Βρεττανῶν ἀποστολὴν, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν γνωστὴν του χάριν ἀφηγεῖται εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, ποὺ ἱστῶρησεν εἰς τὸν Γεώργιον Τερτσέτην.

Ὁ Στρατάρχης μαζί μὲ τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν,

τὸν σπουδαῖον ἐκείνον πολιτικόν καὶ στρατιωτικόν, πηγαίνει νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν φιλέλληνα Βρεττανὸν πλοίαρχον Ἀμιλτον, κυβερνήτην φρεγάτας ἐλλιμενισμένης εἰς τὸ Ναύπλιον. Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ εὐστροφὸς Κολοκοτρώνης: «Καπετὰν Ἀμιλτον, ἤλθαμε νὰ πάρωμεν τὴν συμβουλὴν σου, ὡς μᾶς συνεβούλευσες τότε διὰ τὴν ἑλευθερίαν μας. Σὲ γνωρίζομεν ὡς ἕνα εὐεργέτην ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους καλύτερον. Στοχάζομαι ὅτι τοὺς γνωρίζεις τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ ἐδῶ καὶ τόσους χρόνους. Τοὺς ἐβάλαμεν ὅλους νὰ μᾶς κυβερνήσουν καὶ ποτὲ δὲν μᾶς ἐκυβέρνησαν καθὼς ἔπρεπε. Καὶ βλέποντες ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνθρωπὸν πολιτικόν νὰ μᾶς κυβερνήσῃ, ἤλθαμε νὰ σοῦ πάρωμεν γνώμην... Τάχα δὲν μᾶς δίδει ἡ Ἀγγλία ἕνα πρόεδρον, ἕνα βασιλέα;»

Ἀρνεῖται ὁ Ἀμιλτον, ἐκπροσωπῶν εἰς τοῦτο γνησίως τὴν πατρίδα του, ἡ ὁποία ἔκρινε πάντοτε ὀρθότερον διὰ τὰ συμφέροντά της νὰ δρᾷ παρασκηνακῶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα καὶ νὰ μὴ ἀναλαμβάνῃ ἀμέσους εὐθύνas, ὅπως θὰ συνέβαινε ἀν' ὑπεδείκνυε τότε Βρεττανὸν ἡγεμονίδην ὡς βασιλέα ἡ Βρεττανὸν πολιτικὸν ἄνδρα ὡς πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας,—ὅπως ἐπίσης θὰ συνέβαινε καὶ εἰς ἄλλas πολλὰς περιπτώσεις, ὡς λ.χ. ἀν' μετὰ τὴν ἐξώσιν τοῦ Ὁθωνος, ἐγένετο βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ Βρεττανὸς βασιλόπαις Ἀλφρέδος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πολύτροπος Κολοκοτρώνης ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ Ἀμιλτον ἀπὸ ποῖον «βασιλεῖον» νὰ ἐκλέξουν βασιλέα ἡ πρόεδρον οἱ Ἕλληνες. Καὶ ἐνῶ ἡ συζήτησις περιέρχεται εἰς ἀδιέξοδον, ἐρωτᾷ ὁ Κολοκοτρώνης,—τί θὰ γίνουν ἐπὶ τέλους οἱ Ἕλληνες χωρὶς ἀνώτατον ἀρχόντα. «Προσπαθήσατε νὰ εὑρετε κανένα Ἕλληνα», ἀπαντᾷ ὁ Βρεττανός. Καὶ ἔρχεται τότε ἡ στιγμή τοῦ θριάμβου διὰ τὸν Κολοκοτρώνην: «Ἐμεῖς ἄλλον ἀξιώτερον δὲν ἔχομεν, μόνον νὰ ἐκλέξωμεν τὸν Καποδίστριαν», ἀνταπαντᾷ. Ἀλλ' ὁ Ἀμιλτον ταρασσεται, διότι οἱ Βρεττανοὶ ἐφοβοῦντο τὸν ἀήτητον δεξιότην τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ὁ Κολοκοτρώνης μὲ νέαν ἐπιχειρηματολογίαν τὸν ὁδηγεῖ καὶ πάλιν εἰς ἀδιέξοδον. Τέλος ὁ πλοίαρχος λέγει: «Πάρετε τὸν Καποδίστριαν ἢ ὁποῖον διάβολον θέλετε, διότι ἔχαθήκατε!». Καὶ ἐπιλέγει ὁ Κολοκοτρώνης: «Αὐτὸ ἤθελα νὰ ἀκούσω ἀπὸ τὸ στόμα του. Τὸ ἀκουσα καὶ εὐθὺς ἀνέχωρησα».

Καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1828 θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Κυβερνήτης. Καὶ εἰς τὴν Αἴγινα, τὴν πρώτην πρωτεύουσάν του κράτους, τὰ ξένα πολεμικά, ἐν μέσῳ κανονιοβολισμῶν, θὰ ὑψώσουν διὰ πρώτην φορὰν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Θὰ διακηρύσσεται ἔτσι πρὸς τὸν Σουλτάνον, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν εἶναι πλέον χιμαῖρα, ἀλλὰ φοινῖξ, ποὺ ἐξαντάνευσεν ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν ῥεπῶν τῆς Χίου καὶ ἀπὸ τὰ ἱερὰ κόκκαλα τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου,—τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1826, τοῦ αἱματωμένου ἐκείνου Πάσχα, ποὺ προμηνύει τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγ. Πανεπιστημίου

Σήμερα χάρις εις τὰς διαφόρους ἐφευρέσεις, όπως είναι τὸ τηλέφωνον με σύρμα καὶ ἀσύρματο, ὁ τηλεγράφος καὶ τὸ ραδιόφωνον αἱ ἀποστάσεις ἔχουν ἐκμηδενισθῇ. Τὰ ὅσα συμβαίνουν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν πλέον μακρινὴν γωνίαν τῆς γῆς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν γνωστὰ μέσα εἰς ὀλίγα λεπτά ὁπουδήποτε. Ἐπεισόδια εἰς τὰ σύνορα ἐνὸς κράτους γνωστοποιούνται αὐτοστιγμῇ εἰς τὴν πρωτεύουσάν καὶ ἡ κυβέρνησις εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ὅσα πρέπει. Μίαν ἐξορικήν ἐισβολὴν ἡ κυβέρνησις ἐνὸς κράτους σημερινὸ ἡμπορεῖ χάρις εἰς τὰ γνωστὰ μέσα τηλεπικοινωνίας νὰ πληροφορηθῇ πρὶν ἢ ἀκόμη ἐκείνη ὀλοκληρωθῇ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ βυζαντινοῦ κράτους ἔχεν εὐρεῖ τὸ μέσον, μετὰ τὸ ὁποῖον μέσα εἰς ὀλίγας ὥρας ἐπληροφορεῖτο ἐισβολὴν τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα.

Ἐκεῖ πέρα μακριὰ εἰς τὰ σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τοὺς Σαρακηνούς, εἰς τὸν Ταῦρον, τὸ γνωστὸν διὰ τὸ ὕψος του καὶ τὸ μήκος του ὅρος τῆς ἀνατολικῆς Μικρᾶς Ἀσίας, συχνὰ συνέβαινον πράγματα, τὰ ὁποῖα ὁ αὐτοκράτωρ ἔπρεπε νὰ μάθῃ τὸ συντομώτερον. Τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖ συνέβαινον, ἦσαν αἰφνιδιαστικαί ἐισβολαὶ τῶν Ἀράβων, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ νὰ ἀποκρούσῃ. Ὅσον δὲ γρηγορώτερα παρενέβαινε τόσο τὸ καλύτερον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους. Οἱ Ἀράβες δὲν θὰ ἐπρόφθανον νὰ κάμουν μεγάλη καταστροφή. Οἱ Βυζαντινοὶ εἶχον εὐρεῖ, καθὼς εἴπομεν, τὸ μέσον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἡ κυβέρνησις τὸν θὰ ἐπληροφορεῖτο μέσα εἰς ὀλίγα λεπτά τὴν ἐισβολὴν τῶν Ἀράβων. Τὸ μέσον αὐτὸ ἦτο ὁ ὀπτικός τηλεγράφος. Καὶ ἰδοὺ περὶ τίνος

ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκριβῆ ὥραν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐλάμβανε χώραν ἡ ἐισβολή. Χάρις λοιπὸν εἰς τὰ μέσα καὶ συνθήματα ἐκεῖνα, ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἐντὸς μίαις μόνον ὥρας ἐπληροφορεῖτο, ὅτι οἱ Ἀράβες εἶχον ἐισβάλει εἰς τὸ κράτος του καὶ προέβαιναν ἀμέσως εἰς τὴν κινητοποίησιν τῶν στρατιωτικῶν του δυνάμεων διὰ τὴν ἀποκρούσιν τῶν ἐισβολῶν.

Οἱ Βυζαντινοὶ κάποτε ἔπαυσαν νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν πρωτάτυπον αὐτὸν ὀπτικὸν τηλεγράφον. Πότε ἀκριβῶς, δὲν γνωρίζομεν. Πάντως ἡ παῦσις ἐκείνη ἀποδίδεται εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Γ', καὶ μάλιστα διὰ λόγους πολὺ περιέργους καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀναφέρομεν. Ὁ Μιχαὴλ ἦτο φανατικὸς φίλος τῶν ἀγώνων τοῦ Ἱπποδρόμου καὶ συχνὰ ὠργάνωνεν Ἱπποδρομιακοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους συμμετείχε καὶ ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ καὶ ἐνῶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θεατῶν εἶχε φθάσει εἰς τὸν κατὰ κόρυφον, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην οἱ στρατιῶται τοῦ Φάρου ἐπὶ τὴν ταρατσαν τῶν ἀνακτόρων ἔδωσαν τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχον λάβει ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν τοῦ ὄρους τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου καὶ συμφάνως πρὸς τὸ ὁποῖον οἱ Ἀράβες εἶχον παραβιάσει τὰ σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Συγκίνησις κατέλαβε τοὺς θεατὰς τῶν Ἱπποδρομιῶν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσοχὴ τῶν ἐστράφη πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ Φάρου τῶν ἀνακτόρων. Ἡ παρεμβολὴ ἐκείνη ἐξώργισε τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ καὶ διέταξε νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ ἄλλην φορὰν ὁ τρόπος ἐκεῖνος τῆς μεταδόσεως εἰδήσεων ἀπὸ τὰ βυζαντινοαραβικά σύνορα. Τὸ ἀνέκδοτον αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Μιχαὴλ δὲν ἦτο ὅπως θέλουν νὰ τὸν ἐμφανίσουν οἱ ἀντίπαλοί του μέθυσος καὶ ἄσωτος. Ἐχεν ὅμως πολλοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔργον αὐτῶν εἶναι τὸ ἀνέκδοτον ἐκεῖνο.

στερνίζονται μετὰ πλήρη κατανόησι καὶ μετὰ θερμὴ πίστι τὸ ὥραϊο κι εὐγενικὸ ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ἀποβλέπουν μετὰ βαθεῖα στοργὴ καὶ μετὰ συνεδητὴ ἐμπιστοσύνη στὰ 53 περίπου ἑκατομύρια τῶν νέων, πού, σὰν τὰ χελιδόνια, πού φέρνουν τὴν ἀνοιξί, προμηνούν κι αὐτοὶ μιὰ νέαν ἀνθησι καὶ μιὰ νέα καρποφορία τοῦ παγκόσμιου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀγάθης Ἀλμπανίας κατασκευάζουν γέφυραν Juniors of Elem. School Agathe Macedonia making a bridge over a torrent

ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 1)

πρόγραμμα καὶ στὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ προσαρμόζονται συγχρόνως, ἐπεκτείνουν καὶ ὀλοκληρώνουν τὸν ἀνώτερο κοινωνικὸ καὶ πολιτιστικὸ προορισμὸ τοῦ Σχολείου, διότι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς γνώσεις, τὴ μάθησι καὶ τὴν ἐν γένει μόρφωσι, πλουτίζουν καὶ ὀπλίζουν τὰ παιδιά μετὰ ὑψηλὰ πνευματικὰ ἰδανικά, μ' εὐγενικὲς ἀνθρωπιστικὰς διαθέσεις, μετὰ ἀνώτερο ἦθος. Ὅταν δὲ ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι οἱ ὥραιες καὶ μεγάλες αὐτὲς πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ἀρετὲς συνδέουν, ἐνώνουν καὶ συνταυτίζουν σὲ κοινὴ προσπάθεια καὶ δρᾶσι τὰ παιδιά ὅλων τῶν φυλῶν καὶ ὅλων τῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου, ἀντιλαμβάνεται καὶ συνειδητοποιεῖ βαθύτερα τὴν πολὺτιμη καὶ πελώρια συμβολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος στὸν πνευματικὸ πολιτισμὸ—δηλαδή τὸν ἀληθινὸ Ἑλληνοχριστιανικὸ πολιτισμὸ—τῆς ἀνθρωπότητος.

Γι' αὐτὸ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ὅλων τῶν χωρῶν καὶ μαζί με αὐτοὺς ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξι τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν ἐν-

Στὶς χώρες τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν

Η ΑΡΧΑΙΑ ΤΥΡΡΗΝΙΑ Ἡ ΕΤΡΟΥΡΙΑ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπαιδ. Συμβούλου

Μεταξὺ τῶν νοτίων παραλίων τῆς Ἰταλίας, τῆς Σικελίας, τῆς Σαρδηνίας καὶ τῆς Κορσικῆς σχηματίζεται ἓνα μεγάλο πέλαγος, τὸ Τυρρηνικόν. Τὸ ὄνομα τοῦ ὀφείλει τὸ τιμῆμα αὐτὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης σ' ἓναν ἀρχαῖο λαόν, τοὺς Τυρρηνοὺς, ὁ ὁποῖος ἤκμασε στὴν περιοχὴ τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας.

Ὁ λαὸς αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, πού ἐδημιούργησε πολιτισμὸ ἐπ' αὐτὴν τὴν Ἰταλικήν χερσόνησο, ἀλλὰ ἐξαφανίστηκε μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ρωμαίων. Οἱ Τυρρηνοὶ ἦ Ἐτροῦσκοι, ὅπως ὠνομάστηκε ὁ λαὸς αὐτὸς μετὰ ἄλλο ὄνομα ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἦρθε στὴν Ἰταλία ἀπὸ ξένες χώρες, πιθανώτατα ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσίαν. Ἐτσι παραδεχόμεθα τοὐλάχιστον οἱ ἀρχαιολόγοι σήμερα.

Ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας ἱστορικὸς Ἡρόδοτος διηγεῖται ὅτι, ὅταν ἐβασίλευε στὴ Λυδία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁ Ἄτυς, ἔπεσε μεγάλη πείνα στὴ χώρα. Γιὰ νὰ σώσῃ τὸ λαὸν του, ὁ Ἄτυς ἔδωσε διαταγὴν ὁ μισὸς πληθυσμὸς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν, μετὰ τὸ γιὸν του, τὸν Τυρρηνόν, καὶ νὰ ἀναζητήσῃ καινούργια πατρίδα. Ἀφοῦ κατέβηκαν στὴ Σμύρνη καὶ ἐτοίμασαν καράβια, οἱ ἀποικοὶ αὐτοὶ, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς περιπλανήσεις, ἐφθασαν στὴν Οὐμβρία τῆς Ἰταλίας καὶ ἐκεῖ ἐγκατεστάθηκαν. Ἐγκαταλείποντας δὲ τὸ ὄνομα Λυδοὶ ἐπῆραν τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν καὶ ὠνομάσθησαν Τυρρηνοί. Ὅταν ἀργότερα ἐμφανίσθηκαν οἱ Ρωμαῖοι τοὺς ὠνόμασαν Ἐτρούσκους.

Ἡ διήγησις αὕτη τοῦ Ἡροδότου ἔθεωρετο ὡς τελείως φανταστική. Οἱ ἀρχαιολογικὲς ὁμως ἀνασκαφὲς ἤρθαν νὰ στηρίξουν τὴν πληροφορίαν αὐτὴν καὶ νὰ βεβαιώσουν ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ ἤρθαν στὴν Ἰταλία ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσίαν.

Ἡ τέχνη τῶν παρουσιάζει πολλὰς ἀναλογίας μετὰ τὴν τέχνην τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Κρητῶν καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῶν παρουσιάζονται ὡς ἀπόγονοι τῶν ἡρώων καὶ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Οἱ διάφοροι θεοί, πού ζωγραφίζονται σ' οὐτοὺς Τυρρηνικοὺς τάφους εἶναι χωρὶς ἀμφιβολίαν κρητομυκηναϊκῆς καταγωγῆς. Ἡ χρονολογία τῶν ὀμοιάζει μετὰ τὴν χρονολογία τῶν Χαλ-

δαίων καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν σπλάγχχνων τῶν θυσιαζομένων ζώων ἐσυνήθηζον πολὺ ἀπὸ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Βαβυλωνίους. Οἱ θολωτοὶ, τέλος, τάφοι τῶν, ἀγνωστοὶ στὴν Ἰταλία πρὶν ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τῶν Τυρρηνῶν, ἀποδεικνύουν ὅτι εἶχαν ἐπικοινωνίαν ἢ καὶ συγγένειαν μετὰ τὸν ἀρχαῖον Μυκηναϊκὸν λαόν.

Τὴ συγγένειαν τῶν Τυρρηνῶν μετὰ τοὺς λαοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύει ἀκόμη καὶ ἡ γλῶσσα τῶν. Μετὰ τὶς ἀνασκαφὰς, πού ἔγινον, ἔχουν βρεθῇ μέχρι σήμερα 9.000 περίπου τυρρηνικὰς ἐπιγραφὰς. Τὰ γράμματα μοιάζουν πολὺ μετὰ τὰ πρὶν ἀρχαῖα ἑλληνικά, ἡ γλῶσσα ὁμως φαίνεται πὺς παρουσιάζει πολλὰς διαφορὰς. Πάντως δὲν κατ' ὀρθὴν μετὰ μέχρι σήμερα νὰ διαβαστοῦν ὅλες αὐτὲς οἱ ἐπιγραφὰς.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα καὶ

Ἀνδρόγυνο Τυρρηνῶν. Σκῆπασμα, πού βρέθηκε στὴν Τυρρηνικὴ Νεκρόπολιν τοῦ Τσερβέτερι.

ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξε ἡ πρώτη πατρίδα τῶν Τυρρηνῶν, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς ἐδημιούργησε σημαντικὸν πολιτισμὸν. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐφθασε σὲ μεγάλη ἀκμὴ ἀπὸ τὸ 1200 ἕως τὸ 500 μετὰ 400 π.Χ., ὅποτε ἡ χώρα τῶν ἀρχισε νὰ κατακτάται ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους. Ἡ ὑποταγὴ ὁμως τοῦ λαοῦ ἐκείνου δὲν ἦταν εὐκολὴ καὶ ὑπῆρξαν τυρρηνικὲς πόλεις, πού ἀντιστάθηκαν μετὰ ἡρώισμον καὶ διατήρησαν τὴν ἐλευθερίαν τους μέχρι τοῦ 79 π.Χ.

Ἡ προσφορά τῶν Τυρρηνῶν στὴν ἀνάπτυξι τοῦ ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξε μεγάλη. Οἱ πρῶτοι Ἰταλικοὶ πόλεις ἐχτίστηκαν ἀπ' αὐτοὺς. Ἐδιάλεξαν κατὰ προτίμησιν ἓνα λόφον καὶ διέσκαζαν τὴν πλαγίαν του σὰν ταρατσοὺς γιὰ νὰ χτίσουν τὰ σπιτὰ τους. Τέτοιες πόλεις διατη-

Χάρτης τοῦ Κράτους τῶν ἀρχαίων Τυρρηνῶν.

ροῦνται ἀκόμη μέχρι σήμερα, ὅπως ἡ Κορτόνα, τὸ Κιουζι, ἡ Περούζια.

Οἱ Τυρρηνοὶ ἐδίδαξαν ἐπίσης τοὺς Ρωμαίους νὰ χτίζουν θόλους, γέφυρες καὶ ὑδραγωγεία. Ἡ ἐνδυμασία, ἡ μουσικὴ καὶ τὸ θέατρο ὑπῆρξαν δημιουργήματα τῶν Τυρρηνῶν.

Οἱ Τυρρηνοὶ ἦσαν λαὸς ὄχι μόνον γεωργικὸς, ἀλλὰ καὶ ἐμπορικὸς καὶ ναυτικὸς. Καθὼς ἡ χώρα τῶν ἦταν πεδινὴ καὶ διασχίζεται ἀπὸ τρεῖς ποταμοὺς εἶχαν κατασκευάσει σπουδαῖα ἀρδευτικὰ ἔργα.

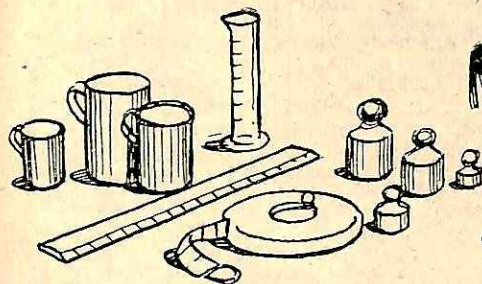
Οἱ πόλεις τῶν εἶχαν δίκτυα ὑπονόμων καὶ ἡ μεγάλη κεντρικὴ ὑπόνομος τῆς Ρώμης κατασκευάσθηκε ἀπὸ Τυρρηνοὺς μηχανικοὺς.

Γραπτὴ ἱστορία τῶν Τυρρηνῶν δὲν ἔφθασε ὡς ἡμεῖς. Καὶ τὰ κείμενα, πού ἔχουν διατηρηθῇ μέχρι σήμερα, ἂν καὶ δὲν ἐδιδάσθησαν ὅλα, δὲν φαίνεται νὰ περιέχουν ἱστορικὰς πληροφορίες.

Ὅσα ξέρομε γι' αὐτοὺς προέρχονται ἀπὸ ζωγραφικὰς τάφων, ἀπὸ ἀγάλματα μεγάλα καὶ μικρά καὶ ἀπὸ μετὰλλινα ἀντικείμενα, πού βρέθηκαν στὶς ἀνασκαφὰς.

Οἱ Τυρρηνοὶ καταγίνονταν ἐπίσης πολὺ μετὰ τὸν ἀθλητισμὸν, τὴν ξιφομαχίαν, τὸ κυνήγι καὶ τὸ χορό. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν ἦταν ἐξευγενισμένος. Ἐχρησιμοποιοῦσαν τραπεζία καὶ τραπεζομάντηλα κεντητὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ ἀσημένια, πρᾶγμα πού μαρτυρεῖ τὸν πλοῦτον τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ.

Ὁ λαὸς αὐτὸς, ὅπως εἴπαμε, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ρωμαίων καὶ ὕστερα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες ὑποτάχθηκε, ἀφωμοιώθηκε μ' αὐτοὺς καὶ ἐξαφανίστηκε ὡς ἀνεξάρτητος λαός. Ὁ πολιτισμὸς του ὁμως μεταδόθηκε στοὺς Ρωμαίους καὶ ἡ ἐπίδρασί του ἄφησε τὰ σημάδια τῆς στὸ ρωμαϊκόν

Μέτρα και Σταθμά

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΠΕΡΗ, 'Υφηγ. του Παν. 'Αθηνών

Όπως έχει αναγγελθή δια του τύπου και του ραδιοφώνου, από του τρέχοντος μηνός 'Απριλίου εισάγεται επίσημως στη χώρα μας το νέο μετρικό σύστημα, δια του οποίου το μέτρο θα αντικαθιστά τον πήχυν και το χιλιόγραμμα την οκά. Έχουν ορισθή επίσης αι διαστάσεις, τα βάρη, αι υποδιαιρέσεις, τα πολλαπλάσια και η ύλη, από την οποία θα κατασκευασθούν τα νέα αυτά μέτρο και σταθμά με βάση πάντοτε τα πρότυπα υποδείγματα, που φυλάσσονται στο Πολυτεχνείο και στο Έργαστήριο Φυσικής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών.

Δέν είναι η πρώτη φορά, που επιχειρείται η εισαγωγή στη χώρα μας του νέου αυτού δεκαδικού, όπως ονομάζεται, μετρικού συστήματος. Καί άλλοτε, από του 1836, δημοσιεύθηκαν Νόμοι και Διατάγματα, που προέβλεπαν την καθιέρωσιν του, χωρίς όμως αυτή να πραγματοποιηθή πάντοτε εξ ολοκλήρου. Μέχρι τώρα χρησιμοποιούσαμε το Τουρκικό λεγόμενο μετρικό σύστημα, το οποίο δέν ήτο μεγάλης ακριβείας και συγχρόνως μάς έθιμζε τους χρόνους της δουλείας του Έθνους μας, κατά τη διάρκεια των οποίων μάς έπεβλήθη.

Κατά το τουρκικό αυτό μετρικό σύστημα ως βασική μονάς μέκους λαμβάνεται ο μικρός έμπορικός πήχυν Κωνσταντινουπόλεως, που υποδιαιρείται σε όκτώ ίσα μέρη, τα ρούπη. Ο πήχυν αυτός ίσούται, προς τα 64 εκατοστά του λεγόμενου Γαλλικού μέτρου, εν ώ ο έπίσης εν χρήσει τεκτονικός πήχυν είναι ίσος προς τα 0,75 του μέτρου. Κατ' αναλογίαν, προκειμένου περί της μετρήσεως επιφανειών χρησιμοποιείται κυρίως ο τετραγωνικός τεκτονικός πήχυν, εν ώ έξ άλλου γίνονται μετρήσεις με βασικήν μονάδα το μέτρον. Κατ' αυτόν το τρόπο, με άλλη μονάδα μήκους αγοράζομε ύφασμα και με άλλες μετρούμε διαφόρους άποστάσεις κ.τ.λ. Το έμβαδόν έπίσης μιās επιφανείας εκφράζεται εις τετραγωνικούς τεκτονικούς πήχεις ή εις τετραγωνικά μέτρα κ.τ.λ. Η ίδια σύγχυσις επικρατεί και προκειμένου περί των σταθμών, που είναι μονάδες χρησιμοποιούμεναι δια την μέτρησιν βάρους. Με την οκά, τας υποδιαιρέσεις της (400 δράμια)

πολιτισμό. Διότι ο τυρρηνικός πολιτισμός υπήρξε σπουδαίος γιά την εποχή του, ο δε σημερινός πολιτισμός δέν είναι τίποτε άλλο, παρὰ ή εξέλιξι των αρχαίων πολιτισμών, από τους οποίους όμως—δέν πρέπει να το ξεχνούμε—ο μεγαλύτερος και σπουδαιότερος υπήρξε ο πολιτισμός των αρχαίων προγόνων μας.

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

και τα πολλαπλάσια της (μπότσα, στατήρ) αγοράζομεν τα διάφορα στερεά ή υγρά είδη, εν' ώ με το χιλιόγραμμα πληρώνομε τα τέλη ενός ταχυδρομικού δέματος και με τα γραμμάρια κυρίως συναλλασσόμεθα, όταν πρόκειται περί φαρμακευτικών προϊόντων. Η σύγχυσις γίνεται μεγαλύτερη, όταν πρόκειται περί συναλλαγής γεωργικών προϊόντων, άφ' ου σχεδόν κάθε περιοχή έχει και τη μονάδα της, ή οποία δέν έχει καθορισθή επίσημως, άλλ' έχει επιβληθή από τα έθιμα του τόπου.

Διά της εισαγωγής του νέου μετρικού και σταθμικού δεκαδικού συστήματος, θα εκλείψη ασφαλώς σιγά-σιγά ή σύγχυσις, που επικρατεί σήμερα και ή χώρα μας θα άποκτήσ η ένα ενιαίο και συγχρονισμένο διεθνές σύστημα μέτρων και σταθμών. Εις το σύστημα αυτό αι υποδιαιρέσεις και τα πολλαπλάσια της αυτής αρχικής μονάδος θα έχουν μεταξύ τους δεκαδικήν σχέσιν, ο δε λογαριασμός γενικώς θα διευκολύνεται κατά κάποιο τρόπο λόγω της εύκολας των διαφόρων πράξεων δια των δεκαδικών αριθμών.

Η καθιέρωσις του δεκαδικού μετρικού συστήματος έχει την ιστορία της, ή οποία αρχίζει στη Γαλλία το 1670 δια της προτάσεως, υπό 'Αστρονόμων, του καθορισμού προτύπου μέτρου, που να σχετίζεται με κυρίαν διάστασιν του πλανήτη του μας. Ός τοιαύτη κατάλληλος διάστασις έθεωρήθη αργότερα ο Γήινος, μεσημβρινός, το τεσσαρακοντάκις εκατομμυριοστόν του οποίου έθεωρήθη το 1790 υπό της Γαλλικής Κυβερνήσεως ως βασική μονάς μήκους και ονομάσθη μέτρον. Κατεσκευάσθη κατ' αυτόν τον τρόπο με μεγάλη επιμέλεια και προσοχή ένα πρότυπο μέτρο, που είναι μέχρι σήμερα γνωστό, ως Γαλλικό μέτρο. Έπειδή όμως μετρήσεις, που έγιναν αργότερα, έδειξαν ότι ο Γήινος μεσημβρινός δέν είναι ακριβώς 40 εκατομμύρια μέτρα, χρειάστηκε να αλλάξη ή ονομασία του μέτρου και ορίζεται ως «μήκος ίσον προς το μήκος του φυλάσσομένου εν Παρισίοις διεθνούς προτύπου μέτρου».

Επί τη βάσει του προτύπου τούτου μέτρον καθωρίστηκε το δεκαδικόν μετρικόν σύστημα, δια του οποίου χρησιμοποιείται ως μονάς μήκους το μέτρον ως και τα δεκαδικά αυτού πολλαπλάσια (δεκάμετρον, εκατόμετρον, χιλιόμετρον) και υποπολλαπλάσια (παλάμαι, δάκτυλοι ή πόντοι, γραμμάι). Κατά τον ίδιο τρόπο έχει καθορισθή ως μονάς επιφανείας το τετραγωνικό μέτρο, δηλ. τετράγωνον με πλευράς ενός μέτρου, και έπίσης το κυβικό μέτρο, που είναι κύβος με πλευράς ενός μέτρου.

Διά του εισαγομένου νέου συστήματος ως βασική σταθμική μονάς θεωρείται το γραμμάριον. Η μονάς αυτή, ή οποία έλέγετο άλλοτε και «δραχμή», έχει βάρος

ένος κυβικού εκατοστομέτρου άπεσταγμένου ύδατος εις την μεγίστην αυτού πυκνότητα (θερμοκρασία τεσσάρων βαθμών Κελσίου), και υπό πείσιν κανονικήν δηλ. εις γεωγραφικόν πλάτος 45 μοιρών και εις το ύψος της επιφανείας της θαλάσσης. Η ίδια βασική μονάς βάρους είναι γνωστή και υπό το όνομα γράμμου, που χρησιμεύει γραμματικώς και ως δεύτερον συνθετικόν των πολλαπλασίων του γραμμαρίου (δεκάγραμμαν, εκατόγραμμαν, χιλιόγραμμαν κ.τ.λ.) ως και των υποδιαιρέσεων ή υποπολλαπλασίων αυτού (δεκατόγραμμαν, εκατοστόγραμμαν χιλιόστογραμμαν κ.τ.λ.).

Ός μέτρον χωρητικότητος το χιλιόγραμμαν, ή απλούστερα το κιλόν, θα είναι διάφορον γιά κάθε υγρό, όπως ακριβώς συνέβαινε και προκειμένου περί της οκάς. Λόγω της διαφοράς πυκνότητος των υγρών, το κιλόν θα είναι μεγαλύτερου όγκου γιά τα υγρά, που είναι αραιότερα του νερού.

Με την αντίστοιχίαν των παλαιών και νέων μέτρων έιμεθα κατά κάποιο τρόπο εξοικειωμένοι. Έπειδή όμως δέν συμβαίνει το ίδιο και με τα σταθμά, δίδονται κατωτέρω αι βασικά, αντίστοιχαι όπως καθωρίσθησαν δια Διατάγματος πρό 123 έτών:

Μία οκά ίσodυναμεί προς 1280 γραμμάρια και συνεπώς το δράμιον προς 3,2 γραμμάρια. Το χιλιόγραμμαν έξ άλλου ίσούται προς 312,5 δράμια, και αι οκάδες μετατρέπονται εις χιλιόγραμμα, έαν ο αριθμός των οκάδων πολλαπλασιασθή επί 1,28, εν ώ ή τροπή χιλιόγραμμαν εις οκάδας άπαιτεί πολλαπλασιασμόν των χλμ. επί τον αριθμόν 0,78125.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

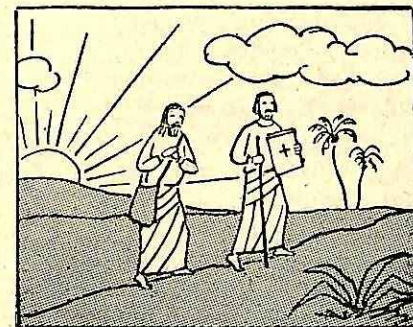

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΩΡΗ
Γ' Δημοτ. Σχολ. Χίου

Η Έρυθροσταυρίτσα μαθήτρια του Γ' Δημοτ. Σχολείου Χίου Κ α λ ι ό π η Λ ω ρ ή, ή οποία εύρε καθ' όδόν πορτοφόλιον περιέχον 765 δρχ. μολονότι άνήκουσα εις αυτόχρομα πενομένην ολκογένειαν, μετ' επιμονής ανεζήτησε και άνευρε εκείνον, ο οποίος το έχασε και το παρέδωσε.

Διά την πράξιν της αυτήν ή μικρή έρυθροσταυρίτσα έβραβεύθη από την άρμόδιαν Έπιτροπήν Νομού Χίου, κατά την ήμέραν της παγκοσμίου έορτης του παιδιού.

Ο Λουκάς είναι ένας από τους τέσσαρας Ευγγελιστάς. Είναι ο συγγραφέυς του τρίτου Ευαγγελίου. Ήταν Ιατρός το έπάγγελμα και κατήγετο από την πολυάνθρωπη και Ιστορικήν Αντιόχεια της Συρίας. Έκει στο ένδοξο δρμητήριό του ο ούρανοβάμων άποστόλος των Έθνών Παύλος κατήχησε τον Λουκά στο χριστιανισμό. Υπήρξε γιά τουτο ένας από τους πιό στενούς και έκλεκτους άκολουθους και συνεργάτες του Μεγάλου Ταρέως. Άκόμα και στη δεύτερη φυλάκισι του διδασκάλου του στη Ρώμη τον βρίσκομε κοντά του. Ο ίδιος ο Παύλος γράφει στον μαθητή του Τιμόθεο: «Λουκάς έστι μόνος μετ' έμού». Την πληροφορία αυτή μάς δίνει λίγο διάστημα πριν από το μαρτυρικό θάνατό του και δείχνει τη συγκινητική άφοσίωσι του Λουκά στον διδασκάλό του. Ο Λουκάς υπήρξεν ένας από τους έπιφανείς πνευματικούς ανθρώπους, μιá καλλιτεχνική φυσιογνωμία, ένας ιδεώδης χριστιανός, γεμάτος από τρυφερότητα και βαθυτάτη αγάπη πρὸς τους συνανθρώπους του. Είναι μιá θαυμαστή μορφή, που λαμπρύνει το χριστιανικό στερέωμα και τιμά το ανθρώπινο γένος. Οι «Πράξεις» του «των Άποστόλων» είναι ή μόνη καθαρή Ιστορική πηγή, από την οποία ήντλησαν όλοι οι Ιστορικοί το υλικό τους και τις βάσιμες πληροφορίες γιά όσα συνετελέσθησαν τα πρώτα 30 μετά Χριστόν χρόνια. Όλο το έργο είναι μιá ειλικρινής και άπόλυτα αντικειμενική έξιστόρησις των εκκλησιαστικών γεγονότων και των πράξεων των άποστόλων.

Με άφοσίωσι τον άκολουθήσε στις πορείες του.

Ιδιαίτερος στα δέκα πέντε τελευταία κεφάλαια των Πράξεων ο Λουκάς έξιστορεί με δραματική απλότητα και θέλγυσαν παραστατικότητα τη ζωή και τη δράσι του φωτεινού διδασκάλου του, Παύλου. Με σαφήνεια και ενάργεια έξιστορούνται οι πολύμοχθες και υπεράνθρωπες προσπάθειες του κορυφαίου σκεύους της έκλογής του Κυρίου γιά τη διάδοσι του χριστιανισμού στις γύρω από τη Μεσόγειο θάλασσα χώρες, από την Αντιόχεια ως τη Ρώμη. Οι «Πράξεις των Άποστόλων» αποτελούν την αδιάσπαστη συνέχεια του Ευαγγελίου του Λουκά με την άνάληψι του Ιησού. Οι κριτικοί και οι Ιστορικοί υπολογίζουν ότι το «Ευαγγέλιο» γράφηκε γύρω στα 75 και οι «Πράξεις των άποστόλων» γύρω στα 78 μετά Χριστόν. Στη συγγρα-

ΛΟΥΚΑΣ ο Ευαγγελιστής

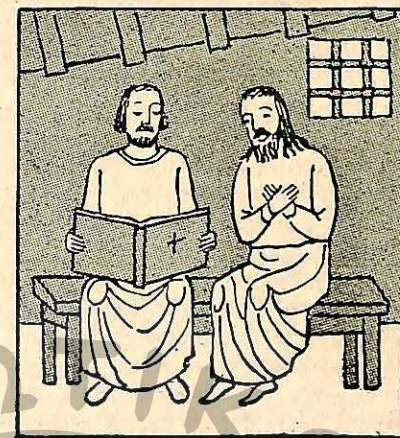
Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,
Γεν. 'Επιθ. Μ. 'Εκπαιδ.

φη του Ευαγγελίου του ο Λουκάς ήντλησε από τα Ευαγγέλια του Ματθαίου και του Μάρκου. Ο Ματθαίος ήταν ένας από τους 12 μαθητάς του Θεανθρώπου. Ο Μάρκος ήταν γνιός της έπιφανεστάτης χριστιανής Μαρίας και μαθητής και προστατευόμενος του κορυφαίου άποστόλου Πέτρου. Γι' αυτό και το Ευαγγέλιό του είναι γνωστό και με το όνομα «άπομνημονεύματα του Πέτρου». Ο Λουκάς αρχίζει το Ευαγγέλιό του από τον Ζαχαρία, τον εύσεβη πατέρα του Ιωάννου του Προδρόμου, ο οποίος ηγκασσε την έποχή, που έβασίλευεν ο Ηρώδης. Ο Λουκάς είναι ο Ιστορικώτερος από τους Ευαγγελιστάς. Είναι λεπτομερέστερος και από το Ματθαίο και από τον Μάρκο. Είναι ο μόνος, που ενδιαφέρεται ιδιαίτερα γιά τη χρονολογική τοποθέτησι των γεγονότων. Το θεόπνευστο Ευαγγέλιό του είναι και από γλωσσικής άπόψεως μνημειώδες κείμενο. Μας θέλγει με το πλούσιο λεξιλόγιό του.

Άπλουστεύει τους άπρηχαιωμένους τύπους. Η γλώσσα του είναι άπληλλαγμένη από έβραϊσμούς και άραμαϊσμούς. Μας βοηθεί πάρα πολύ στη σπουδή της Άλεξανδρινής κοινής γλώσσης. Γι-νεται φανερό ότι ο Λουκάς ήταν γνώστης βαθύς της Έλληνικής φιλοσοφίας και φιλογλογίας. Χρησιμοποιεί με εύχρεια το άττικό λεξιλόγιο. Μοναδικός είναι στην ακριβή χρησιμοποίησι και τον έξελληνισμό παλαιών όρων. Έπίσης στην Ιατρική φρασεολογία ο Λουκάς φανερώνεται τέλειος γνώστης των αρχαίων όρων. Συνέτελεσεν όσον κανείς άλλος στην εξέλιξι της ελληνικής γλώσσης και έμεινε μεταξύ της κλασσικής και νέας ελληνικής. Δανείσθηκε από την κλασσική και πλούτισε τη νέα. Η εύστροφία του, ή γλαφυρότης του ύφους του, ή καθαρότης των τύπων, ή απλότης, ή γοητευτική αφέλεια, ή διαφάνεια και ή δροσερότης είναι οι μεγάλες άρετές του. Οι Βυζαντινοί τον άκολουθήσαν στους έκφραστικούς-κοιμφούς και άπλουστευμένους-τρόπους. Στην εποχή της πικρής τουρκικής δουλείας το Ευαγγέλιο του Λουκά υπήρξε άνάγνωσμα παρηγορίας και ένθαρρύνσεως. Η άπλούστευσις των αρχαίων τύπων και ή γλωσσική του καθαρότης μαζί με τους τόνους και το πνεύμα συμπαθείας πρὸς τους δυστυχείς και βασανισμένους έφώτισε τις ψυχές των υποδούλων και έχυσε βάλασμο στις πληγωμένες καρδιές τους. Υπήρξε υπόδειγμα στους συγγραφείς γιά τη μεθοδικότητα του, τη λεπτή έκφρασι, το πλούσιο αίσθημα, την άπαλή μουσικότητα, τον σαγηνευτικό προσωπικό τόνο και τη λογική άκολουθία του. Είχε ρωμαλέο λογοτεχνικό τάλαντο, φιλοσοφική έφεσι, ποιητική έμπνοή, περιγρα-

φική δύναμι και είκονοπλαστικήν Ικανότητα. Σάν γιατρός ήταν άκριβολόγος και σάν ζωγράφος δεξιότηχνης της μορφής. Η ειρήνη άνθιζε μέσα του και την δνειρευόνταν γιά όλους τους ανθρώπους. Η έπιείκεια άνάβλυζε από τα τρυφερά μύχια του και τη ζητούσε έπίμονα και από τους άλλους γιά όλα τα ανθρώπινα πλάσματα. Η αγάπη έκαιγε στα φυλλοκάρδια του και ήθελε να την άνάψη στα στήθη όλων των θνητών. Τη μουσική

της διδασκαλίας του Ιησού την ένιωθε όσο λίγοι άλλοι. Η ποιήσις των ρημάτων του γλυκατότου Ναζωραίου τον έδονούσε βαθύτατα. Ήταν όνειρο, που άνέτελλε στον ούρανό γιά να κατέβη και να άπλωθ η στη Γη. Είχε διαποτισθή από τα νάματα του Θεανθρώπου και θερμανθή από την πίστι και τη γρανιτινη προσπάθεια του διδασκάλου του Παύλου, τον όποιον με τόσην έπιμονή και άφοσίωσι άκολουούθη στις πορείες του. Υπήρξε τόσοσ ανθρώπινος, όσο έλάχιστοι άλλοι στην Ιστορία του πλά-

Άκόμα και στη φυλάκισι του διδασκάλου του τον βρίσκομε κοντά του.

νήτη μας. Έτσι όνειροπόλον, τρυφερόν και βαθυστόχαστον μάς τον παρουσιάζει και ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος—Έλ Γκρέκο—στον περίφημο πίνακά του, που βρίσκεται στον Ιερό ναό του Τολέδου της Ισπανίας. Ο Λουκάς μετά το μαρτυρικό τέλος του Παύλου έκήρυξε στην Άχατα και πέθανε μαρτυρικό θάνατο εις τας Θέβας. Η μνήμη του έορτάζεται στις 18 Οκτωβρίου.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Είναι ή προσφορά της αγάπης, που έδίδαξε από του Σταυρού ο Θεάνθρωπος.

*

Πυκνώσατε τας τάξεις των έθελοντών αίμοδοτών.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

ΨΥΧΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ & ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

Dr. M. G. CANDAU, Γεν. Διευθυντού
της Παγκοσμίου Οργανώσεως Υγείας

Προσεκτικαί μελέται, αί ὁποῖαι ἔγιναν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν τῶν μεγάλων Γενικῶν Νοσοκομείων ἀπέδειξαν ὅτι περισσότερες ἀπὸ τὸ 1/3 τῶν ἀσθενειῶν ὀφείλονται εἰς ψυχολογικά αἰτία. Συχνά στὴ ζωὴ μας οἱ πῖο πολλοὶ ὑποφέρομε ἀπὸ διάφορες ἐνοχλήσεις μικρῆς σημασίας, οἱ ὁποῖες ὁμως καταστρέφουν τὴν εὐτυχίαν μας, ἀποδιοργανώνουν τὶς κοινωνικὰς καὶ οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ μετριάζουν πολὺ τὴν ὀρεξὶ γιὰ ἔργασια.

Πολὺ συχνὰ τέτοιες νευρωτικὲς διαταραχὲς ὀδηγοῦν στὴν κατάχρησι οἰνοπνεύματος καὶ ναρκωτικῶν, τὰ ὁποῖα καταστρέφουν τὸ νευρικὸ μας σύστημα καὶ προδιαθέτουν γιὰ σοβαρότερα ψυχικά νοσήματα.

Εὐτυχῶς ἡ αὐξησὶς τῶν ψυχικῶν νοσημάτων ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ταχεῖα πρόοδον εἰς τὸν τομέα τῆς θεραπείας καὶ τῆς προλήψεως τῶν ψυχικῶν νοσημάτων καθὼς καὶ τῆς καλύτερας κατανοήσεως τῶν ψυχολογικῶν λόγων τοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς, ὁ ὁποῖος φέρει δυσκολίας εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τώρα, ὅποτε παρήλθε ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ψυχοπαθεῖς ἐθεωροῦντο «φρενοβλαβεῖς», ἀπεμονώοντο τελείως ἀπὸ τὴν κοινωνίαν ἐνεκλείοντο εἰς Ἱδρύματα καὶ ἀκόμη ἐ-

δένοντο μὲ ὀλυσίδες, ἡ κοινωνία σιγά σιγά παύει νὰ αἰσθάνεται φρίκη εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς ψυχικῆς νόσου καὶ τὴν θεωρεῖ θεραπεύσιμον ὅπως κάθε ἄλλη ἀρρώστεια.

Ἡ ψυχιατρικὴ βρίσκεται τώρα σὲ ἴση μοῖρα μὲ τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς ἱατρικῆς καὶ ἡ κοινωνία θεωρεῖ ὅτι ἐπέρασε ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία σκοπὸς τῶν ψυχιάτρων ἦταν ἡ προστασία τῆς κοινωνίας καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ψυχοπαθῶν γιὰ νὰ μὴν προξενοῦν κακὸ εἰς τοὺς συνανθρώπους τῶν.

Ἄν ἡ θεραπεία ἀρχίσῃ ἐγκαίρως 70-80% τῶν ψυχοπαθῶν μποροῦν σήμερα νὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν Κοινωνία. Κατὰ μέσον ὁρον ἐξάμηνος νοσοκομειακὴ περίθαλψις ἀρκεῖ γιὰ τὴν θεραπεία.

Μεγάλος ἀριθμὸς ψυχιατρικῶν μετετράπη σὲ Νοσοκομεῖα διαφόρων Νοσημάτων, συχνὰ δὲ οἱ ψυχοπαθεῖς μποροῦν νὰ παραμένουν στὰ σπιτίτια τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θεραπείας. Οἱ ψυχοπαθεῖς πηγαίνουν οἰκιοθελῶς πλέον εἰς τὰ Ψυχιατρεῖα.

Παραλλήλως μὲ τὰς προόδους αὐτὰς ἐχρειάσθησαν νέαι γνώσεις γιὰ τὰ σωματικὰ νοσήματα, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται ἐν τινὶ μέτρῳ εἰς ψυχολογικοὺς παράγοντας.

Ἡ παλαιὰ ἀπελπιστικὴ ἀντίληψις ὅτι ἡ ψυχοπάθεια ὀφείλεται ἐξ ὀλοκληροῦ εἰς τὴν κληρονομικότητα καὶ ὅτι συνεπῶς δὲν ὑπάρχει σωτηρία ὑπεχώρησε καὶ ἔγινε ἀντιληπτὸ ὅτι τὸ περιβάλλον διαδραματίζει σπουδαῖον ρόλον κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ παιδιοῦ. Ἔτσι ἔχομε λόγους νὰ εἰμεθα αἰσιόδοξοι καὶ νὰ πιστεύωμε ὅτι στενοὶ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ καὶ σταθερὰ κοινωνικὰ δεσμὰ εἶναι ἡ πλέον ἀσφαλὴς ἐγγύησις εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθῇ μία ἐξέλιξις τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν πρὸς τὸ χειρότερον.

Οἱ ψυχικὲς διαταραχὲς παρατηροῦνται σὲ μικρότερη κλίμακα στὶς ὀλιγώτερον οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένους χώρες. Οἱ κίνδυνοι τῆς υγείας εἶναι πολὺ μεγαλύτεροι μεταξὺ τῶν λαῶν ὅπου παρατηρεῖται ταχεῖα κοι-

νωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ βελτίωσις καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν, ποὺ βρίσκονται σὲ διαρκὴ κίνησι, πρᾶγμα ποὺ διευκολύνεται ἀπὸ τὰ διαρκῶς τελειοποιούμενα μέσα συγκοινωνίας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι τὸ μέγεθος τῆς σημερινῆς σοβαρᾶς καταστάσεως ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικῶν νοσημάτων καὶ νὰ ζητήσουν τὴν αἰτία, ποὺ τὰ προκαλοῦν.

Αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ 1960 τῆς παγκοσμίου ψυχικῆς υγιεινῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τὴν συμβολὴν τῆς παγκοσμίου ὁμοσπονδίας υγιεινῆς καὶ τῶν συναφῶν Ἱδρυμάτων ἀνὰ τὸν κόσμον.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παγκοσμίου ἡμέρας υγείας τοῦ 1959. Τὸ ἔτος αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ εἰς ὅλες τὶς χώρες τὴν ἀφιετηρία μῆς σταυροφορίας γιὰ τὴν διάδοσιν τῶν υγιῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ψυχικῆς υγιεινῆς γιὰ τὴν καλύτερα περίθαλψιν τῶν ψυχοπαθῶν καὶ τὴν παροχὴν εἰς τὰ παιδιὰ ὄλων τῶν δυνατῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ βοηθήσουν ἀποκτήσουν ρωμαλέα ψυχικὴ υγιείαν.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

*Βρυσομένα τοῦ γοργοῦ
νεροῦ καθάριον, Ὑγεία,
τῆς ὠδῆς μου ὑψώνεται
γιὰ σὲ ἡ δοξολογία.*

*Ὅλο τὸ μαγιάριλον
νὰ σοῦ πλεχτῇ, στεφάνι,
καὶ ὅ,τι μόνος μέσα του,
νὰ σοῦ καὶ, λιβάνι.*

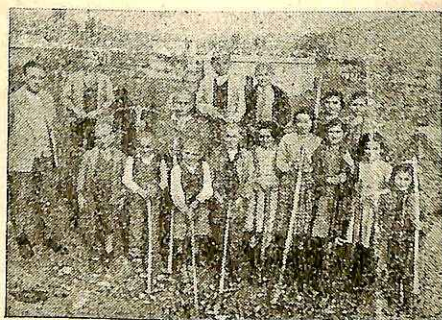
*Μὰ στὰ μάτια μου εἰς' ἐμπρὸς
ἀγαλμ' ἀπὸ γρανίτη.*

*Σάλπιγγα τὸ στόμα μου
νάμε νὰ σὲ κηρύττῃ.*

*Σ' ἔπλασε στὸ μάρμαρον
τοῦ ἀρχαίου καὶ ἡ σμίλη ἐσένα,
μεστωμένη, ἀτάραχη,
μυριάνθηστη παρθένα.*

*Ὅμως ἐγὼ θὰ ἤθελα
ζωῆς βυσσάστρα, μοιράστρα,
νὰ στυλῶσω σου ἀγαλμα
ποὺ νὰ σὲ φέρῃ ὡς τ' ἄστρα...*

ΕΞΝ δημ. Σχολ. Νίκης Νεστορίου ἐργάζονται
διὰ τὴν ὑδρεύσιν τοῦ χωριοῦ.
Juniors of Elem. School Niki Macedonia
working for the irrigation of their village.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ

ΕΥΠΑΛΙΝΟΣ Ο ΜΕΓΑΡΕΥΣ - ΑΡΧΥΤΑΣ Ο ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ κατὰ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν (κατὰ τὸ 2000-1500 π.Χ.) ἦτο πολὺ ἀνεπτυγμένη. Τοῦτο συμπεραίνομε ἀπὸ τὰ ἐρεῖπια τῶν ἀνακτόρων τῆς Βαβυλώνας, τὰ ἐρεῖπια τῶν ἀνακτόρων τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης, Μίνως, καὶ ἀπὸ τὰς πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου. Νεώτερα τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶναι τὰ ἐρεῖπια τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Πύλου, (περίπου 1500-1200 π.Χ.) Σπουδαῖον τεχνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν τοῦ σημερινοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἶναι ἡ περίφημος σήραγξ-ὕδραγωγος τῆς Σάμου, ἡ ὁποία ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ διασημοῦ Ἑλλήνου μηχανικοῦ Εὐπαλίνου, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὰ Μέγαρα. Τὸ ὕδραγωγεῖον ἐκεῖνο εἶχε διαστάσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ ἐλευθερία διόδος ἐνὸς ἀνθρώπου, βαδίζοντος ὀρθίως. Ὁ Εὐπαλίνος διέταχθη νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον ὑπὸ τοῦ τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους, ὁ ὁποῖος ἤκμασε περὶ τὸ 570 π.Χ. Ἐπρόκειτο νὰ μεταφερθοῦν τὰ ὕδατα μεγάλῃς πηγῆς εἰς τὴν Σάμον. Μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς πηγῆς περνεβέλλετο μέγας λόφος. Ὁ Πολυκράτης ἐσκεψθῇ ν' ἀνοίξῃ σήραγγα διὰ τοῦ λόφου καὶ ἀνέθεσε τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς τὸν Εὐπαλίνον, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὁποῖου ἔθεσε πολλὰς ἑκατοντάδας ἐργατῶν. Ἔθεσε ὁμως ἓνα ὅρον εἰς τὸν Εὐπαλίνον. Ἐξήτησε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον εἰς πολλὴν μικρὴν χρονικὴν διάστημα. Τότε ὁ Εὐπαλίνος ἀπεφάσισε νὰ ἀρχίσῃ ἡ διάνοιξις τῆς σήραγγας καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα αὐτῆς διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπασχόλησις ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερων ἐργα-

τῶν ταυτοχρόνως. Ἐκαστον ἐκ τῶν δύο συνεργείων ἐργατῶν θὰ διήνοιγε τὸ ἥμισυ τῆς σήραγγος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου τῶν τὰ δύο συνεργεῖα ἔπρεπε νὰ συναντηθῶσι εἰς τὸ μέσον τῆς σήραγγος, πρὸς τὸ ὁποῖον κατευθύνοντο, ἐρχόμενοι ἐξ ἀντιθέτων ἀκρίβως διευθύνσεων. Τοῦτο ὁμως διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἦτο πολὺ δύσκολον, διότι ἐχρειάζοντο πολλὰι γνώσεις τοπογραφικαὶ καὶ γεωμετρικαὶ Ὁ Εὐπαλίνος κατέστρωσε τὰ σχέδιά του μὲ ἀπλοῦς, ἀλλὰ θαυμασίους γεωμετρικοὺς ὑπολογισμούς. Ὅταν καὶ τὰ δύο συνεργεῖα, ἐργαζόμενα ἐξ ἀντιθέτων ἀκρίβως διευθύνσεων, εἶχον διανοίξῃ ἑκαστον, τὸ ἥμισυ τῆς σήραγγος, δὲν συναντήθησαν, ὡς ἀνεμένετο. Ἀπὸ γενομένην ἐρευνᾶν διεπιστώθη ὅτι μόνον δέκα μέτρα ἀπέειχεν τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο εἰς μήκος 1000 μέτρων, ὅσον ἦτο τὸ μήκος τῆς σήραγγος. Τὸ σφάλμα αὐτὸ θεωρεῖται πολὺ μικρόν. Μὲ μικρὰν λοξὴν διάνοιξιν ἔγινε ἡ συνάντησις τῶν δύο συνεργείων καὶ τὸ ὕδραγωγεῖον κατεσκευάσθη εἰς τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἐξήτησεν ὁ Πολυκράτης.

Ἄλλη σπουδαιοτάτη μηχανικὴ ἐπιτόνησις, ἡ ὁποία ἔγινε κατὰ τὸ 400 π.Χ. περίπου, μνημονεύεται ὑπὸ πολλῶν συγγραφέων, ὅτι εἶναι ἡ ἱπταμένη περιστερὰ, τὴν ὁποῖαν κατεσκεύασεν ὁ διάσημος Ἕλληνας μαθηματικὸς, μηχανικὸς, στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς, ὁ Ἀρχύτας, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς πόλεως Τάρας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, τῆς κάτω Ἰταλίας.

Ὁ τρόπος κατασκευῆς τῆς περιστερᾶς αὐτῆς καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς λειτουργίας αὐτῆς δὲν ἐσώθησαν. Ὑπὸ πολλῶν νεωτέρων μελετητῶν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας πιστεύεται, ὅτι ἡ περιστερὰ αὐτὴ ἱπτατο διὰ τῆς λειτουργίας ἐλατηρίου. Ὅπως δὲ ἡ ἱπταμένη περιστερὰ τοῦ Ἀρχύτου ἀποτελεῖ τὸν πρόδρομον τῆς ἀεροπορίας καὶ τὸ πρῶτον ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὁ Ἀρχύτας ἦτο ἀκόμη καὶ σπουδαῖος μουσικὸς ἐπιστήμων. Εἶχεν ἐπινοήσῃ θαυμασὰς μεθόδους ἀναπύξεως τῆς θεωρητικῆς μουσικῆς, τῆς ὁποίας τὰς θεωρητικὰς βάσεις εἶχε θέσει ὁ περίφημος Ἕλληνας σοφὸς Πυθαγόρας, ὁ Σάμιος. Ἐμπειρικῶς ὁμως εἶχε πολὺ συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μουσικῆς, ὁ Ὀρφεύς, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὰ Λεῖβηθρα τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ ἤκμασε περὶ τὸ 1500 π.Χ., συγχρόνως δηλ. περίπου μὲ τὸν βασιλέα τῆς Κρήτης Μίνωα.

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Χρήσιμες ἱατρικὲς συμβουλὲς

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΣΤΗ ΧΡΗΣΙ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Σήμερα, χάρις εἰς τὰς τελευταίας προόδους τῆς ἱατρικῆς, ἔχουν ἐνισχυθῇ καταπληκτικὰ τὰ μέσα θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν.

Πολλὰ νέα φάρμακα, ὅπως τὰ ἀντιβιοτικά, ἔφεραν λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν. Ἡ χρῆσις ὁμως τῶν νέων αὐτῶν φαρμάκων ἀπαιτεῖ μεγάλῃ προσοχῇ, ἰδίως ὅταν αὐτὰ εἶναι πολὺ δραστικά. Γι' αὐτὸ θεωροῦμε καλὸ νὰ ἐπισημώσωμε τὴν προσοχὴν στὸ γεγονός αὐτὸ καὶ νὰ τονίσωμε ὅτι οἱ μητέρες δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κάνουν χρῆσιν τῶν νέων φαρμάκων, ὅπως θὰ ἐξηγήσωμε παρακάτω, χωρὶς προηγουμένη διάγνωσιν τοῦ ἱατροῦ.

1) Ἀντιβιοτικά. Οἱ περισσότερες ὑπερβάσεις γίνονται στὴ χρῆσιν τῆς πενικιλίνης καὶ τυρομυκίνης, διότι τὰ δύο αὐτὰ φάρμακα χρησιμοποιοῦνται μὲ μία πολὺ πρακτικὴ μορφή γιὰ τὰ παιδιά: τὸ ὑπόθετο.

Τὸ ἀντιβιοτικὸ αὐτὸ εἶναι συχνὰ ἄχρηστο προκειμένου γιὰ ἐλαφρὲς περιπτώσεις ἢ γιὰ ἀσθενεῖς, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἴον ὅπως ἡ γρίππη καὶ ἡ ἱλαρά.

Ἡ κατάχρησις τῶν ἀντιβιοτικῶν συντελεῖ ἐπίσης εἰς τὸ νὰ μὴ φέρουν ἀποτέλεσμα, διότι τὰ μικρόβια γίνονται σιγὰ σιγὰ ἀνθεκτικώτερα στὴν ἐπίδρασιν τῶν. Ἰδιαίτερος ἡ τυρομυκίνη ἔχει δυσάρεστες συνέπειες (σοβαρὴ ἀναίμια), ἐὰν ἡ χρῆσις τῆς παραταθῇ ἢ ἐπαναλειφθῇ πολὺ συχνά. Πρέπει λοιπὸν τὰ ἀντιβιοτικά νὰ μὴ χορηγοῦνται χωρὶς τὴν ὁδηγίαν ἱατροῦ.

2) Τονωτικά φάρμακα. Πολλοὶ γονεῖς, βλέποντας ὅτι τὰ παιδιὰ τους δὲν ἔχουν ἀρκετὴ ὀρεξὶ ἢ ἀρκετὸ πᾶχος ἢ νομίζοντας ὅτι τὰ ὁστὰ τους εἶναι μαλακά, σπεύδουν νὰ τοὺς χορηγήσουν διάφορα τονωτικά φάρμακα, τὰ ὁποῖα πολλὰς φορὲς χωρὶς νὰ εἶναι ἱκανὰ νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν ἔχουν δυσάρεστες συνέπειες στὴν υγείαν τῶν παιδιῶν.

3) Τὰ καθαρτικά. Ἡ χρῆσις τῶν καθαρτικῶν δὲν βελτιώνει τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἀπεναντίας μάλιστα προσεὶ βλάπτει. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ λαμβάνονται μὲ πολλὴ φειδῶ καὶ νὰ ἀποφεύγονται ὅσα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἐρεθιστικά.

4) Ἀνθελμινθικά. Ὅταν ἓνα παιδί ξυνοί τὴν μύτη του ἢ κοιμᾶται ἀσχημα, ἢ εἶναι πολὺ ἀδύνατον ἀποδίδουν τὰ συμπτώματα αὐτὰ σὲ παράσιτα τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ χορηγοῦν διάφορα φάρμακα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον, τὰ ὁποῖα ἔχουν διαφημισθῇ πολὺ, γιὰ νὰ τὰ ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁμως τῶν φαρμάκων αὐτῶν ἡ τοξικότης δὲν εἶναι ἀμελητέα, δὲν πρέπει νὰ χορηγοῦνται, ἐὰν δὲν διαπιστωθῇ, κατόπιν ἐργαστηριακῆς ἀναλύσεως, ἡ ὑπαρξὶς τῶν παρασίτων.

5) Ἀντιδιαρροϊκά. Ὅλοι γνωρίζουν τὴν χρησιμότητα τοῦ Βισμούθου σὲ περιπτώσεις διάρροιας, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἐγνοοῦν ὅτι ὠρισμένα ἄλλα τοῦ μετάλλου αὐτοῦ, ὅπως τὸ ὑπανάτριον, μποροῦν νὰ εἶναι ἓνα δραστικὸ δηλητήριο γιὰ τὰ παιδιά, πολλὰς φορὲς μάλιστα, θανατηφόρο. Γι' αὐτὸ χρειάζεται

(Συνέχεια εἰς σελ. 10)

Ὁ Ἀρχύτας ἐφεῦρα τὴν περιστερὰν.

Τ. ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΥ

Πρωτομάρτυς του αγώνος της Έλληνικής Ανεξαρτησίας υπήρξε ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε'. Η σειπή αυτού μορφή θα φωτίσει και θα καθοδηγή την Πατρίδα μας εις τους έκαστοτε Ιερούς αυτής αγώνες διά την άπελευθέρωσιν των υποδούλων ακόμη αδελφών μας.

Αι τραγικά συνθήκαι της συλλήψεως και το μαρτύριον του σεβασμίου Πατριάρχου είναι εις όλους γνωστά, τας συνοψίζομεν δε εις όλίγας μόνον γραμμάς.

Ο Πατριάρχης Γρηγόριος συνελήφθη την 11ην Απριλίου 1821, ήμέραν του Πάσχα και περιβεβλημένος την αρχιερατικήν αυτού στολήν άπηγγονίσθη εις την πύλην του Πατριαρχείου. Τό πτώμα του έσύρθη υπό των Έβραίων και Τούρκων εις τους δρόμους της Κωνσταντινουπόλεως και τέλος έρρίφη εις την θάλασσαν, όπόθεν άνεσύρθη υπό Χριστιανών και κατόπιν πολλών και άγωνιωδών προσπαθειών μετεφέρθη εις Όδησον τον Μάιον του 1821 συνοδεία εύσεβών κληρικών. Ο Ρώσος Αυτοκράτωρ, από τον όποιον έζητήθη άδεια ταφής, διέταξε να άποδοθούν αι άρμόζουσαι τιμαί εις τό σεπτόν σκήνωμα του μάρτυρος Πατριάρχου.

Η κηδεία του Πατριάρχου, όρισθείσα την 2αν Ιουλίου 1821, θα μάς άπασχολήσ η κυρίως εις τό σημείωμα αυτό.

Περιγραφή της δλης νεκρωσίμου τελείας περιέχεται εις την «ήρημερίδα» της Πετρουπόλεως της 11ης Σεπτεμβρίου 1821 υπό τον τίτλον «τάξις τηρηθείσα κατά την κήδευσιν του Πατριάρχου Γρηγορίου, δολοφονηθέντος την ήμέραν του Πάσχα εν Κωνσταντινουπόλει».

Τό κείμενον τουτο αναδημοσιεύεται εις την Ιστορίαν της Έλληνικής Έπαναστάσεως του Πουνκεβίλλ, από την όποιαν και λαμβάνομεν την κατωτέρω περιγραφήν της κηδείας του Γρηγορίου του Ε'.

«Την 8ην προΐνην, ότε ήδη τα πάντα ήσαν έτοιμα διά την κηδείαν, ήρχισαν σημαίνοντες οι κώδωνες του μητροπολι-

τικού ναού της Μεταμορφώσεως και των άλλων Έλληνορωσικών εκκλησιών της Όδησσοϋ.

Εις τό ύγειονομείον, όπου εύρίσκετο έναποβετημένον τό φέρετρον με την σορόν του Πατριάρχου, προσήλθον οι έπίσκοποι, κληρικοί, στρατιωτικοί και πολιτικοί, μεταξύ των όποιων και οι Μητροπολίται Συλίστριας Γρηγόριος, Ιερουπόλεως Δημήτριος και ό Επίσκοπος Βενδερίου και Ακεμαν Δημήτριος.

Ακολουθώς ή σορός του Πατριάρχου φερομένη υπό Ιερέων μετεφέρθη εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν με την έξής σειράν: Προηγείτο ό μέγας Σταυρός, έμπροσθεν δε αυτού έβράδιζον δύο ψάλται με άναμμένους φανούς. Ήκολούθουν τά εξαπτέρυγα όλων των έλληνορωσικών εκκλησιών εις διπλούς στοίχους, ήρχοντο δε κατόπιν τέσσαρες διάκονοι, φέροντες τό κάλυμμα της σορού, όπισθεν έπίσης αυτών εις ψάλτης έφερε την πατριαρχικήν ράβδον και άλλοι ψάλται επί δύο βυσσινοβαφών προσκεφαλαίων τό τριβώνιον και τον σταυρόν μετά της εικόνας του Χριστού. Ήρχετο εν συνεχεία ό χορός των ψαλτών και εις έξ αυτών έφερε μεγάλην λαμπάδα ως και ό κληρικός ανά δύο. Τέλος ήκολούθουν οι άρχιεπίσκοποι και οι διάκονοι, οι όποιοι έβράσταζον τά δίκηρα και τά τρίκηρα ως και τά θυμιατήρια και οι Πατριάρχαι όπισθεν των όποιων ήρχετο ή νεκροφόρος μετά του σώματος του πατριάρχου. Έξ Ιερείς υπεβάσταζον την σκέπην και δώδεκα εκ των προκρίτων της πόλεως έβράδιζον ένθεν και ένθεν αυτής κρατούντες άνημμένας λαμπάδας. Παρά τους ήππους της νεκροφόρου, οι όποιοι έκαλύπτοντο διά πενήθιμου ύφάσματος, έπορεύετο έξ άνδρες πενηθοφοούντες μετά μεγάλων λαμπάδων και έτεροι έξ έβράδιζον έμπροσθεν της άμάξης. Η πομπή εκλείετο υπό του Διοικητού της πόλεως της Όδησσοϋ Κόμητος Λάνγκεν μετά των πολιτικών και στρατιωτικών άρχών της πόλεως».

Εις την συνέχειαν της περιγραφής αναφέρεται ή διαδρομή της πομπής διά των όδών της πόλεως μέχρις ότου έθλασε αυτή εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν. Έκει ή σορός του μάρτυρος παρέμεινε επί μίαν ήμέραν και την επομένην δλόκληρος ό κληρός της Όδησσοϋ και της γύρω αυτής περιφέρειας «έψαλλεν όμου τό έπι

Γρηγόριος ο Ε'

μνημόσυνον, μεθ' ό ο πατριαρχικός Ιεροκήρυξ και Οικονόμος Κωνσταντίνος εκ Κωνσταντινουπόλεως, άπήγγειλεν έλληνιστί τον έπικήδειον».

Έλληνες, Ρώσοι, λέγει ό Πουνκεβίλλ, Κοζάκοι, Ζαποροβιαννοί, Βασκίραι, Τάρταροι, Μιγρελιανοί, Γιωργιανοί, βάρβαροι, πάντες άνελύθησαν εις δάκρυα ακούοντας τον έπικήδειον του Γρηγορίου και «πάντες άνέμενον ν' ακούσωσι βροντήν εκ του ούρανού ότε ό ρήτωρ έξηκολούθησεν ως έξης: «Ω θεέ του έλέους, έπουράνιε της κτίσεως Βασιλεϋ! Έπίβλεψον έξ ουρανού και ίδε την κάκωσιν του λαού σου, έως πότε, Κύριε, θέλει έξυβρίζει τό πανάγιον όνομα σου ό έχθρός του Σταυρού;»

Μετά τό τέλος της ακολουθίας ή σορός μετά της αυτής τάξεως μετεφέρθη και έτάφη εις μνήμα έντός αυτής ταύτης της εκκλησίας κατασκευασθέν εις τό βόρειον μέρος του θυσιαστηρίου.

Ούτω τό μαρτυρικόν σώμα του Πατριάρχου Γρηγορίου, πρωτομάρτυρος της έλληνικής έλευθερίας, ύστερα από τόσας ταλαιπωρίας άνεπαύθη εις τάφον έντός όρθοδόξου Ναού.

Τά έτη παρήλθον, ή έλευθερία και πάλιν επανήλθεν εις την Χώραν, εις την όποιαν έγεννήθη και όταν ή μικρά, αλλά τρισένδοξος Έλλάς συνεκροτήθη εις κράτος και αι Αθήναι έγιναν πρωτεύουσα του Έλληνικού Βασιλείου, τά όστ'α του μάρτυρος πατριάρχου μετεφέρθησαν τό 1871 και έτέθησαν έντός καλλιμαρμάρου κενοταφίου εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν, έξωθεν δε του Πανεπιστημίου Αθηνών έστήθη ό άνδριάς του διά να υπενθυμίη πάντοτε εις τους νέους τό πνεύμα της θυσίας υπέρ των ευγενεστέρων ανθρωπίνων ιδανικών.

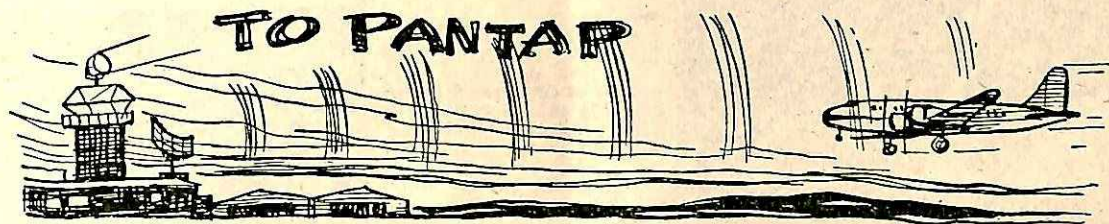
αργύρου μπορούν να προκαλέσουν μελανές κηλίδες στο δέρμα. Το ίδιο συμβαίνει και με τα αντινευρικά φάρμακα κ.λ.π.

Γι' αυτό πρέπει να είναι κανείς πολύ προσεκτικός, όταν δίδη φάρμακα σε ένα παιδί. Να συμβουλευεται πάντοτε τον Ιατρό, διότι όσο τελειοποιείται η Ιατρική τόσο δυσκολότερη γίνεται στην εφαρμογή της.

Ας προσέξωμε λοιπόν να μη γινόμαστε πρόξενοι καταστροφής με τα όπλα, που μας προσφέρει η έπιστήμη και τα όποια είναι τόσο δύσκολα στο χειρισμό των, όσο μεγαλύτερη δραστηριότητα και αποτελεσματικότητα έχουν.

Μ. d'Oelsnitz

τ. Ιατρός Νοσοκομείων των Παρισίων, Παιδιάτρος Νοσ. Νικαίας, Γαλλίας (Cahiers de l'enfance)

Το ραντάρ κατανικᾷ την όμίχλη και τό σκοτάδι

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ, Χημικού-Μηχανικού

Ένα μαγικό πράσινο φωτάκι εμφανίζεται ξαφνικά επάνω στην πλάκα της συσκευής του Ραντάρ. Ο χειριστής σκύβει και μελετᾷ προσεκτικά τό αντικείμενο, που απεικονίστηκε σ' αυτήν. Διαπιστώνει σε λίγο στο περίγραμμα της πλάκας την εμφάνισι ενός φωτεινού σημείου, που έχει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα ενός αεροσκάφους τύπου DC 6, που ετοιμάζεται να προσγειωθῇ. Εϋθύς αμέσως ό χειριστής του Ραντάρ διά του άσυρμάτου, ό όποιος άποτελεί έξάρτημα του έξοπλισμού της συσκευής Ραντάρ, έρχεται σε έπαφή με τον πιλότο του DC 6. «D-AMYP εύρίσκεσθε προς τό τέλος της πτήσεως... έχετε παρέκκλισι 5 μέτρων από τον διάδρομον προσγειώσεως...λάβετε πορείαν 090».

Ο πιλότος συμμορφώνεται άμέσως προς τας υποδείξεις του έπιχειού σταθμού έλέγχου, οι όποιες διαβιβάζονται στην Άγγλική γλώσσα.

«Διατηρήσατε κανονικήν ταχύτητα καθόδου πτώσεως. Η άπόστασίς σας από τό σημείον προσγειώσεως είναι τώρα μόνον 2 μίλια.. Η προσγειώσίς σας εξελίσσεται όμαλώς...»

Υστερα από μερικά δευτερόλεπτα τό μεγάλο αυτό αεροσκάφος προσγειώνεται ακριβώς στη θέση, που του καθόρισε ό χειριστής του Ραντάρ, μ' όλο τό σκοτάδι, που ύπήρχε.

Η ακρίβεια και ή ασφάλεια των σημερινών αεροσυγκοινωνιών βασίζονται κυρίως εις τό Ραντάρ.

Η τεχνική του καθορισμού της θέσεως διά των άσυρμάτων μέσωσ άριθμεί ήδη Ιστορίαν μισής εκατονταετηρίδος. Ως γνωστόν, ή έφεύρεσις του άσυρμάτου όφείλεται εις τους Ιταλούς φυσικούς και μηχανικούς με δεσποζούσαν μορφήν τον Μαρκόνι και εφαρμόσθηκε για πρώτη φορά στη ναυσιπλοία, αλλά μόλις κατά τά μέσα της δεκαετηρίδος 1930-40 αι μέθοδοι εξακριβώσεως της θέσεως και ή τήρησις της κατευθύνσεως βελτιώθηκαν σημαντικά διά της πρακτικής εφαρμογής της ανακλωμένης άκτινοβολίας των έρτζιανών κυμά-

των, ή όποια και έγινε γνωστή εις τό πολύ κοινόν με τό όνομα Ραντάρ. Μόνον με αυτό κατάρθωσαν να εντοπίσουν ακριβώς τη θέση των πλοίων και των αεροπλάνων.

Οι συσκευές Ραντάρ ύφίστανται συνεχείς άπλοποιήσεις και τελειοποιήσεις.Τό σύνθημα είναι: Η συσκευή πρέπει να είναι μικρή, ελαφρά, φθηνή, εύχρηστη και ακριβής. Για τον πλοίαρχο, αλλά κυρίως για τον Κυβερνήτη του αεροσκάφους δεν έχει και τόσο μεγάλη άξία να πληροφορηθῇ που εύρίσκεται προς στιγμήν. Γι' αυτόν σημασία έχει να ξέρη που κατευθύνεται. Χρειάζεται να ξέρη ακριβώς τί διεύθυνσι πρέπει να δώση στο σκάφος του καθώς και πόση άπόστασις τον χωρίζει από τον προορισμό του.

Συνεπώς, σύμφωνα με την άποψι του καθηγητού Runge, Διευθυντού του Ινστιτούτου Έρευνών της Τελεφούγκεν, θα πρέπει τό επόμενο βήμα στην εξέλιξι της τεχνικής του καθορισμού θέσεως και πορείας στην αεροπλοία διά των άσυρμάτων τηλεπικοινωνιακών μέσωσ, να είναι ή έφεύρεσις ενός ύπολογιστικού μηχανήματος, που να καταγράφη την πορεία και να παρέχη συγχρόνως ένδειξεις για την ακριβή θέση. Από τις ένδειξεις αυτές θα έπρεπε εν συνεχεία ό αυτόματος αυτός μηχανισμός να ύπολογίξη και να καταγράφη απ' ευθείας τόσο τη διεύθυνσι, όσο και την άπόστασι από τον τόπο προορισμού. Με βάση τό σημείον προορισμού του αεροσκάφους θα ήταν δυνατόν να ρυθμισθῇ τό λογιστικό αυτό μηχανήμα από πρίν, ώστε ή συσκευή να μπορῇ να δίδη συνεχώς πληροφορίες στον κυβερνήτη για τη θέση και την άπόστασι, δηλ. προς που να κατευθύνη τό σκάφος.

Σήμερα είναι αδύνατον να νοηθῇ αεροπλοία και ναυσιπλοία, χωρίς τη βοήθεια του Ραντάρ. Απομένουν όμως πολλά να γίνουν ακόμη για την τελειοποίησί του. Η σχετικώς μικρή επιφάνεια της πλάκας, εν συγκρίσει με την καταπληκτική

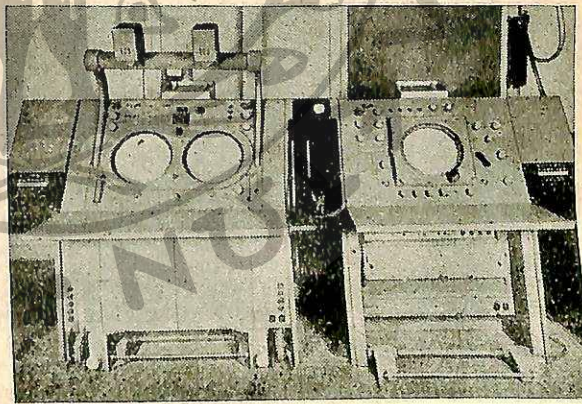
ταχύτητα, που αναπτύσσουν τά αεριοθούμενα και τά υπερχηρικά αεροπλάνα δημιουργεί νέα προβλήματα για την τεχνική. Τά χρονικά όρια για την έντόπισι και εξακριβωσι του τύπου των αεροσκαφών διά του Ραντάρ γίνονται διαρκώς μικρότερα.

Σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιούνται και ηλεκτρονικοί έγκέφαλοι παράπλευρα με τις συσκευές Ραντάρ για να μπορέσουν οι χειρισται άσφαλείας και έλέγχου να άντεπεξέλθουν εις τον άγώνα των προς τά δευτερόλεπτα.

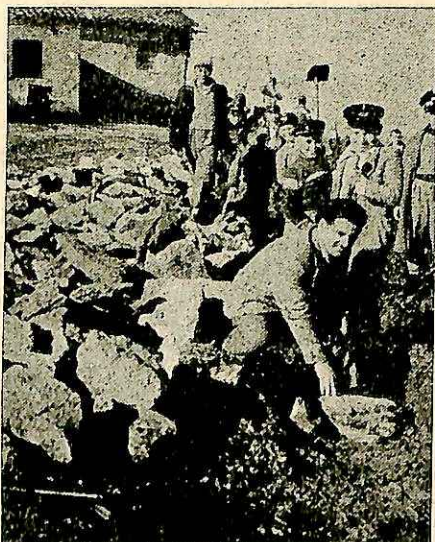
Τρεις ζώνες σταθμών Ραντάρ εγκατεστημένοι σε διαδοχική σειρά, προστατεύουν σήμερα τις Ηνωμένες Πολιτείες από βορρά. Η βορειότερη από τις ζώνες αυτές, ή όποια φέρει την έπωνυμίαν «Έγκαιρο-προειδοποιητικό Σύστημα» εκτείνεται σε μια άπόστασι 5.000 χιλιομέτρων και καλύπτει τό 1/4 του πολικού κύκλου.

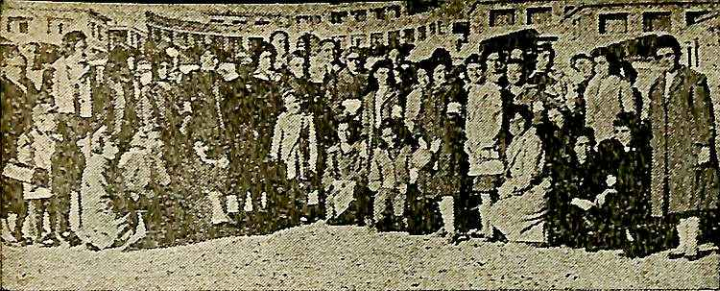
Τό Ραντάρ έγινε πλέον μία δύναμις, ή όποια εις μέν τον ειρηνικό τομέα σκοπόν έχει την ένσχυσι της άσφαλείας, εις δε τον στρατιωτικό την προστασία από αίφνιδισμούς.

Συσκευαί Ραντάρ της όπηρεσίας επαγρυπνήσεως Αεροπλάνων.—Η συσκευή άριστερά είναι μεγαλύτερας ακριβείας, αλλά μικροτέρας άκτίνος δράσεως, ή δε δεξιά είναι όλιγοτέρας ακριβείας, αλλά μεγαλύτερας έμβλειας (άκτίνος δράσεως). Οι κυκλικές επιφάνειες λέγονται καντράν (πλάκες). Επ' αυτών δε άπεικονίζονται τά άνιχνεύόμενα αντικείμενα (αεροπλάνα κ.λπ. ιπτάμενα). Ανάμεσα στους δύο τύπους Ραντάρ διακρίνεται τό άκουστικόν της συσκευής άσυρμάτου, που χρησιμεύει εις την διά ζώσης επικοινωνίαν μεταξύ του χειριστού της συσκευής και του κυβερνήτου του αεροσκάφους.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μαρασίων, Όρεσιτιάδος θεμελιώνουν την περίφραξιν του σχολείου. Juniors of Elem. School Marassia Thrace enclosing their school.

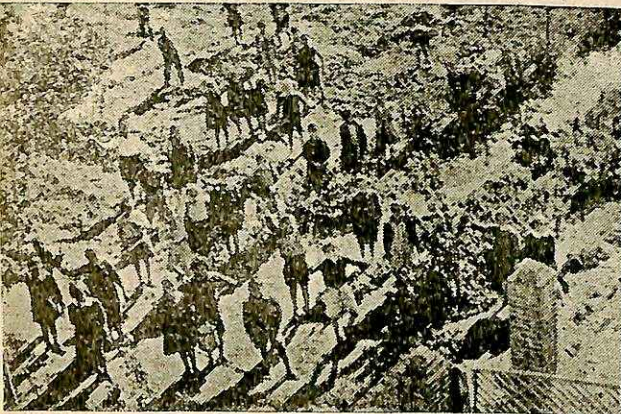
← Ε.Σ.Ν. Γ' Εμπορ. Σχολ. Θηλ.
Αθηνών εις τὸ ΠΙΚΠΑ Πεν-
τέλης.
Juniors of Commercial School
for girls Athens at the pre-
ventorium in Penteli.

← Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Θηλέων 'Α-
θηνών προσέφεραν τρία πλήρη
φορητὰ σχολ. φαρμακεία εις τὰ
δημ. Σχολ. 'Ορεινοῦ Πρωγωνίου,
Κορυμφωλῆς, Διδυμοτείχου καὶ
Μεσσοποταμίου Νεστορίου.
Juniors of 2nd High School
for girls Athens offered three
school medical chests to needy
schools.

← Ε.Σ.Ν. 'Ιδιωτ. Σχολ. Μερόνης
Χατζήμπεη Ν. Φιλαδελφείας με
δέματα διὰ τὸ δημ. Σχολ. Μανω-
λιάσσης 'Ηλείου.
Juniors of private school Ha-
tzibey N. Philadelphia, with
gifts for the Elem. School
Manoliassa, Epirus.

← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Δαμασίου, 'Ελασσό-
νος περιποιούνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύ-
τευσαν.
Juniors of Elem. School Damassion
Elasson attending to the trees they
planted

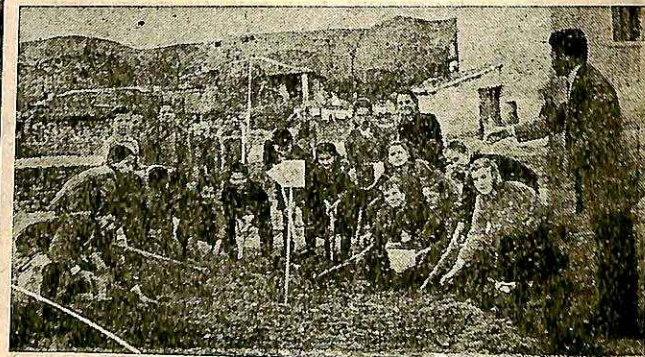
Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Μεσολακίης Σερρών φυ-
τεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Messolakia, Ma-
cedonia planting trees.

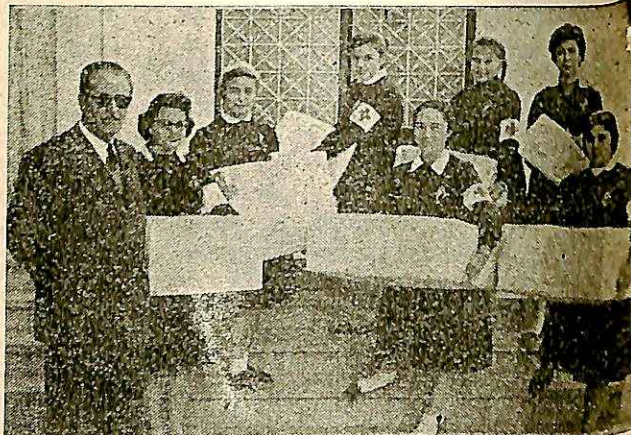
← Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. 'Αγ. Μάρκου Βρον-
τάδου με δώρα διὰ τὸ 'Ορφανοτροφεῖον καὶ
τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως Χίου.
Juniors of 3rd Elem. School St. Marcus
Chios with gifts for the welfare institu-
tions of their country town.

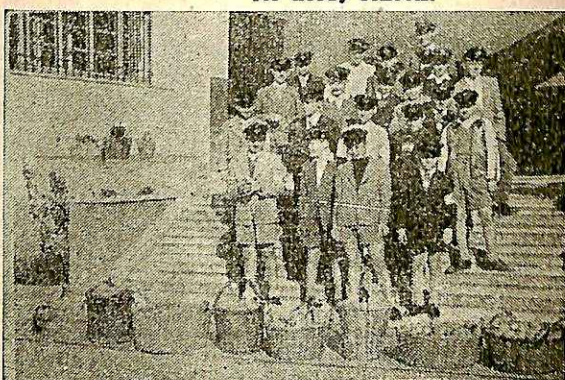
← Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Κρυονερίου-Λαγκαδᾶ φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kryonerion Langada planting trees.

Ε.Σ.Ν. Β' δημ. Σχολ. 'Αργούς 'Ορεστικῶς με τοὺς φρουροὺς τῶν
συνόρων εις τὸ φυλάκιον Κρουσταλλοπηγῆς Καστορίας, εις τοὺς
ὁποίους προσέφεραν δώρα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.
Juniors of 2nd Elem. School Argos Orestikon with the
soldiers at the frontier to whom they offered gifts.

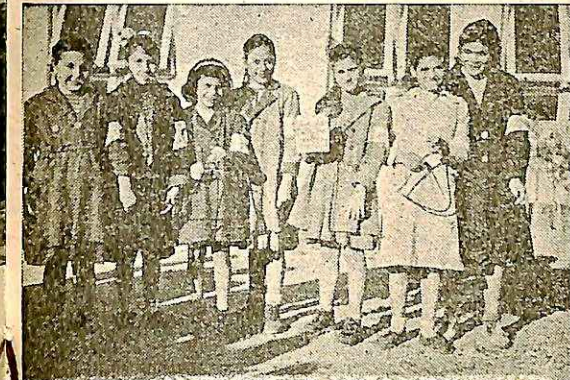

Ε.Σ.Ν. Ραλλείου Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς με δέματα διὰ τὰ σχο-
λεῖα τῆς ὑπαίθρου.
Juniors of Ralion High school for girls Piraeus with parcels
for needy schools.

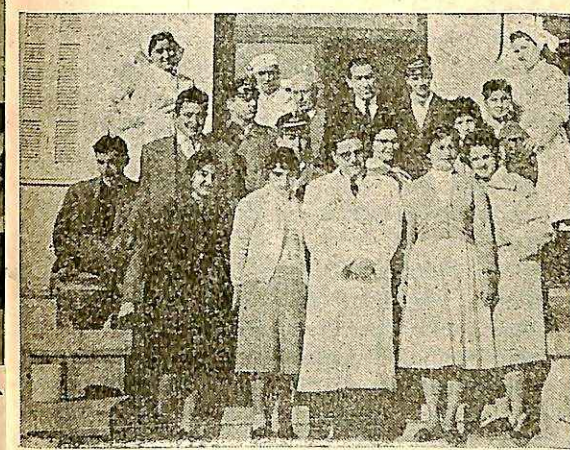

Ε.Σ.Ν. Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου με δώρα διὰ τοὺς
ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως.
Juniors of Pythagorion High School Samos with
gifts for the patients of the town hospital.

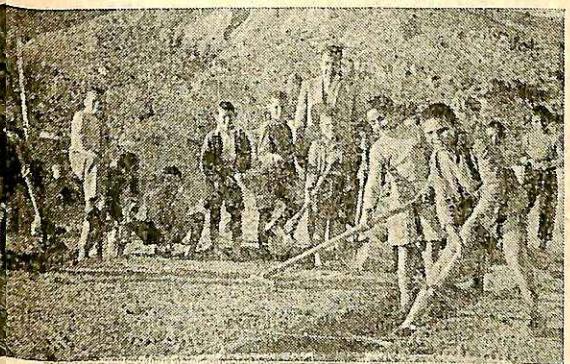
Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Λακυθῶν-Κεφαλληνίας ψάλλουν τὰ
κάλαντα ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ομάδος.
Juniors of Elem. School Lakythra Cefalonis singing
carols to raise money for the poor.

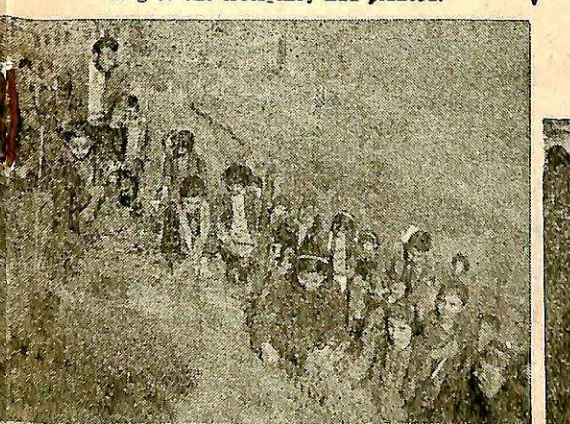
Ε.Σ.Ν. Γυμν. Παραρτ. Γουμνίσσης εις τὸ νοσοκομεῖον
τῆς καμοπόλεως.
Juniors of High School Youmenissa at the town
hospital.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Κιμμερίων Εὐάνθης Ισοπεδώνουν τὸ προαύ-
λιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Kimmeria Xanthi levelling their
play ground.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Μεσσηνικόλα, Καρδίτσης περιποιου-
νται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Meseniolia, Karditsa atten-
ding to the trees they had planted.

→ Ε.Σ.Ν. Γ' καὶ Δ' τάξ. 5ου
δημ. Σχολ. Κερκύρας με δώ-
ρα διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ.
Juniors of 3rd and 4th
grade, 5th Elem. School
Korfu with gifts for poor
pupils.

→ Ε.Σ.Ν. 9ου δημ. Σχολ. 'Ιωνι-
νίων εις τὸ Νοσοκομεῖον Χα-
τζηκώστα τῆς πόλεως τῶν, 6-
που ἐψυχαγωγῶσαν τοὺς ἀσθε-
νεῖς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν (δεύ-
τερος ἐκ δεξιῶν) ὁ Πρόεδρος τοῦ
Ε.Σ.Ν. 'Ιωνινίων Ιατρός κ. Ι.
Τζόγιας.
Juniors of 9th Elem. School
Janina at the town hospital
where they recreated the pa-
tients.

→ Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. Καλαμπάκιου
χορηγεῖ τρόφιμα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας.
Juniors of 1st Elem. School Kalaba-
kion offering provisions to needy fa-
milies.

→ Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Δραπετσώνας Πει-
ραιῶς με χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγό-
ρασαν στολὴ γυμναστικῆς διὰ τὰ ἄπορα
τοῦ σχολείου.
Juniors of 5th Elem. School Drapetson
offered garments to the poor of their
school.

→ Ε.Σ.Ν. Γ' δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς καθαρί-
ζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of 3rd Elem. School Korydalos cleaning their
playground.

→ Ε.Σ.Ν. Β' τάξ. Ε' δημ. Σχολ. Κερκύρας με
δώρα διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ τοῦ σχολείου
Juniors of 2nd grade of 5th Elem.
School Korfu with gifts for the poor
of their school

Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα

ΤΑ ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΜΠΗ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Το ταξίδι στα Άμπελάκια της Θεσσαλίας έχει ενδιαφέρον τουριστικό και ιστορικό.

Τα Άμπελάκια απέχουν 27 χιλιόμετρα από τη Λάρισα και βρίσκονται προς τα Β.Δ. του Κισσάβου, κοντά στην περίφημη κοιλάδα των Τεμπών, που είναι ονομαστή από τους αρχαίους χρόνους. 'Απ' εκεί έφερναν στους Δελφούς τη Δάφνη του 'Απόλλωνος, κατόπιν πομπικής ιεροτελεστίας, με τα περίφημα «Δαφνηφόρια», έορτή ή όποια έγινε κάθε έννέα χρόνια. Σε απόσταση 27 χιλιομέτρων από τη Λάρισα φθάνουμε στην κωμόπολι Μπαμπά. 'Εκεί ακριβώς είναι το σημείο της Δυτικής εισόδου της κοιλάδας των Τεμπών. Τα Τέμπη σχηματίζονται μεταξύ του Κισσάβου και των νοτιωτέρων παραφυάδων του 'Ολύμπου. Είναι μια χαράδρα κατάφυτη, που την διαρρέει ο Πηνειός ποταμός και έχει μήκος 10 χιλιόμετρα. Δίπλα στον Πηνειό, στη δεξιά όχθη περνάει ο δημοσίος δρόμος κάτω από τεράστιους πλατάνους. Δεξιά και αριστερά από τις όχθες του ποταμού οι πλαγιές είναι κατάφυτες από λεύκες κι άλλα αειχόρνια δένδρα καθώς και ανθισμένες ροδοδάφνες και θάμνους. Πυκνές συστάδες από κισσούς και αγριατριανταφυλλίες σκεπάζουν την περιοχή αυτή, μοναδική στην Ελλάδα για την ωραιότητά της. Την στολίζουν δε κάθε είδους αγριολού-

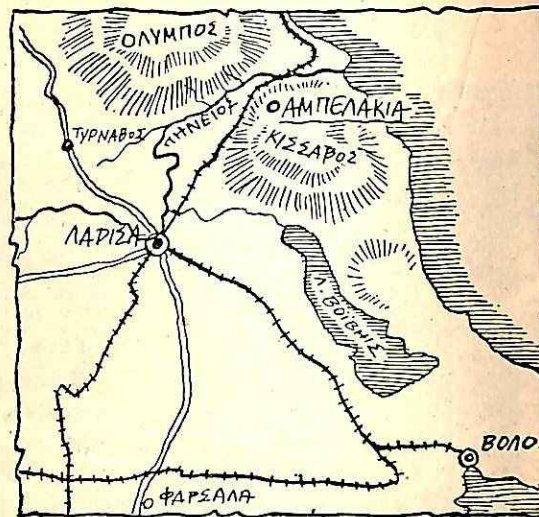
λουδα, ενώ μια μουσική απέραντης γοητείας με τα αδιάκοπα κελαϊδήματα των αηδονιών και άλλων πουλιών δίδουν στα Τέμπη ένα τόνο αδιάκοπου πανηγυρισμού κάθε ώρα της ημέρας και της νύχτας.

Το πανηγύρι αυτό, που θα ήταν σωστότερο να ονομασθή δοξολογία της Φύσεως προς τον Πλάστην, το περιγράφουν και οι αρχαίοι συγγραφείς. 'Οποιοι ταξιδέψη στα Τέμπη σήμερα, αφού προηγουμένως διαβάση την περιγραφή του αρχαίου Αιλιανού στην «Ποικίλη Ιστορία», θα διαπιστώσει ότι τίποτε δεν άλλαξε εκεί από τόσες χιλιάδες χρόνια. Προς τα Β.Α των Τεμπών βρίσκεται το μεσαιωνικό «Κάστρο της 'Ωριάς», που σχετίζεται με το γνωστό δημοτικό τραγούδι και που συμπληρώνει την ωραιότητα του τοπίου των Τεμπών.

Σε λίγη απόσταση από του Μπαμπά, ακολουθώντας τη διακλάδωση του δημοσίου δρόμου των Τεμπών προς τα Ν.Α., βρίσκεται η κωμόπολις Άμπελάκια, η όποια άποτελεί το δεύτερο μέρος του ταξιδιού.

Τα Άμπελάκια σήμερα είναι μια μικρή κοινότητα, με πληθυσμό 900 κατοίκων. 'Εχουν όμως ιστορικών παρελθόν αξιόλογο και διατηρούν ακόμη ίχνη απ' την παλαιά ακμή τους, χάρις στους βιοτεχνικούς συνεταιρισμούς, που ανεπτύχθησαν εκεί και έδωσαν ζωή και κίνησι έμπορικη σ' ολόκληρη τη Θεσσαλία. Οι κάτοικοι των Άμπελακίων είχαν οργανωθεί σε μια κοινότητα συνεργατική, που ήταν υποχρεωτική για όλους. Οι κεφαλαιούχοι έδιναν τα χρηματικά μέσα για να ιδρυθούν οι συνεταιρισμοί, οι γαιοκτήμονες τα κτήματα και την προσωπική τους εργασία καθώς και οι εργάτες. 'Ετσι έσχηματίστησαν εργαστήρια, βαφεία, νηματουργεία και εμπόριο εξαγωγικό άκμαιότατο νημάτων και βαμβακερών ύφασμάτων, καθώς και άλλες συναφείς βιοτεχνίες και τραπεζικές επιχειρήσεις, που είχαν συναλλαγές με όλη την 'Οθωμανική Αυτοκρατορία, τη Μικρά 'Ασία, τη Βαλκανική χερσόνησο, τη Ρωσία και την Κεντρική Ευρώπη.

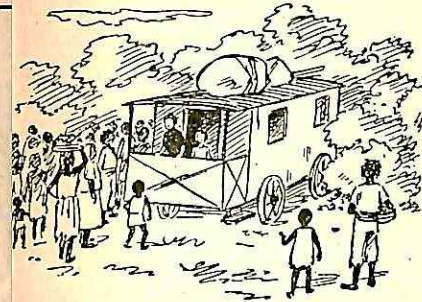
Είς όλα αυτά τα μέρη οι Άμπελακιώτες είχαν πρακτορεία και τραπε-

ζιτικά γραφεία. 'Εκείνο που έχει σημασία στην όλη ιστορία των Άμπελακίων επί Τουρκοκρατίας, είναι κυρίως η όμοιοια, το πνεύμα της συνεργασίας, ή ειλικρίνεια και καλή πίστις μεταξύ των κατοίκων και συνεργατών. 'Οσον καιρό διτηρήθη το πνεύμα αυτό οι κάτοικοι ήσαν εύτυχισμένοι και ή ζωή έκυλούσε όπως σε μια καλά οργανωμένη κυψέλη.

Η πρόοδος αυτή διήρκησε ολόκληρο τον 18ον αιώνα, όποτε τα Άμπελάκια ήσαν ένας άληθινός παράδεισος, με πληθυσμό 4 χιλιάδες κατοίκων, με πληθός εργαστήρια, με σχολεία και με πλούτο άφάνταστο, που έκανε έντύπωση, όχι μόνον στους Έλληνες, αλλά και στους ξένους που ήρχοντο σ' Άμπελάκια, είτε για λόγους έμπορικούς, είτε για να μελετήσουν το σύστημα της συνεργατικής αυτής κοινότητας. Ξένοι πρόξενοι, συγγραφείς και κοινωνιολόγοι ακόμη έλαβαν άφορμή να ασχοληθούν με την ιστορική αυτή κοινότητα, της όποιας ή παρακμή και ο μαρasmus έσημειώθη άργότερα κατά τους χρόνους της Έλληνικής Έπαναστάσεως του 1821. 'Από τα χρόνια της άκμης διεσώθησαν όχι μόνον πληροφορίες πολύτιμες για την κοινωνική και την οικονομική ζωή, αλλά και άλλες μαρτυρίες, όπως τα παλαιά άρχοντικά και έκκλησίες, καθώς και διάφορα άλλα ιδρύματα της παλαιάς αίγλης, που έκαμαν τα Άμπελάκια όνομαστά, στην Ελλάδα, και στην Ευρώπη ολόκληρη, γιατί ήσαν ένα πρότυπον συνεργατικής κοινότητας μοναδικής για την εποχή εκείνη.

— Καταστρέφετε τα κουνούπια και τις μυγες.

Πήγαιναν και θαύμαζαν το τροχόσπιτο

Με μια γρήγορη ματιά που ρίχνει, βλέπει δίπλα του ένα μεγάλο δένδρο. Χωρίς να χάση λοιπόν ούτε στιγμή, τρέχει και σκαρφαλώνει άπάνω του σά γάτα. Κι άνεβαίνει ψηλά, όσο μπορεί πιο ψηλά. Μ' άλλοιμονο... Κι ή άρκούδα άρχίζει τώρα να σκαρφαλώνη. Άλλά βέβαιη για την επιτυχία της, άνεβαίνει εύτυχώς σιγά-σιγά.

Τότε του έρχεται του Άλεξ μια σπουδαία έμπνευσι. Καθώς άνεβαινε πιο πριν στο δένδρο, είχε αντίληψη πως τα κλαδιά του ήσαν ελαστικά. Ξεδιπλώνει λοιπόν το σχοινί που είχε στον ώμο, του κάνει μια θηλειά, και την πετά στην άκρη ενός πολύ μεγάλου κλαδιού, που άπλωνόταν όριζόντια πάνω από το χείμαρρο. 'Η θηλειά άρπαξε την άκρη του κλαδιού. Κι ό Άλεξ τραβώντας δυνατά το σχοινί την έφερε κοντά του, πιάστηκε πάνω της γερά, κι άμέσως άφησε το σχοινί. 'Ετσι, καθώς το κλαδί γύριζε στη φυσική του πάλι θέση, πήρε μαζί του και τον τολμηρό μικρό μας και τον πέταξε στην άντικρυνή όχθη!!!

Μόλις ό Άλεξ έπεσε με τη συνηθισμένη του ελαστικότητα στη γή, έκανε το σταυρό του και είπε: «Σ' εύχαριστώ, Θεούλη μου, που μ' έκανες άκροβάτη». Κι έτρεξε άμέσως να βρή τους δικούς του, που άνησχυοι είχαν βγή έξω κ' έψαχναν να τον βρουν.

«Τί έγινες;...» του φωνάζει ή μητέρα του μόλις τον βλέπει.

«Τράβηξέ μου τ' αυτιά, μητέρα μου, της λέει ό Άλεξ, τράβηξέ μου τα όσο μπορείς, γιατί μου πρέπει».

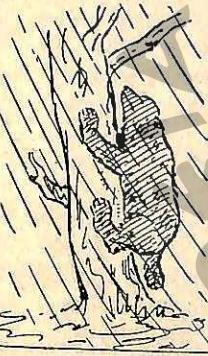
Μά μόλις διηγήθηκε με λίγα λόγια τον κίνδυνο που πέρασε, ή κυρία Κορνηλία με δάκρυα στα μάτια τον άγκάλιασε, τον φίλησε και του είπε:

—Σήμερα σε συγχωρώ, παιδί μου. Άλλη φορά όμως μήν άπομακρυνθής χωρίς την άδειά μας, γιατί θα σου τα ξεκολλήσω τ' αυτιά.

Και ό αιώνιος κύριος Καίσαρ: —'Εκτός άν προκάνη την άλλη φορά ή άρκούδα και σε φάη, κ' έτσι γλυτώσης το ξεκόλλημα... 'Υστερα απ' το δραματικό

Δέχτηκε την επίσκεψι του φυλάρχου.

Μά κ' ή άρκούδα άνεβαίνει

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

[7] ('Από το δμώνυμο μυθιστόρημα του 'Ιουλίου Βέρν)

Σκίτσα ΑΝ. ΒΩ.

αυτό έπεισόδιο, που όλους τους συγκίνησε, το ταξίδι εξακολούθησε για άρκετό καιρό, χωρίς καμιά άξιοσημείωτη περιπέτεια. Παραστάσεις έδιναν σπανιότατα, γιατί πολύ λίγες ήταν στο δρόμο τους οι πόλεις και τα χωριά, που σήκωναν παράσταση. Το κυνήγι όμως ήταν πάντοτε πλούσιο, συχνά μάλιστα πλουσιώτερο κι από πριν,

κι έτσι άδιαφορούσαν για την έλλειψι εισπράξεων, γιατί τα έξοδα διατροφής τους παρέμεναν άκόμη... κάτω του μηδενός, κατά την έκφρασι του κ. Κασκαμπέλ.

Στις 27 'Ιουλίου το τροχόσπιτο έφτασε στο Γιουκόν. 'Εκεί άποφάσισαν να μείνουν και να ξεκουραστούν άρκετά, γιατί ό Βερίγγιος πορθμός δεν άπείχε πια πολύ, και για να τον διαβούν δεν ήταν άκόμη καιρός. Τα νερά του πορθμού δεν παγώνουν πριν από τον 'Οκτώβριο.

Στο Γιουκόν έμεναν έλάχιστοι Άμερικανοί και άρκετές έκατοντάδες 'Ινδών, που έκαναν εμπόριο κυρίως δερμάτων και γουναρικών.

—Νά τόπος κατάλληλος να δείξωμε την τέχνη μας, είπε μια μέρα ό Καίσαρ.

—Ναί, άποκρίθηκε ό Γιάννης. Αυ-

τό λέω κι εγώ.

Και πριν προφτάσουν να σκεφθούν για την όργάνωσι καμιάς παραστάσεως, πρόλαβαν οι 'Ινδοί και τους τη ζήτησαν. Πολλοί απ' αυτούς πήγαιναν κάθε μέρα και θαύμαζαν το τροχόσπιτο. Καί μερικοί είδαν τις σκάλες και τ' άλλα εργαλεία της οικογενείας, και κατάλαβαν πως είναι ένας μικρός «περιοδεύων θίασος».

'Ετσι, κάποια μέρα ό Κασκαμπέλ δέχτηκε την επίσκεψι του φυλάρχου Τιχίς, ενός πολύ έξυπνου και πλουσιοντυμένου 'Ινδού, που ήρθε για να τον παρακαλέσει να δώσουν εκεί μια παράσταση.

Ό Κασκαμπέλ δέχτηκε εύχαρίστως, άρχισαν να βλέπονται καθεμέρα κ' έγιναν και φίλοι. Στην παρέα τους προστέθηκε σε λίγο κι ό θαυμαστοποιός της φυλής, ό Φίρ-Φού.

(Έπεται συνέχειας)

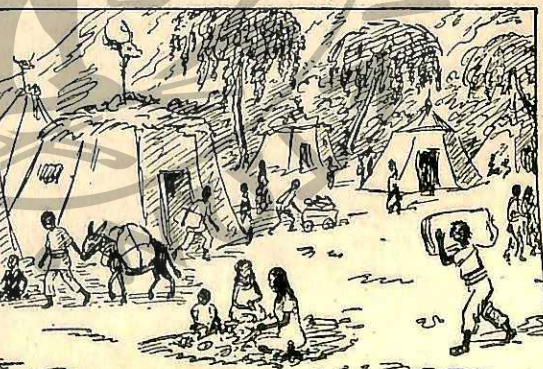
Διασκευή Β.

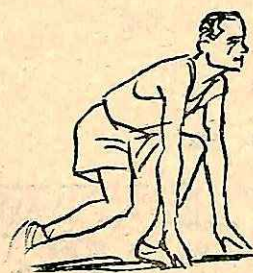

—Σ' εύχαριστώ Θεούλη μου...

— Τί έγινες, παιδί μου;

ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΣΙΜ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΤΥΧΙΑΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ο Μπόμπ Τσάμπερς, που θεωρείται στις Ήνωμένες Πολιτείες ο κορυφαίος των Αμερικανών προπονητών του στίβου και ειδικός στην ανάδειξη δρομέων ταχύτητας υποστηρίζει ότι ο Ντέιβιντ Σίμ δεν είναι μόνον ο ταχύτερος, σήμερα, άνθρωπος του κόσμου, αλλά και ο μεγαλύτερος σπρίντερ, που είδε ποτέ ο Κόσμος. «Είναι όμως κι ο πιο άτυχος αθλητής στην υδρόγειο», προσθέτει χαρακτηριστικά ο διάσημος προπονητής. Και πραγματικά, όποιος στήθεσι θυμάται το γεγονός ότι ο Σίμ, πριν από τα τέσσερα χρόνια, είχε καταλάβει οριστικά τον αθλητισμό. Ο Σίμ όμως έχει χαλύβδινα νεύρα, πολύ δυνατό χαρακτήρα και αισθάνεται πραγματική λατρεία για τον στίβο. Γι' αυτό συνεχίζει με πίσμα και σπάνια θέληση τον αγώνα εναντίον της μοίρας του και των επαγγελματικών συλλόγων μπείζ-μπώλ, που για να τον πάρουν στις ομάδες τους του προσφέρουν κολοσσιαία ποσά. Ο Σίμ, όμως, όπως είπαμε, είναι ισχυρός χαρακτήρας και πραγματικός φιλάθλος ώστε ν' αποφεύγει τον τόσο δελεαστικό πειρασμό του επαγγελματισμού.

Πόσο δυνατός έγινε ο χαρακτήρας του από τον αθλητισμό, μπορεί να καταλάβει κανείς, αν προσέξει λίγο τη μικρή ιστορία του στον στίβο: Ο Σίμ, όταν απέφοιτσε το 1954 από το Γυμνάσιο, γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Ντάικ για να σπουδάσει γιατρός. Από τον πρώτο χρόνο διεκρίθη και σαν σπουδαστής και σαν παίκτης στην ομάδα μπείζ-μπώλ του Πανεπιστημίου του. Τότε ο διάσημος προπονητής Μπόμπ Τσάμπερς, παρακολουθώντας έναν αγώνα μπείζ-μπώλ, διέκρινε τη μεγάλη φυσική ταχύτητα του Σίμ και τον έπεισε να τρέξει μια απόσταση 50 γυαδών επάνω στον ξύλινο στίβο του κλειστού γυμναστηρίου του Πανεπιστημίου. Το α-

ποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό! Το χρονόμετρο έδειξε 5 δευτερόλεπτα και 2 δέκατα! Ένα επιφώνημα θαυμασμού και ενθουσιασμού ξέφυγε από τον Τσάμπερς: «Ο Σίμ, τρέχοντας με παπούτσια του μπάσκετ είχε καταρρίψει το παγκόσμιο ρεκόρ της απόστασης κατά ένα δέκατο του δευτερολέπτου! Από τότε ο Σίμ έγινε σπρίντερ. Στις αρχές του 1956 έλαβε μέρος στους κολλεγιακούς αγώνες και ήρθε πρώτος με 9"4/10 στις 100 γυαδές και 20"3/10 στις 220 γυαδές. Ο Τσάμπερς, που τον προπονούσε, τον βεβαίωσε πως σύντομα θα κατέρριπτε τα παγκόσμια ρεκόρ και των δυο αποστάσεων. Πραγματικά, τον επόμενο μήνα, στους φοιτητικούς αγώνες, που έγιναν στην Καλλιφόρνια, έσάρωσε κυριολεκτικά τα παγκόσμια ρεκόρ των 220 γυαδών (201 μ. 17) και των 200 μ., πραγματοποιώντας τον καταπληκτικό χρόνο των 20 δευτερολέπτων!

Από τότε όμως άρχισαν οι ατυχίες και τα βάσανά του: Την άλλη μέρα, τρέχοντας τις 100 γυαδές έπαθε θλάσι ινών. Δεν έδωσε μεγάλη σημασία σ' αυτό το πάθημα και μόλις βελτιώθηκε η κατάστασής του έλαβε μέρος στους αγώνες του αμερικανικού πρωταθλήματος, παρά τις αντιρρήσεις του προπονητού του, με την ελπίδα να επιτύχει την συμμετοχή του στην ομάδα της πατρίδος του, που θα αγωνιζόταν στους Ολυμπιακούς αγώνες της Μελβούρνης. Στην προσπάθειά του να ξεπεράσει τον Μόρροου, ο Σίμ, έπαθε και νέα θλάσι ινών. Ο περιφημος μύς του γλουτού «έσπασε» και ο δυστυχής Σίμ έχασε κάθε ελπίδα για το ταξίδι της Αυστραλίας. Μετά από συστηματική θεραπεία και τρίμηνο ανάπαυσις ο Σίμ επανέρχεται την άνοιξη του 1957 στην ενεργό δράση, αλλά ύστερα από τα δύο παθήματά του τρέχει φοβισμένα. Μολαταύτα νικάει στην Νέα Ορλεάνη με 10"2/10 στα 100μ. Την άλλη μέρα όμως προσβάλλεται από άσιατική γρίπη βαρείας μορφής, που τον ξαπλώνει ένα μήνα στο κρεβάτι! Όταν ανέρρωσε, του φαινόταν, όπως είπε, ότι γύρισε από τον άλλο κόσμο. Όταν ξανακατέβηκε στον στίβο έχασε με διαφορά

στήθους από τον ολυμπιονίκη Μόρροου με 9"4/10 στις 100 γυαδές. Κατόπιν η Αμερικανική Κυβέρνησις τον έστειλε στην Βιρμανία για μια τουρνέ προπαγάνδας. Ο Σίμ τρέχει στη Ρανγκούν υπό βροχήν τα 100 μ. σε 10"2/10, αλλά την άλλη μέρα παθαίνει όξεια δυσεντερία! Όταν συνήλθε και γύρισε στην Αμερική, ήταν πολύ αδύνατος. Μετά την ανάρρωσή του όμως ξανακατέβηκε στον στίβο, αλλά αυτή τη φορά παθαίνει νέα θλάσι στον μηρό. Τότε του έγιναν δελεαστικές προτάσεις από επαγγελματικές ομάδες μπείζ-μπώλ για να παίξει μαζί τους. Για μια στιγμή ο Σίμ κλονίστηκε από πειρασμό να υπογράψει συμβόλαιο για τρία χρόνια με αμοιβή 200.000 δολαρίων, αλλά στο τέλος το μετανοίωσε. Έπεκράτησε μέσα του ο πραγματικός φιλάθλος παρ' όλα τ' ατυχήματα, που του είχαν συμβη στον στίβο, κι έτσι γλύτωσε από τα νύχια των εμπόρων του Αθλητισμού. Η αθλητική Όμοσπονδία των Ήνωμένων Πολιτειών τον στέλνει στην Εύρωπη μαζί με άλλους πρωταθλητές για ν' αγωνισθώ σε διάφορες πόλεις. Ο Σίμ, αν και δεν ήταν σε καλή φόρμα, ύστερα από τις αλλεπάλληλες θλάσεις ινών, που είχε πάθει, κέρδισε και στις 28 κούρσες, που έτρεξε στην Δυτική Εύρωπη και στις Σκανδιναβικές χώρες. Στη Γαλλία αποθεώνεται, στη Σουηδία οι φιλάθλοι τον περιφέρουν θριαμβευτικά στους ώμους και στη Φινλανδία τον ανακηρύσσουν «πρώτο Σπρίντερ του είκοστού αιώνα»!

Ο άτυχος όμως Ντέιβιντ, γυρίζοντας στην πατρίδα του με 28 κύπελλα, από ισάριθμες νίκες στην Εύρωπη, με την πρώτη του εμφάνισις σε αμερικανικό στίβο, παθαίνει νέα θλάσι ινών και χάνει πάλι την ευκαιρία να νικήση τον Μπόμπ Μόρροου, από τον οποίο τον νίκησε με 10"2/10 στα 100μ. Την άλλη μέρα όμως προσβάλλεται από άσιατική γρίπη βαρείας μορφής, που τον ξαπλώνει ένα μήνα στο κρεβάτι! Όταν ανέρρωσε, του φαινόταν, όπως είπε, ότι γύρισε από τον άλλο κόσμο. Όταν ξανακατέβηκε στον στίβο έχασε με διαφορά

στήθους από τον ολυμπιονίκη Μόρροου με 9"4/10 στις 100 γυαδές. Κατόπιν η Αμερικανική Κυβέρνησις τον έστειλε στην Βιρμανία για μια τουρνέ προπαγάνδας. Ο Σίμ τρέχει στη Ρανγκούν υπό βροχήν τα 100 μ. σε 10"2/10, αλλά την άλλη μέρα παθαίνει όξεια δυσεντερία! Όταν συνήλθε και γύρισε στην Αμερική, ήταν πολύ αδύνατος. Μετά την ανάρρωσή του όμως ξανακατέβηκε στον στίβο, αλλά αυτή τη φορά παθαίνει νέα θλάσι στον μηρό. Τότε του έγιναν δελεαστικές προτάσεις από επαγγελματικές ομάδες μπείζ-μπώλ για να παίξει μαζί τους. Για μια στιγμή ο Σίμ κλονίστηκε από πειρασμό να υπογράψει συμβόλαιο για τρία χρόνια με αμοιβή 200.000 δολαρίων, αλλά στο τέλος το μετανοίωσε. Έπεκράτησε μέσα του ο πραγματικός φιλάθλος παρ' όλα τ' ατυχήματα, που του είχαν συμβη στον στίβο, κι έτσι γλύτωσε από τα νύχια των εμπόρων του Αθλητισμού. Η αθλητική Όμοσπονδία των Ήνωμένων Πολιτειών τον στέλνει στην Εύρωπη μαζί με άλλους πρωταθλητές για ν' αγωνισθώ σε διάφορες πόλεις. Ο Σίμ, αν και δεν ήταν σε καλή φόρμα, ύστερα από τις αλλεπάλληλες θλάσεις ινών, που είχε πάθει, κέρδισε και στις 28 κούρσες, που έτρεξε στην Δυτική Εύρωπη και στις Σκανδιναβικές χώρες. Στη Γαλλία αποθεώνεται, στη Σουηδία οι φιλάθλοι τον περιφέρουν θριαμβευτικά στους ώμους και στη Φινλανδία τον ανακηρύσσουν «πρώτο Σπρίντερ του είκοστού αιώνα»!

Ο άτυχος όμως Ντέιβιντ, γυρίζοντας στην πατρίδα του με 28 κύπελλα, από ισάριθμες νίκες στην Εύρωπη, με την πρώτη του εμφάνισις σε αμερικανικό στίβο, παθαίνει νέα θλάσι ινών και χάνει πάλι την ευκαιρία να νικήση τον Μπόμπ Μόρροου, από τον οποίο τον νίκησε με 10"2/10 στα 100μ. Την άλλη μέρα όμως προσβάλλεται από άσιατική γρίπη βαρείας μορφής, που τον ξαπλώνει ένα μήνα στο κρεβάτι! Όταν ανέρρωσε, του φαινόταν, όπως είπε, ότι γύρισε από τον άλλο κόσμο. Όταν ξανακατέβηκε στον στίβο έχασε με διαφορά

στήθους από τον ολυμπιονίκη Μόρροου με 9"4/10 στις 100 γυαδές. Κατόπιν η Αμερικανική Κυβέρνησις τον έστειλε στην Βιρμανία για μια τουρνέ προπαγάνδας. Ο Σίμ τρέχει στη Ρανγκούν υπό βροχήν τα 100 μ. σε 10"2/10, αλλά την άλλη μέρα παθαίνει όξεια δυσεντερία! Όταν συνήλθε και γύρισε στην Αμερική, ήταν πολύ αδύνατος. Μετά την ανάρρωσή του όμως ξανακατέβηκε στον στίβο, αλλά αυτή τη φορά παθαίνει νέα θλάσι στον μηρό. Τότε του έγιναν δελεαστικές προτάσεις από επαγγελματικές ομάδες μπείζ-μπώλ για να παίξει μαζί τους. Για μια στιγμή ο Σίμ κλονίστηκε από πειρασμό να υπογράψει συμβόλαιο για τρία χρόνια με αμοιβή 200.000 δολαρίων, αλλά στο τέλος το μετανοίωσε. Έπεκράτησε μέσα του ο πραγματικός φιλάθλος παρ' όλα τ' ατυχήματα, που του είχαν συμβη στον στίβο, κι έτσι γλύτωσε από τα νύχια των εμπόρων του Αθλητισμού. Η αθλητική Όμοσπονδία των Ήνωμένων Πολιτειών τον στέλνει στην Εύρωπη μαζί με άλλους πρωταθλητές για ν' αγωνισθώ σε διάφορες πόλεις. Ο Σίμ, αν και δεν ήταν σε καλή φόρμα, ύστερα από τις αλλεπάλληλες θλάσεις ινών, που είχε πάθει, κέρδισε και στις 28 κούρσες, που έτρεξε στην Δυτική Εύρωπη και στις Σκανδιναβικές χώρες. Στη Γαλλία αποθεώνεται, στη Σουηδία οι φιλάθλοι τον περιφέρουν θριαμβευτικά στους ώμους και στη Φινλανδία τον ανακηρύσσουν «πρώτο Σπρίντερ του είκοστού αιώνα»!

Ο ΧΟΪΡΟΣ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Έχει διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει πιο αποδοτικό ζώο σε κρέας από το χοίρο. Στο χωριό είναι πολύτιμος, γιατί το κρέας του παστώνεται και τρώγεται όποτε το θέλουμε. Η κεφαλή του γίνεται πηκτή και τα έντερα του σπουδαία και νόστιμα λουκάνικα. Έχει δυο προσόντα αναμφισβήτητα. Πρώτα αξιοποιεί όλες τις τροφές ανεξαιρέτως και τις μεταποιεί σε νόστιμο και τρυφερό κρέας και λίπος, συνεπώς μεγαλώνει και πολύ πιο εύκολα από τα άλλα ζώα και δεύτερον γεννά πολλά μικρά, ως 12 κάποτε. Μά και 6 ακόμη να γεννά, πάλι δεν τον φθάνει κανένα άλλο ζώο σε κρέας.

Μέσα σε 4 μήνες, υπάρχουν ράτσες, που φθάνουν τις 100 όκαδες καθαρό κρέας και λίπος. Τα κόκκαλά του μπορεί νάναι πολλά, αλλά πιάνουν λίγο τόπο. Μόνον η κεφαλή του είναι ογκώδης, με πολλά κόκκαλα, αλλά και αυτή είναι χρήσιμη.

Γι' αυτό και όταν σφαγεί, δίνει 80% καθαρό κρέας, που δεν το δίνει κανένα άλλο ζώο. Το πεπτικό του σύστημα είναι κατά τέτοιο τρόπο καμωμένο, ώστε μπορεί να τρώει και να χωνεύει όλα.

Ο χοίρος είναι από τα οικιακά ζώα, που δεν δουλεύουν για τον εαυτό τους, αλλά για τον αφέντη τους και γι' αυτό είναι συμφέρον να τρέφουμε χοίρους.

Είναι το καθαρότερο από όλα τα ζώα. Αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια. Αγαπά φυσικά να κυλιέται μέσα στη λάσπη, αλλά ήμεις φταίμε, που το έχουμε συνηθίσει. Παρατηρήσετε το μέρος όπου κοπρίζει. Θα δείτε ότι πάντοτε πηγαίνει παράμερα στη γωνιά ή στην άκρη και ποτέ στο μέρος που κοιμάται. Όλα τα άλλα ανεξαιρέτως ζώα κοπρίζουν εκεί που κοιμούνται. Ο χοίρος ποτέ!

Ο χοίρος είναι από τα ζώα, που έχουν εξημερωθεί από τον άνθρωπο πριν από πολλά χρόνια.

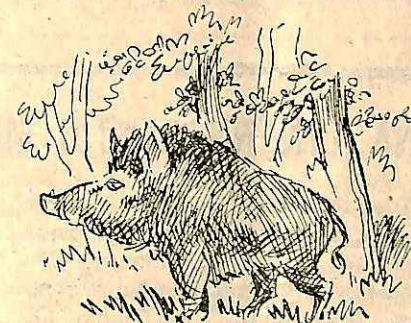
Πρώτα ζούσε μέσα στα δάση. Και σήμερα ακόμη υπάρχουν οι αγριόχοιροι. Από τότε όμως που εξημερώθηκε έπληρε πολλές εξελίξεις με τις διασταυρώσεις και σήμερα βλέπουμε χοίρους, όχι σκελετωμένους με μια μπουτσούνια μακρουλή, αλλά με σώματα πολύ παχειά και εξελιγμένα, με άφθονο κρέας και κατάλληλο

μάλλισα για σαλάμα. Αυτοί φυσικά οι χοίροι τρέφονται σήμερα σε μεγάλα χοιροτροφεία, καθαρά, εύηλια με συχνά λουτρά, ώστε να βλέπετε το περσί τους να γυαλίζει από την καθαριότητα.

Τέτοιες ράτσες είναι η Γιόρκ - Σάιρ, η Μπέρκ - Σάιρ, η Λάζ - Μπλάκ, Πόλαντ - Τσάινα, ο Νορμανδικός, ο Κραονικός, η Μαγκαλίτσα.

Υπάρχουν και στην Ελλάδα τέτοιες ξενικές ράτσες. Συνήθως όμως η δική μας ράτσα είναι πολύ κατωτέρα και δεν δίνει ούτε κρέας, ούτε και λίπος.

Το βάρος του χοίρου, διαφέρει ανάλογα με την ηλικία, τη ράτσα και τον τρόπο, που τρέφεται. Μπορεί να φθάσει και τις 400 όκαδες. Στις βελτιωμένες ράτσες τα χοιρίδια για κρέας χρησιμοποιούνται στους τρεις

ο αγριόχοιρος ζή στα δάση

μήνες. Ο χοίρος κλείνει την ανάπτυξη του τον 4ο χρόνο.

Το στομάχι του είναι απλό και μοιάζει με το ανθρώπου. Τα έντερα του είναι μακρύτερα 15-16 φορές από το σώμα του.

Η φυσιολογική του θερμοκρασία είναι 39,1-40,3 βαθμοί. Οι σφυγμοί του διαφέρουν κατά την ηλικία, το γένος, το άσθημα, από 70-110 το λεπτό. Αναπνέει 10-20 φορές το λεπτό ανάλογα με την ηλικία και το γένος. Αγαπά τη δροσιά και αποφεύγει τη ζέση.

Στα χωριά οι χοίροι είναι ελεύθεροι στους δρόμους. Η δουλειά τους είναι συνεπώς να σκαλίζουν το έδαφος, να ψάχνουν και να βρίσκουν ακαθαρσίες. Αυτό είναι πολύ κακό, διότι μέσα τους δρόμους μαζί με όλες τις ακαθαρσίες, που τρών, βρίσκουν και αυγά ταινίας στα κόπρανα των σκύλων και έτσι προσβάλλονται από μια αρρώστια, που είναι δυνατόν να την μεταδώσουν και στον άνθρωπο.

Ο χοίρος στην Ελλάδα δεν τρέφεται όπως πρέπει. Όχι γιατί δεν υ-

πάρχουν τροφές. Ο τρόπος, που τρέφεται είναι κακός.

Για να πούμε πως τρέφουμε τον χοίρο μας καλά και σωστά πρέπει:

1) Να του κάμωμε ένα κελί τετράγωνο, σκεπασμένο και στρωμένο με άχυρα και χόρτα, το οποίο πρέπει να καθαρίζουμε τουλάχιστον κάθε εβδομάδα. Το πάτωμα θάνα από τσιμέντο καμωμένο, ώστε να καθαρίζεται καλά με νερό.

2) Οι τροφές, που θα του δίνωμε, θάνα καθαρές και πάντοτε μέσα σε ταγίστρες. Το νερό του πρέπει να το πίνει μέσα από καθαρή ποτίστρα.

Ο γεωργικός χοίρος τρώει ρίζες και βαλανίδια και κάστανα και άλλους καρπούς και, τι φαντασθή ο νους σας, αλλά πάντοτε νάναι καθαρές.

3) Κάθε 4-5 μέρες ο χοίρος πρέπει να ξυστρίζεται και να πλένεται το δέρμα του με καθαρό νερό, για να μη προφθαίνουν οι ψείρες να δημιουργούνται.

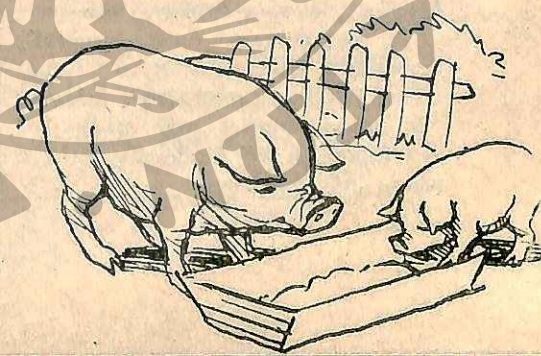
4) Κοντά σ' αυτά, πρέπει νάναι περιορισμένος και να μη του επιτρέπουμε να σκάβει. Όταν επί πλέον διαλέξωμε και ράτσα αποδοτική, που μεγαλώνει εύκολα, τότε ο χοίρος με τον περιορισμό μεγαλώνει αφάνταστα και παχαίνει εύκολα. Έτσι ο χοίρος θα μένη πάντοτε καθαρός και αποδοτικός.

Ο χοίρος, συμφέρον είναι, να τρέφεται στα χοιροτροφεία μέχρι το πολύ τριών μηνών. Ως αυτή την ηλικία κατορθώνει και αποδίδει πολύ περισσότερο και βγάζει όχι μόνον τα έξοδά του, αλλά δίνει και κέρδος. Πάνω από τρεις μήνες είναι ζημία, γιατί τρώει πολύ περισσότερο και δεν μπορεί να τα αποδώσει.

Ο χοίρος, όταν ζή σε άκαθαρτους τόπους, προσβάλλεται από πολλές αρρώστιες.

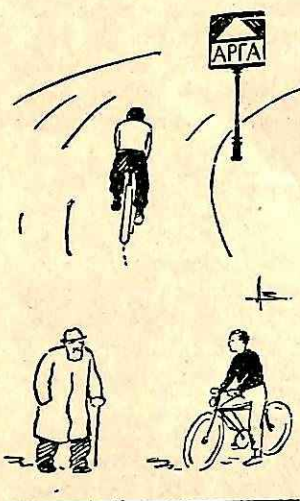
Οι σπουδαιότερες είναι η κοκκινίλα, που είναι μεταδοτική και σηψαιμική. Προκαλείται από μικρόβιο. Το κρέας τέτοιου χοίρου, που έχει προσβληθεί, δεν πρέπει να τρώγεται. Παρουσιάζεται η αρρώστια με κόκκινες κηλίδες σ' όλο το σώμα, χωρισμένες στην αρχή, αλλά κατό-

(Συνέχεια εις σελ. 20)

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

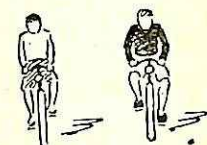
ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΜΕ ΠΟΔΗΛΑΤΟ

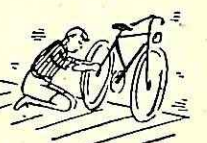
Πρόσεχε, με ποδήλατο στους δρόμους, όταν τρέχης.

Ναί, είναι όχημα μικρό,
μυαλό όμως θέλει σοβαρό,
διότι μ' έκανε σωφέρ, ίδιες ευθύνες έχεις.
Αφηρημένος τ' λοιπόν ποτέ δεν πρέπει νάσαι
κι όλους γραμμή τούς σχετικούς κανόνες νά θυμάσαι.
Πρόσεχε τ' άλλα όχηματα και τούς πεζούς επίσης.
Σε σήμα τής Τροχαίας μας ποτέ μὴν ἀπειθήσης.
Πλάϊ σ' άλλο ποδήλατο ποτέ σου νά μὴν τρέχης.
Γέρους, παιδιὰ κι ἀνάπηρους διπλὰ νὰ τούς προσέχης.
Πάντοτε τὸ ποδήλατο πρὶν βγῆς νὰ τὸ ἐξετάζης,
κι ἂν κάποια βλάβη ἔπαθε νὰ τὸ ἐπισκευάζης.
Γιατὶ ἀπ' τὸ τροχοφόρο σου, ἂς εἶναι καὶ μικρό,
μπορεῖ ἓνα δυστύχημα νὰ γίνῃ τρομερό.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Ποτέ ἔτσι.

Ποτέ ἔτσι.

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΝΝΟΟΥΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

Ένα πετρελαιοφόρο εισέρχεται ήδη στο λιμένα. Οι άνδρες του πληρώματος πηγαиноέρχονται βιαστικοί για να ξεφορτώσουν το πλοίο. Όλοι είναι άπληστοι. Μόνο ένας άνδρας του πληρώματος έχει για λίγες ώρες ήσυχία: Ο άσυρματιστής.

Σε κανένα κλάδο της συγκοινωνίας δεν παίζει ή τεχνική του Άσυρμάτου τόσο σπουδαίο ρόλο, όσο στη ναυτιλία. Είτε πλέει το πλοίο σε άνοιχτή θάλασσα, είτε προσορμίζεται στο λιμάνι, είτε ακόμη εκφορτώνεται στην αποβάθρα, υπάρχει πάντα ή ανάγκη της επικοινωνίας με την ξηρά. Η παλιά μέθοδος της συνεννόησης δια σημάτων με σημαίες προϋποθέτει καλή όραση και μικρές αποστάσεις. Άλλωστε στη σύγχρονη συγκοινωνία των υγρών δρόμων περισσότερη σημασία έχει ή διαβίβαση ειδήσεων παρά τὰ άπλά ναυτικά συνθήματα των παλιών καιρών. Άς πάρη κανείς για παράδειγμα τὰ άπειρα τηλεφωνήματα ή τηλεγραφήματα, που κάθε υπερωκεάνειο μεταδίδει ή δέχεται για τούς επιβάτες του.

Τις μεγαλύτερες όμως υπηρεσίες προσφέρει αναμφιβόλως ή Άσύρματος κυρίως κατά τή διάρκεια της προσεγγίσεως του πλοίου σε ένα λιμάνι ή τής διαδρομής του δια μέσου μιās διώρυγας.

Σύμφωνα όμως με τούς διεθνείς κανόνες τής τηλεπικοινωνίας, άπαγορεύεται ή χρησιμοποίησης των ραδιοφωνικών σταθμών των πλοίων, όταν βρίσκονται στον λιμένα. Οι συσκευές άσυρμάτου των πλοίων τίθενται τότε εκτός λειτουργίας, διότι τὰ μήκη κύματος, που εκπέμπουν οι συσκευές αυτές είναι τέτοιας συχνότητας, ώστε νά συμπίπτουν με κύματα άλλου προορισμού και προελεύσεως, όποτε μπορεί νά επέλθη σύγχυσις και νά προκληθούν δυστυχήματα.

Τὰ πλοία όμως, όπως είπαμε, είναι ανάγκη νά επικοινωνήσουν με τὰς Άρχάς του Λιμένος, τὰ πρακτορεία μεταφοράς, τὰ γραφεία έφοπιστών ακόμη και οι επιβάται ή τὰ μέλη του πληρώματος νά επικοινωνήσουν τηλεφωνικώς με την ξηρά.

Η επικοινωνία αυτή εξασφαλίζεται χάρις σε μιὰ μικρή συσκευή, ή όποια τοποθετημένη στη γέφυρα του πλοίου εκπέμπει μηνύματα σε μήκος κύματος, —που καθιερώθη σε διεθνή διάσκεψι των αντιπροσώπων των κρατών, που διαθέτουν έμπορικούς και έπιβατηγούς στόλους, —πολύ βραχύτερο από τὸ μήκος κύματος των συνήθων άσυρμάτων των πλοίων.

Η συσκευή αυτή, ή όποια επί

πλέον είναι μικρή, ελαφρά, φορητή και καταναλίσκει λίγο ηλεκτρικό ρεύμα, είναι τὸ άσύρματο τηλέφωνο (teleport). Ζυγίζει μόνον μερικά κιλά και είναι τυλιγμένο με ένα ειδικό ύδατοστεγές περικάλυμμα, σε τρόπο ώστε, καί εἰν ακόμη πέση στη θάλασσα νά επιπλέη.

Στην καμπίνα διευθύνσεως των γερανών, στα συγχρονισμένα λιμάνια, υπάρχει πάντοτε μιὰ συσκευή teleport, μιὰ δεύτερη δὲ κινητή μεταφέρεται στο πλοίο. Κατ' αυτόν τὸν τρόπο μεταδίδονται οι οδηγίες είτε για τή μετακίνησι του γερανού είτε για άνακοπή, είτε για άλλες λεπτομέρειες. Επίσης όταν ένα πλοίο εκφορτωθῇ, ειδοποιείται άμέσως τὸ άλλο. Έτσι άποφεύγεται ή δαπανηρά παραμονή του πλοίου στον λιμένα πέραν του χρόνου, που χρειάζεται για τήν εκφόρτωσί του. Χάρις στη νέα λοιπόν αυτή συσκευή του άσυρμάτου τηλεφώνου (teleport) δὲν διακόπτεται ή επικοινωνία, άποφεύγονται τὰ δυστυχήματα και επιτυγχάνεται μεγάλη οικονομία χρόνου.

Π.

Ίστορίες από τή Λαογραφία μας

Τὸ ψέμα κι ή Αλήθεια

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Εἶναι γνωστό ότι υπάρχει ἔθιμο στη χώρα μας νά προσπαθοῦμε νά γελάσουμε ή ἓνας τὸν άλλον τήν πρώτη Ἀπριλίου με διάφορα ψέματα, τὰ πρωταπριλιάτικα όπως τὰ λέμε. Σε μερικές μάλιστα ελληνικές επαρχίες ή λαός μας πιστεύει ότι αυτά τὰ ψέματα είναι απαραίτητα για νά επιτύχουν οι διάφορες δυσκολες εργασίες του.

Αὐτὸ τὸ ἔθιμο μᾶς φέρνει στο νοῦ μιὰ μικρή ἱστορία τής λαογραφίας μας σχετικά με τὸ ψέμα και τήν Ἀλήθεια.

«Μιὰ φορά συναντήθηκαν σ' ἓνα σταυροδρόμι τὸ ψέμα και ή Ἀλήθεια. Ἐχαιρετίσθηκαν και ρώτησε

μο, που άνοιγόταν μπροστά τους κι ἔφθασαν κατά τὸ μεσημέρι σε μιὰ μεγάλη πολιτεία. Μπήκαν στο καλύτερο ξενοδοχείο, που ήταν γεμάτο

—Περιμένω τόση ὥρα νά μᾶς δώσης τὰ ρέστα.

ἀπό κόσμο κι ἔφαγαν ἀπὸ τὰ καλύτερα φαγητά. Σάν πέρασε πολλή ὥρα κι οι μισοί άνθρωποι είχαν φύγει, χτύπησε τὸ τραπέζι τὸ ψέμα με τὰ χέρια του κι ἤρθε κοντά τους ή ἴδια ή ξενοδόχος νά τους περιποιηθῇ, γιατί τὸ ψέμα φαινόταν σαν μεγάλος άρχοντας, και τούς ρώτησε τί θέλουν.

«Περιμένω τόση ὥρα νά μᾶς δώσης τὰ ρέστα ἀπὸ τή λίρα, που ἔδωκα στο παιδί, που μᾶς ἔστρωσε τὸ τραπέζι!», εἶπε τὸ ψέμα. Φώναξε τότε άμέσως ή ξενοδόχος τὸ παιδί και τοῦ ζήτησε τή λίρα. Ἐκείνο εἶπε πὼς δὲν τοῦ ἔδωσαν τίποτε, αλλά τὸ ψέμα ἔκανε πὼς θυμώσε κι άρχισε νά φωνάζη δυνατὰ ότι δὲν ἔπιστευε ποτέ πὼς ἓνα τέτοιο σπουδαίο ξενοδο-

Τὸ ἀποχαιρέτησε μιὰ για πάντα.

και θά πάρης τὸ δίκιο σου!» Σηκώθηκε άμέσως ἔπάνω, πήρε τή λίρα ἀπὸ τὸ ψέμα και με τή δικαιολογία πὼς δὲν τήν πήρε τὸ παιδί, γιατί εἶχε πέσει κάτω, και, πρὶν προφτάση τὸ ψέμα νά συνέλθῃ, ἔφυγε ἀποχαιρετώντας το μιὰ για πάντα.

Ἀπὸ τότε χώρισε τὸ ψέμα ἀπὸ τήν Ἀλήθεια και σ' όποια περίπτωσι άνακατεύονται πάλι λέμε. «Υπομονή. Η Ἀλήθεια θά θριαμβεύσῃ στο τέλος και τὸ ψέμα θά ντροπιαστῇ...».

Ποῦ εἶσαι καὶ μένη Ἀλήθεια...

χείο ἔκλεβε τὸν κόσμο, που ἔμπαινε ἐκεῖ μέσα νά φάῃ, αλλά αὐτὸ ἂς εἶναι για γνώσι δλου τοῦ κόσμου, που

Ἡ καθαρή συνείδησις και ή υγεία είναι οι δυο εὐλογίες τοῦ Θεοῦ.

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΚΑΛΑΧΑΡΗΣ

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, 'Επιθεωρητού Δημ. Σχολείων

—Γιά το Θεό, μην τολμήσης ποτέ να ταξιδέψης μόνος σου στην έρημο της Καλαχάρης, με συμβούλεψαν οί φίλοι μου. «'Αν πάθης καμιά ζημιά το αυτοκίνητό σου θα βρεθής σε πολύ δύσκολη θέση. Μπορεί να μείνης εκεί μόνος σου ολόκληρες μέρες, ώσπου να περάση κατά τύχη κάποιος. 'Εκτός αυτού ένα σωρό έντομα βλαβερά κι επικίνδυνα πετούν εκεί και μπορεί να σου μεταδώσουν καμιά φοβερή αρρώστεια. 'Αλλά αν τύχη και βγῇ στο δρόμο σου κανένας Βουσμάνος, τί θα κάνης τότε»;

Αυτά μοῦ ἔλεγαν οί φίλοι μου και μοῦ ἐξηγοῦσαν, ὅτι οί Βουσμάνοι εἶναι μιὰ φυλὴ ἀγρίων, πού κατοικοῦν σέ διάφορα μέρη τῆς ἐρήμου και δὲν δείχνουν καμιά συμπάθεια στοὺς ταξιδιώτες. 'Αν κανένας χάσῃ τὸ δρόμο στὴν ἐρημο, πάντα θὰ βρισκόταν κρυμμένος πίσω ἀπὸ τὰ ψηλὰ χόρτα κάποιος ἀπ' αὐτοὺς, πρόσθεταν οί φίλοι μου. Οί Βουσμάνοι περίμεναν τὸν ταξιδιώτῃ νὰ πεθάνῃ. Καί τότε θὰ τοῦ ἐπαιρναν τὴ μπουτίλια του μετὸ νερό, τὴ ζώνη και τὰ παπούτσια του. 'Όταν ἄκουσα τίς διηγήσεις αὐτὲς τῶν φίλων μου σκέφθηκα πολὺ και ἀποφάσισα νὰ μὴ ταξιδέψω στὴν ἐρημο μόνος μου. 'Αλλά ἔπρεπε νὰ φθάσω ὅπωςδὴποτε σέ μιὰ ἀπομακρυσμένη πόλη τῆς Νοτιοδυτικῆς

Ο ΧΟΙΡΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 17)

πιν ἐνώνονται. Τὰ ζῶα φοροῦν κατὰ 70 - 90%. Γίνεται καλὰ με ἐμβόλιο. 'Η χ ἄ λ α ζ α τοῦ χοίρου. Εἶναι ἄλλη αὐτὴ σοβαρὴ ἀρρώστια. Προσβάλλονται οί χοῖροι, πού ζοῦν μέσα σέ ἀκαθαρσίες. 'Ο ἄνθρωπος ἀμα φάει κρέας προσβεβλημένο παθαίνει ἀπὸ ταινία. Δὲν ὑπάρχει φάρμακο. 'Επίσης ἄλλη ἀρρώστια πολὺ ἐπικίνδυνη, πού προσβάλλει τὸν χοῖρο, εἶναι ἡ τ ρ ι χ ι ν ί α σ ι ς. Καί αὐτὴ μεταδίδεται στὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἀρρώστεια ἐξαιρετικὰ ἐπιφοβη καί, ὅταν ὁ γιατρός διαπιστώσῃ τριχινίασι, πρέπει ὁ χοῖρος νὰ σκοτώνεται και νὰ θάβεται βαθειὰ μέσα στὸ χῶμα.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

'Αφρικῆς κι ὁ μοναδικὸς δρόμος, πού διέσχισε τὴν ἐρημο τῆς Καλαχάρης ἦταν συντομώτερος 1500 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ συνηθισμένο δρόμο. 'Ετσι ἄλλαξα γνώμη και πῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ δοκιμᾶσω.

'Εκαμα ὅλες μου τίς ἐτοιμασίες γιὰ τὸ μακρινὸ αὐτὸ ταξίδι και ξεκίνησα. Γιὰ ἓνα μεγάλο διάστημα ὅλα πῆγαιναν περίφημα, ὥσπου σὲ μιὰ στιγμή τ' αὐτοκίνητό μου σταμάτησε. 'Ο ἦχος τῆς μηχανῆς με εἰδοποιούσε πὼς δὲν ὑπῆρχε νερό στὸ φυγεῖο. Κατέβηκα ἀπὸ τὴ θέση μου, σήκωσα τὸ σκέπασμα τῆς μηχανῆς κι ἔρριξα μιὰ ματιά. 'Ηταν ἀλήθεια—τὸ φυγεῖο ἦταν ἄδειο—κι ἐγὼ βρισκόμουν 50 χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὸ πλησιέστερο χωριό.

Κάθησα ξανά στὴ θέση μου και ἐπὶ μιὰ ὥρα σκεπτόμουν τί ἔπρεπε νὰ κάνω. Θᾶπρεπε τάχα νὰ ρίξω τὸ λίγο και τελευταῖο νερό, πού εἶχα γιὰ πόσιμο στὸ φυγεῖο τοῦ αὐτοκινήτου μου; 'Η ἔπρεπε νὰ τὸ πιῶ, ἀφοῦ ἐνιωθα δίψα ἀβάσταχτη; Νὰ ἀφῆνα πάλι τ' αὐτοκίνητό μου και νὰ ἔψαχνα γιὰ νερό στὴν ἐρημο; Κι ἂν ἔχανα τὸ δρόμο και δὲν τὸν ξανάβρισκα; 'Αν συναντούσα κανένα Βουσμάνο; 'Ολ' αὐτὰ γύριζαν στὸ μυαλό μου και μ' ἔκαναν ἀναποφάσιστα. Καί τὸ μόνο πού ἔκανα ἦταν νὰ χτυπῶ τὴν κόρνα τοῦ αὐτοκινήτου μου, κάνοντας πολὺ θόρυβο. Χτυποῦσα κάθε δέκα λεπτά, ἐλπίζοντας πὼς κάποιος ταξιδιώτης, πού θὰ περνοῦσε ἀπὸ

'Εδειξε δυὸ σειρὲς κάτασπρα δόντια.

κάπου κοντά, θὰ με ἄκουε και θὰ ἐρχόταν γιὰ βοήθεια. 'Ο ἥλιος ἀνέβαινε και πλησίαζε μεσημέρι. 'Η ἡμέρα γινόταν φοβερὰ ζεστὴ και τ' αὐτοκίνητό μου ἔκαιε

σὰν καμίνι. 'Αέρας δὲν φυσοῦσε ἀπὸ πουθενὰ κι ἐνιωθα τὴν ἀναπνοή μου βαρειά. Διάφορα έντομα πετοῦσαν και γέμισαν τὰ παράθυρα τοῦ αὐτοκινήτου μου. 'Ενιωθα μεγάλη μοναξιά, ἀνυπόφορη δίψα και λίγο φόβο, καθὼς ἐρχονταν στὸ νοῦ μου οί συμβουλὲς τῶν φίλων μου.

Και σὰν νὰ μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτὰ βλέπω ξαφνικὰ ἓνα Βουσμάνο. Κα-

Καθόταν πίσω ἀπὸ κάτι ψηλὰ χόρτα.

θόταν ὀκλαδὸν πίσω ἀπὸ κάτι ψηλά, μισόξερα χόρτα. Κρατοῦσε στὰ χέρια του ἓνα μικρὸ τόξο κι ἄρκετὰ μυτερὰ βέλη, ὅχι μεγαλύτερα ἀπὸ ἓνα συνηθισμένο μολύβι. Εἶχε μικρά, κατὰμου- μάτια και τὰ μαλλιά του ἦταν ἀνακατωμένα. 'Όταν σηκώθηκε ὀρθιος παρατήρησα ὅτι δὲν ἦταν ψηλότερος ἀπὸ τὰ ψηλὰ χόρτα.

'Όταν εἶδε πὼς τὸν κοίταζα, ἄρχισε νὰ ξεθαρρεύῃ και νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ μέρος μου, κρατῶντας ἀκόμα στὰ χέρια του τὸ τόξο του και τὰ βέλη. 'Ανοιξε τὰ χεῖλη του, δείχνοντας δυὸ σειρὲς κάτασπρα, σὰν χιόνι, δόντια. 'Ισως αὐτὸ νὰ εἶναι ἓνα χαμόγελο, σκέφθηκα. 'Ισως ὅμως και νὰ μὴν εἶναι. Κι ἔτσι δὲν τοῦ ἀνταπέδωσα τὸ χαμόγελο.

Πλησίασε και κάθησε πάλι ὀκλαδὸν κάτω ἀπὸ τὸν καυτερό ἥλιο και με παρατηροῦσε ἐπὶ μιὰ περίπου ὥρα. Κάθε δέκα λεπτά, πού χτυποῦσα τὴν κόρνα τοῦ αὐτοκινήτου μου, ἔβγαζε κι αὐτὸς μιὰ χαρούμενη κραυγὴ, πού ἔκανε νὰ χοροπηδάτῃ τὸ μικρὸ του σῶμα ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια.

Μετὰ ξανάπαιρνε τὴ θέση του και με κοιτοῦσε ἀμίλητος κι ἀκίνητος. Σὲ κάποια στιγμή μοῦ εἶπε κάτι στὴ γλώσσα του, μετὰ ἄφησε κατὰ γῆς τὸ τόξο και τὰ βέλη, σηκώθηκε και σήκωσε τὰ χέρια του ψηλά.

(Συνεχίζεται)

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη 9-2-1959

Τὸ θαυμάσιο Λεύκωμα, πού μᾶς ἐστείλατε διὰ τὴν διαρκῆ ἐκθεσὶν μας ἐλήφθη και ἐκφράζομεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν θαυμασμόν μας διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτὸ ἑλληνικὸ Λεύκωμα.

Εἶναι ἓνα ὡραιότατο ὑπόδειγμα λευκώματος με φωτογραφίας δράσεως τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν, δείγματα τῆς σχολικῆς τῶν τέχνης, ἐπεξηγήσεις γραμμένες με σαφῆνειαν, ἰχνογραφήματα και ἔργα ζωγραφικῆς, ὑπέροχα και πρωτότυπα κεντήματα. 'Όλα ὡραία τοποθετημένα, μαρτυροῦν τὴν ἑλληνικὴν φιλοκαλίαν.

Τὸ κρατοῦμε γιὰ νὰ τὸ ἐκθέσωμε εἰς τὰ νέα κτίριά μας, ὅπου μετακομίζομε ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως.

'Εκφράζομεν και πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν γεναιοδωρίαν σας νὰ μᾶς στείλετε κάτι τόσο πολὺ κατάλληλον διὰ τὴν ἐκθεσὶν μας και παρακαλοῦμε νὰ διαβιβάσετε θερμότερα συγχαρητήρια εἰς τὰς 'Ερυθροσταυριτίσας τοῦ Ραλλείου Γυμνασίου Θηλέων και τὰς καλλιτέρας μας εὐχάς.

Μετὰ πλείστης τιμῆς.

C. A. Schusselē

Δ/τῆς ΕΕΝ

ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

Δουβλίον, 5-2-1959

'Ελάβομεν τοὺς πίνακας και τὰ λευκώματα, πού μᾶς ἐστείλατε διὰ τὴν Διεθνή ἐκθεσὶν μας. Εἶναι τὰ πρῶτα ἐκθέματα, πού ἐφθασαν. 'Αν τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἀναμένομε εἶναι ἐξ ἴσου ὡραία, ἀσφαλῶς ἡ ἐκθεσὶς μας θὰ σημειώσῃ μεγάλη ἐπιτυχία.

Μᾶς ἤρεσαν ὑπερβολικὰ τὰ ἔργα τῶν 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτῶν και ἐθαυμάσαμε τὸ περιεχόμενο τῶν Λευκωμάτων. Δεχθῆτε παρακαλοῦμεν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μας διὰ τὴν συμμετοχὴν σας...

M. Murphy

Δ/τρια Ἰρλανδικοῦ Ε.Σ.Ν.

Σημ. Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐκθεσὶν ἐστάλησαν Πίνακες τῆς 'Εμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων 'Αθηνῶν, ὡς και τοῦ Γυμνασίου 'Αμαρουσίου και Λευκώματα Σχολικῆς 'Αλληλογραφίας τοῦ βου Γυμν. Θηλέων και τῆς 'Εμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων 'Αθηνῶν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

Ουάσιγκτων 2 Μαρτίου 1959

«... Τὰ λευκώματα, πού μᾶς ἐστείλατε εἶναι παρὰ πολὺ ἐλκυστικά και θὰ δώσουν εἰς τοὺς 'Ερυθροσταυρίτας μας μίαν

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ τεῦχος μηνὸς Μαρτίου)

6) ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΕΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ. Μαθ. Β' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνῶν.

7) ΝΙΚΗ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ. Μαθ. Β' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνῶν.

8) ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΤΡΟΥ. Δημ. 'Εμ-

πορ. Σχολ. Θηλέων 'Αθηνῶν.

9) ΑΝ. ΣΩΚΙΑΝΟΥ. Δημ. 'Εμπορ. Σχολ. Θηλέων 'Αθηνῶν.

10) ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΛΙΟΝΤΑΣ. Μαθ. Λυκείου 'Ελληνισμός' Πειραιῶς.

11) Ρ. ΓΚΟΛΦΑ. Μαθ. Γυμν. 'Αμαρουσίου.

12) ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΝΑΡΔΗ Μαθ. Γυμν. Μεγάρων.

13) ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ Μαθ. Γυμν. Μεγάρων.

14) Α.Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Μαθ. 'Ιδιωτικοῦ Γυμν. Χαρ. Μιχαήλ 'Αθηνῶν.

15) Μ. ΜΑΥΡΙΔΟΥ Μαθ. Γυμν. 'Αμαρουσίου.

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Βαμβακοῦς Φαρασίων Ἰσοπεδώνων τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου Juniors of Elem. School Vamvakou, Thessaly levelling their play ground

ἐνδιαφέρουσιν και ζωντανὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς τῶν 'Ελληνοπαίδων.

Livingston Blair
Δ/τῆς 'Αμερικανικοῦ Ε.Σ.Ν.

ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

6 Μαρτίου 1959

Σὰς εὐχαριστῶ θερμότερα διὰ τὰ ἐκθέματα, πού μᾶς ἐστείλατε διὰ τὴν ὀργανωθησομένην κατὰ τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν ἐν Τορόντο 'Εκθεσιν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ ἔργα τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν σας, διὰ τὰ ὁποῖα εἴμεθα ἐνθουσιασμένοι, θὰ συμβάλουν πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως...

K. Herman
Δ/τρια Καναδικοῦ Ε.Σ.Ν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς 'Ερυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ και νὰ ἐνημερώνωμε τὴν Γενεύη.

2) 'Υπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὡραία μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς ἀλλὰ ἀ π ρ ο σ ῶ π ῶ ς «'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν θρόν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μάκενζυ Κίγκ 1» διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) 'Επιστροφὰι φυλλαδίων περιοδικοῦ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια 'Απριλίου ἔ.ἔ. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Μαΐου.

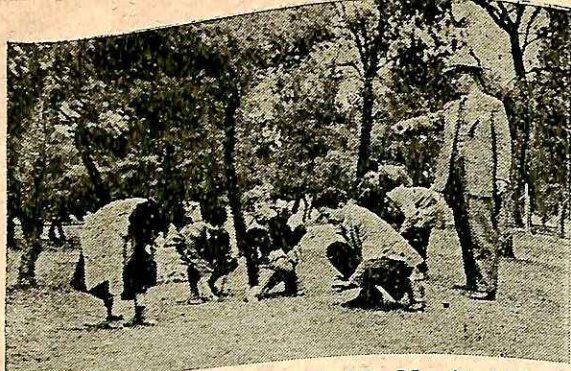
5) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν και νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ Καταστάσεις ἐγγραφῆς 'Ερυθροσταυρικῶν τὰ Γεν. Δελτία και ἐρωτηματολόγια δράσεως ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας βιβλίον Α'. Βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ. Διὰ τὰς 'Επαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικὰ.

7) Μέχρι τέλους τοῦ σχολ. ἔτους νὰ μᾶς σταλοῦν.: α) Τὰ λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας, β) οἱ πίνακες ζωγραφικῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις, γ) ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμόν «'Αχ. Κύρου» διὰ τῶν οἰ κ ε ἰ ῶ ν 'Ε π ι θ ε ω ρ ῆ σ ε ω ν.

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Προφῆτου 'Ηλιοῦ καθορίζουν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου Juniors of Elem. School Prophet Elias cleaning the village roads

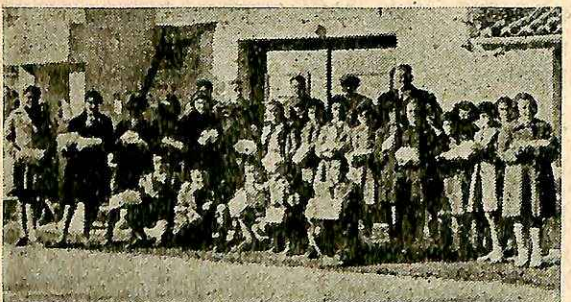
ΕΣΝ. Ίδιωτ. Σχολής Μιχαήλ 'Αθηνών καθαρίζουν τὰ πεύκα από τις κάμπιες. Juniors of Private School Michael Athens rid the pine trees of the caterpillars.

ΕΣΝ. Στ' δημ. Σχολ. 'Αμαλιάδος με δώρα διά τὸ δημ. Σχολ. Φραγκίστης Εὐρυτανίας. Juniors of 6th Elem. School Amalias with gifts for the Elem. School Frangista, Eurytania.

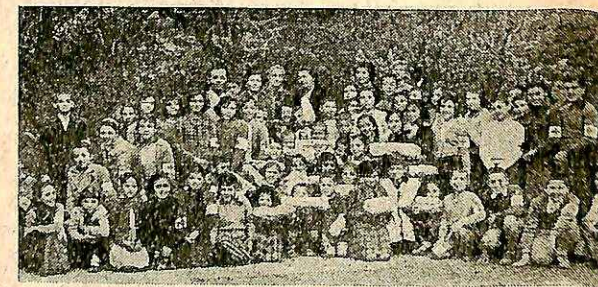
ΕΣΝ. δημ. Σχολ. Λυγιάς Ναυπακτίας φάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Juniors of Elem. School Lygia, Naupactos singing carols in favour of the poor.

ΕΣΝ Β' Δημ. Σχολ. Θερῶν εἰς τὰ φυλακὰς τῆς πόλεως ὅπου ἐψυχαγωγῆσαν καὶ ἐμοίρασαν δώρα εἰς τοὺς φυλακισμένους. Juniors of 2nd Elem. School Thebes at the prisons of the town where they distributed gifts and recreated the inmates.

ΕΣΝ. δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου 'Οξυᾶς ἱσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου. Juniors of Elem School Paleochorion levelling their play ground.

Μαθηταὶ Α' δημ. Σχολ. Πόρου με δώρα, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς αὐτοὺς οἱ ΕΣΝ. μαθηταὶ τοῦ σχολείου. Juniors of 1st Elem. School Poros with gifts they received from their schoolmates.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

Η ΠΕΙΡΟΣ

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολείου Κονίτης κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα μετέβησαν εἰς τὰ ἀκροῖα φυλάκια τῆς Κονίτης καὶ διένειμαν 45 δέματα εἰς τοὺς Στρατιώτας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κάτω Δεσποτικοῦ Πρεβέζης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Παρασκευάζουν τὸ πρωινὸ ρόφημα. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀνέλαβαν ὑπὸ τὴν προστασίαν των γέροντα κωφόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει κανένα νὰ τὸν φροντίζῃ.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κοτομιάτης Ἰωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Λιόφης Φιλιάδων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν 15 δένδρα. Ἀρθροῦσαν τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα διέθεσαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν συμμαθητῶν των.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πέτρης Ζαγορίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐδημιούργησαν φυτῶν καρυδιῶν. Παρασκευάζουν καὶ διανέμουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ἐπισκέπονται ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των. Ἐχουν σχολ. ταμεῖον. Ἀλληλογραφοῦν μετ' ἑυφροσύνης ἄλλων σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Λοξιάδων Ἰωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Συντηροῦν πτηνοτροφείον καὶ ζωοτροφείον. Ὄργανωσαν Χριστουγεννιάτικὴν ἐορτήν. Ἐφύτευσαν περὶ τὰ 400 δένδρῳλια.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κολχικοῦ Λαγκαδᾶ Μακεδονίας προσέφεραν 20 μπλουζες εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ σχολείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βορείου Ἀλμωπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ πρωϊνοῦ ροφήματος.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ν. Νικοπόλεως Κοζάνης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐχουν σχολικὸν φαρμακεῖο. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύτευσαν δένδρῳλια εἰς ἀφόρους τοποθεσίας τῆς Κοινότητος. Ἀπελύμαναν τὰ κοινοτικά ἀποχωρητήρια. Ἀπεξήρασαν στάσιμα ὕδατα. Ἀνέλαβον τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ ὅπου τῆς αἰμοδοσίας καὶ παρακολούθουν ἐμβλίας σχετικὰς μετὰ μέτρα προστασίας κατὰ ἐπιδεικνύον ἐπιδημιᾶν, ἀντιατομικῆς ἀμύνης, προφυλάξεως ἐν πυρκαϊᾷ καὶ πλημμυρῶν. Ἀλληλογραφοῦν μετ' ἑυφροσύνης ἄλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πολυκάρπης Καστορίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖο

καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν μεγάλην ἔκτασιν Περιφράξαν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεταξοχωρίου Κιλκίς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακεῖο. Περιποιοῦνται τὰ πεύκα Ἀ. Βοηθειῶν. Ἀπέστειλαν 3 ὁκάδες χαμαϊμῆλα εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Κιλκίς. Ὄργανωσαν Σχολικὰς ἐορτὰς. Ἐβλήθησαν πτωχὸν συμμαθητὴν μετ' ἑυφροσύνης ὀλην.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Ἐδέσσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, Καλλιεργοῦν σχολικὸν κήπο. Ἐφύτευσαν δένδρῳλια εἰς τὸ δασύλλιον τῆς πόλεως, καὶ εἰς τὰ χωρία των. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς προσφέροντες εἰς αὐτοὺς γραφικὴν ὀλην καὶ βιβλία. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Παρακολουθοῦν μαθήματα. Ἀ. Βοηθειῶν. Ἐλεγκτικοφύλακον τὸ ὑπάρτεγον Γυμναστήριον τοῦ σχολείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Τσότυλλου προσέφεραν χρήματα εἰς μὴν ἐρωσστη γράϊαν. Εἰς τὸν πρὸ τοῦ Γυμνασίου χώρον ἐφύτευσαν πολλὰ δένδρῳλια.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Κολχικοῦ, Λαγκαδᾶ με δέματα διά τοὺς ἀπόρους. Juniors of Elem. School Kolchicon, Macedonia with parcels for the poor.

ΕΣΝ. δημ. Σχολ. Ὀλιβίου Εἰάνθης ἐτοιμοὶ πρὸς ἀναδάσωσιν. Juniors of Elem. School Olvion, Thrace ready for the reforestation.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΑ ΟΧΥΡΑ

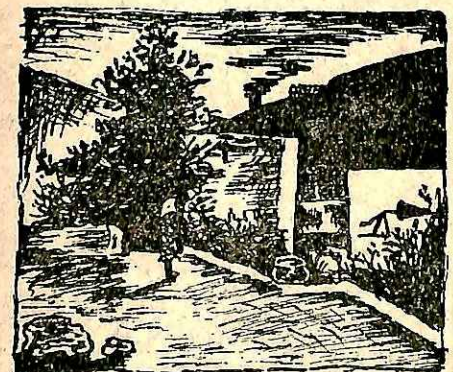
Μία χειμερινή ἐπίσκεψι πρὸς τὴν Κερκίνη καὶ τὸ Μπέλες μοῦ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴ νὰ γράψω τὰ παρακάτω λόγια, ὡς ἐλάχιστο φόρο τιμῆς πρὸς τοὺς Ἀθανάτους ἥρωες τῆς 6ης Ἀπριλίου 1941.

Πολλὰ ἐγράψαν γιὰ τοὺς ἥρωες τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940. Εἶναι παράλειψις νὰ μὴν ἀναφέρωμε κάτι καὶ γιὰ τοὺς ἐξ Ἰσου ἥρωες τῶν ὀχυρῶν μας —Ροῦπελ—Λύσσε καὶ Ἰστιμπεῖ, ποὺ στήν θέα τῶν σιδηρῶν φαλάγγων τοῦ Χίτλερ δὲν ἐδείλιασαν—μὰ ὀρητικοὶ ρίχτηκαν στὸν ἀγῶνα—ἀξιοὶ συνεχισταὶ τῆς ἐνδοξῆς ἱστορίας μας. Προχώρησαν θαρρετὰ πρὸς τὸν βεβαίον θάνατον, καὶ ὁμως δὲν πέθαναν, γιὰτὶ θὰ ζοῦν γιὰ πάντα στὶς καρδιές ὡς ἥρωες, καὶ στὶς δικές μας νεανικὲς καρδιές ὡς πρότυπα ἀγνῆς φιλοπατρίας.

Πλάι στὰ ὀχυρά τοῦ Ροῦπελ, μὴ παληὰ δόξα ξαναζῇ, παλμοὶ ἡρωϊσμοῦ, στὴ θύμησι τοῦ μεγαλείου, ποὺ πέρασε. Πέρασε; Οὐχί! ζῇ καὶ θὰ ζῇ αἰώνια, γιὰτὶ ὁ τόπος εἶναι ἁγιασμένος ἀπὸ τὴν παρουσία ἡρωϊκῶν ψυχῶν, ὧ λήθη πῶς ξεχνᾷς τοὺς νικητὰς...

Τὶς πιότερες φορές, τὰ ὀχυρά, ποὺ κατασκευάζονται γιὰ νὰ ἀνθέξουν στὴν ἐπίθεσιν ἐνὸς ἐχθροῦ, πέφτουν σὰν χάρτινος πύργος καὶ δὲν ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸ τους, ἀν οἱ ψυχές, ποὺ τάχθηκαν νὰ τὰ προστατέψουν δὲν εἶναι ψυχές ἀτσάλινες, ψυχές ποὺ ν' ἀντέχουν πιότερον ἀπ' τὸ μπετον καὶ τὸ σίδηρον αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ ὀχυροῦ, ψυχές, ποὺ νὰ πιστεῖουν ἀπόλυτα γιὰ ποῖον σκοπὸ πολεμοῦν. Τέτοιους ἥρωες εἶδε στὴν πράξι καὶ ἐθαύμασε ὅλος ὁ κόσμος τοὺς Ἑλληνες φαντάρους, ποὺ ἐγνώριζαν πολὺ καλὰ τὸ 40 ὅτι πολεμοῦσαν ἀληθινὰ ὑπὲρ «βωμῶν καὶ ἐστιῶν»...

Στὸ Ροῦπελ καὶ στὸ Λύσσε ὅπως καὶ στὸ Ἰστιμπεῖ πήρε γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ ζωντανία θεϊκὴ τὴν ἀνοιξί τοῦ 41 καὶ δοκιμάστηκε ἡ Ἑλληνικὴ ἀντοχή τόσο πολὺ, ποὺ οἱ ἴδιοι οἱ ἐχθροὶ τὴ θαύμασαν καὶ τὴν ὠμολόγησαν. Οἱ πολεμικὲς σύγχρονες κατακτητικὲς μηχανές ἐλύγισαν καὶ ὑπεχώρησαν στὴ δύναμι τῆς ψυχῆς τῶν φαντάρων μας, ποὺ οὔτε μέσα διέ-

«ΤΟ ΧΩΡΙΟ» ΠΡΟΔΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Γυμν. Παράρτημα Ἑλιουπόλεως

θεταν, οὔτε ἀριθμὸ μαχητῶν. Μετρημένοι στὰ δάχτυλα οἱ μαχηταὶ τῶν ὀχυρῶν κρατοῦν μυστικὴ τὴν φλόγα τῆς ὁρμῆς μέσα στὰ γρανιτένια κορμιά τους.

Εἶναι, ἕνας, χωριστὰ, καὶ ὅλοι μαζί ἔχουν τάξει σὰν σκοπὸ τους νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν γῆ τῶν πατέρων τους τοὺς τάφους τῶν προγόνων τους, τὶς γυναῖκες, τὰ παιδιά τους, μὴ μὴ μὴ ἀνώτερες ιδέες, τὴν Πατρίδα.

Νοιώθουν σὰν ἀρχίζουν τὴ μάχη πῶς ὄλων τὰ βλέμματα εἶναι γυρισμένα σ' αὐτοὺς ἐδῶ πάνω καὶ ὅτι ἀπ' αὐτοὺς κρέμεται ἡ τύχη ὅλης τῆς χώρας. Ἡ ἰδέα αὐτὴ φέρει στὴν ψυχὴ τοῦ μαχητοῦ μὴ ἀνώτερη δύναμι, ποὺ τὴ μεταφράζει ὀρητικὰ στὸ χτύπημα τοῦ πολυβόλου, ποὺ ἀδιάκοπα γαζώνει μέσα ἀπὸ τὰ φατνώματα τοῦ ὀχυροῦ τὸν ἐχθρό. Μέθ' ὁ μαχητὴς ἀπὸ ἐνθουσιασμό σὰν βλέπει τὸν ἐχθρό νὰ ὑποχωρῇ. Καινούργιες δυνάμεις τὸν πλαισιώνουν. Ὁ δειλὸς μαχητὴς ἀνασταίνει τὶς κρυμμένες ψυχικὲς του δυνάμεις καὶ τὸν συνεπαίρνει ἡ βοή

«ΒΛΑΧΙΚΑ ΚΟΝΑΚΙΑ» ΕΜΜ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ Ἱερ/λεῖον Βελλᾶς

καὶ ἡ ἀντάρα τῆς μάχης. Ὁ τολμηρὸς μαχητὴς γίνεται ἡμίθεος, ἀτρωτός, καὶ ὅλοι ἀποτελοῦν μίαν ἀνώτερη καὶ ἀκατανίκητη δύναμι, ποὺ δύσκολα λυγὰ καὶ ποτὲ δὲν πεθαίνει. Ὁ ἐχθρὸς ὀπισθοχωρεῖ θαμπωμένος ἀπ' ὅτι βλέπει, μὰ ἔχει καὶ ἄλλα μέσα νὰ δαμάσῃ τὴν ψυχικὴ δύναμι. Ἐχει μέσα, ποὺ ξεφεύγουν ἀπ' τὴν ἀντρίκια δύναμι, καὶ λυγὰ τὴν ἀντοχή τῶν μαχητῶν μετὰ ἀπαγορευμένα, ὑπουλα. Κι ἐστὶ ὅτι ἀπομένει ἀπὸ τὸν ἡρωϊσμὸ τῶν μαχητῶν μαζεῦεται συσπειρωμένο σὲ μὴ ψυχὴ, ποὺ νίκησε οὐσιαστικά, ἀσχετὰ ἀν τὴν λυγίσαν τὰ ὑπουλα μέσα. Τυλίγεται καὶ διπλώνει ὁ ἡρωϊσμὸς ὁ ψυχικὸς καὶ παίρνει τὸν κατήφορο τὸ βῆμα τοῦ μαχητοῦ σὲ μὴ ἀνώτερη τώρα συναδελφικὴ ἑνωσι. Καί, νὰ πῶ κάτω διωγμένοι ἀπὸ ἄλλο ὀχυρὸ, ἄλλοι ἥρωες μαχηταὶ συγκεντρώνονται, κάποιον μυστικὸ τοῦ ἡρωϊσμοῦ των ἀναταράσσουν. Ἡ Σημαία!...

Τὸ σύμβολο τοῦ ἀγῶνος των, ποὺ δὲν τὸ παραδίδουν οὔτε τὸ ἀτιμάζουν, μὰ ἐκεῖ σὲ κάποια μικρὴ πλαγιά τὸ προσφέρουν ὁλοκαύτωμα...

Οἱ ἐνδοξοὶ ἡττημένοι νικοῦν γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ! Τὰ δάκρυα ποὺ κυλοῦν δίπλα στὸν ὄρκο ποὺ δίνουν, φκειάνουν

Π. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ Α' Γυμν. Ἀρρ. Πατρῶν

μὴ ξαναγεννημένη δύναμι μυστικὴ. Καὶ δίπλα ἀπ' τὸ πέρασμα τοῦ ἐχθροῦ, ποὺ μπαίνει στὴν χώρα, αὐτοὶ οἱ ἀτρόμητοι μαχηταὶ δίνουν τὸν μεγάλον ὄρκο γιὰ τὴν λευτερίαν τῆς Πατρίδος...

Ἡ στάχτι τῆς καμμένης σημαίας, δίνει στοὺς μαχητὰς τώρα μὴ ζωηρὴ καὶ ζωντανισμένη ἐκφρασί γεμάτη ἱκανοποίησι, ἀφοῦ ἡ ζωὴ τους βροῖσει ξανά ἕνα σκοπὸ καὶ μὴ ἰδέα, ἡ ἐλπίδα βρῖσκει στοργικὴ θέσι στὴν καρδίαν τους....

Ἡ πραγματικότης σκορπᾷ μὴ πνοὴ Ἑλληνικῆς ὑπερφάνειας καὶ ἀνατριχίλλεις σύγκορμος ἀπὸ πατριωτισμό, ὅταν ἀναλογίζεσαι πῶς γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ ὁ Ἑλληνικὸς Φοίνικας ξαναγεννήθηκε ἀπ' τὴν στάκτην του. Καὶ μαζί ἡ γαλανόλευκη σημαία μας ξαναγεννήθηκε ἀπ' τὴν τέφρα τῆς γιὰ νὰ κυματίζῃ περήφανα πάνω στὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ γιὰ νὰ σκεπάζῃ στοργικὰ μετὰ τὸ περήφανο κυμάτισμά της τοὺς τάφους τῶν ἥρώων ἐκεῖ ψηλὰ στὰ δοξασμένα ὀχυρά.

Γ. ΠΙΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Β' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Χιλιόκαλλη, ἀπ' τὰ βαθεῖα νερά, ἡ χαραυγὴ προβαίνει, δὲς! σὰ νύφη. Τὶ ξαφνικὸ γιὰ τὸ μικρὸ κοτσάφι ποὺ ὀρβρινὸ σιγοτονίζει «ὡσαννά»!

Φωτόλουστη ἀνατολὴ μετὰ τὴν ψυχὴ πῶς μοῦ μηνᾶς ἐπιδοφόρα μέρα. ἄχ! δόσε Παντοδύναμε Πατέρα ἀνάκρουσμα, θερμὴ μὴ προσευχή,

νὰ τραγουδᾷ τὴν κάθε χαραυγὴ ἡ ἀνυπότακτη, τρελλὴ μου σκέψι, καὶ σὰν κρινάκι τοῦ ἀγροῦ, νὰ σοῦ γυρέψῃ τὴν οὐρανόσταλτη δροσιὰ στὴ γῆ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Β. ΤΟΛΗ Γυμν. Ἀσθακού

Π. ΔΟΥΝΤΣΗΣ Η' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

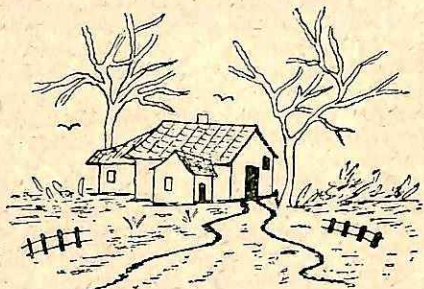
ΑΠ. ΛΕΤΣΙΟΣ
Δ' Γυμν. 'Αρρ. Πειραιώς

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Α Π Ε Λ Ο Υ
Α Γ Α Λ Η Σ
Α Τ Λ Λ Σ

Δέν είναι άνακατεμένα γράμματα. 'Υ-
πάρχει τάξις. 'Ακολουθήστε λοιπόν μία
τακτική σειρά για να διαβάσετε μία με-
γάλη έντολή του 'Χριστού.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΤΟΥΛΑ
Γυμνάσιον Μολάων.

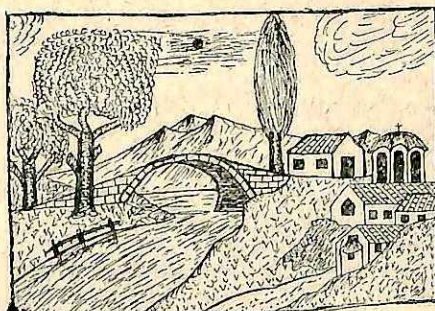
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΕΤΣΟΥ
Γυμν. Θηλέων Λαρίσης

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΑΛΣΥΛΛΙΟΝ

Λεπτή είναι ή μυρωδιά που χύνουν
τά καταπράσινα πευκάκια μας! 'Η φιλή
βροχούλα τὰ πότισε σαν να καταλαβαίνει
καί αυτή τόν πόνο μας και τήν αγάπη
μας πρὸς τὰ πεύκα.

Μαργαριτάρια οἱ δροσοσταλιές τῆς
βροχῆς κρέμονται ὡσαν να μην θέλουν
να φύγουν ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα τους
καταπράσινα καὶ τρυφεροβλάσταρα πεύ-
κα. Τὰ πεύκα μας με τοὺς μεγάλους λάκ-
κους των μαλώνουν συναμετάξυ τους
ποῖο ἔχει μεγαλύτερο λάκκο.

Οἱ ἀκακίες μᾶς παρουσιάζουν κατα-

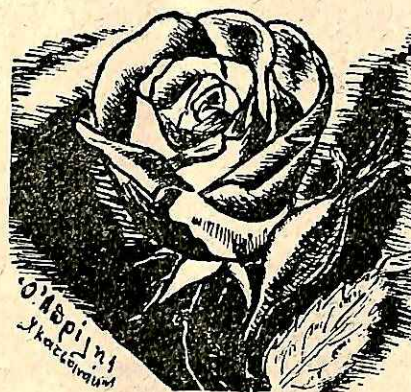
ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Σχολ. Καλλιθέας 'Ελασσόνας

πράσινες στοές ἀπὸ πυκνὲς φυλλωσιές
καὶ οἱ πασχαλιές μας με τοὺς καταπρά-
σινους θάμνους κυματίζουν ἀπὸ τοῦ
ἀνέμου τήν πνοή, ἑλαφριά.

Οἱ πατουλιές με τοὺς γερούς κλάδους
σκύβουν πολὺ γιὰ νὰ ἰδοῦν τὰ μικρὰ
πεύκα.

'Ο μικρὸς Κωστάκης χαίρεται, πὺ ἐπῆ-
ρε καὶ αὐτὸς τὸ καλύτερο πεύκο. 'Όλο
τὸ κυττάζει καὶ ὅλο τοῦ ξανανεώνει τῖς
πέτρες του, γύρω-γύρω, κάνοντας ἔ-
τσι ἓνα χτυπητὸ καὶ χρωματιστὸ τόφο!

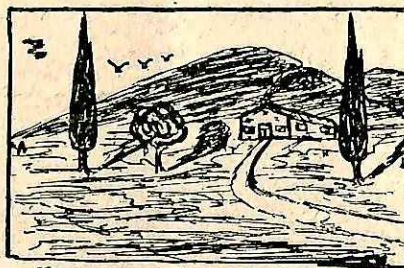
Θέλεις νὰ μυρίσης νὰ ξαποστάσης

Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

ψυχικά, νὰ χαρῆς ὅσο ποτὲ δὲ χάρηκες;
'Ελα, περαστικὲ διαβάτη, στὸ ὁλοπρά-
σινο δαντελλένιο χαλί που ἔμεις τὰ παι-
διὰ τοῦ σχολείου, μαζί με τὴ μαγεμένη
φύση, ἔχομε στρώσει στὸ σχολικὸ μας
ἀλσύλλιον! Καί τότε θὰ πλημμυρίση
ἡ ψυχὴ σου ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀν φύγης γιὰ
μακριά, ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν ψυχὴ
σου θὰ ἀφήσης στὸ σχολικὸ μας δασάκι!

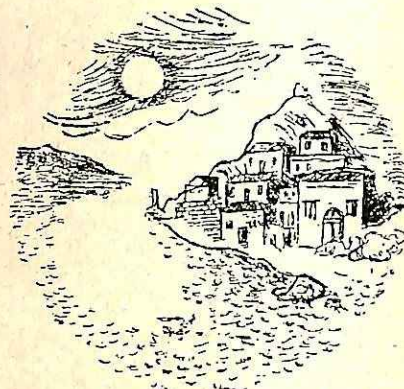
ΑΛΕΚΟΣ Ν. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ
Μαθ. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Νικολάου
'Αργολίδος

ΡΩΣΣΕΤΟΣ Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Η' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ 'ΑΡΑ. ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Νικαίας

Ν. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
Γυμν. Κέας

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Κάποιος διάσημος φαγάς εἶχε τὴν συ-
νήθεια νὰ τρώη βλέποντας ἀντίκρυ
μέσα στὸν καθρέπτη του.

—Γιατί τὸ κάνεις αὐτό; τὸν ρώτησε
ἓνας φίλος του.

—Γιὰ νὰ νομίζω ὅτι τρώω δυὸ φορές

Γ. Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Γ' Γυμν. 'Αρρ. Θεσσαλονίκης

Κ. ΝΙΑΡΧΟΣ
Β' Γυμν. 'Αρ. 'Αθηνῶν

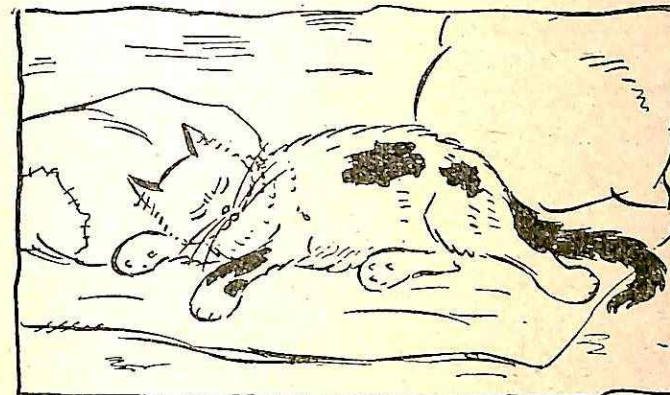
ΑΓΓΥΡΩ ΜΠΑΚΟΥΡΗ
Γυμν. Λαυρίου

Παρόραμα:

Εἰς τὸ τεῦχος Μαρτίου σελ. 20—
βράβευσις πινάκων—ἀνεγράφη Α. Λαμ-
πρινίδης 54ου δημ. Σχολ. ἀντὶ τοῦ
ὁρθοῦ 'Ανδρέας Μ. Λαμπρινίδης μαθ.
46ου δημ. Σχολ. 'Αθηνῶν.

Ὁ γάτος καὶ οἱ ποντικοί

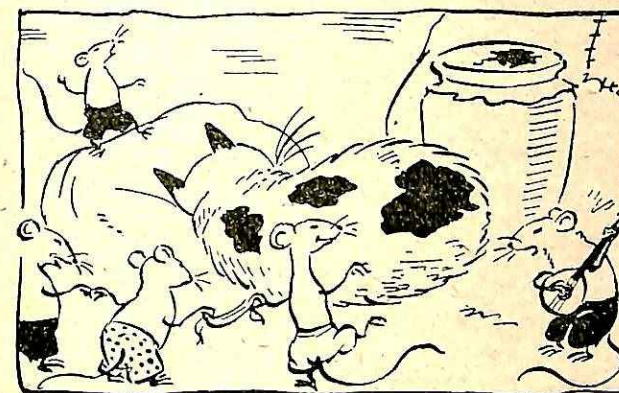
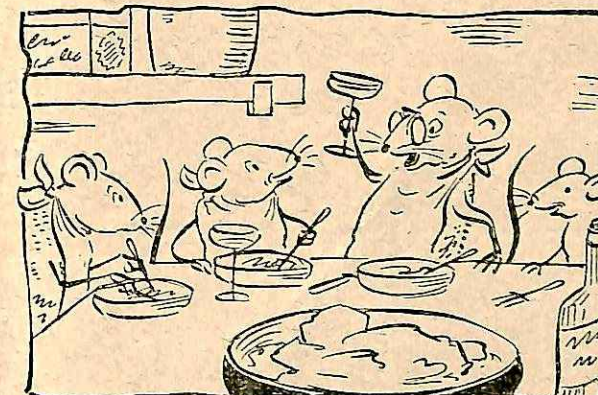
'Αντ. Χ.

'Ο παχὺς ὁ μπάρμπα-γάτος
ἐξυπνοῦσε μιὰ στιγμή,
ἔτρωγε, κ' εὐθὺς στὸν ὕπνο
ἐξανάπεφτε γραμμή.

'Η δουλειὰ ἡ μοναδική του
ἦταν τὸ ρουχαλιτὸ
κ' εἶχε ἀφήσει τὰ ποντίκια
δίχως πιά κυνηγητό.

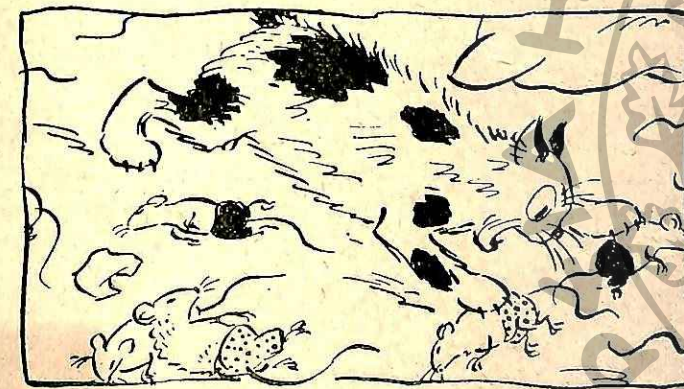
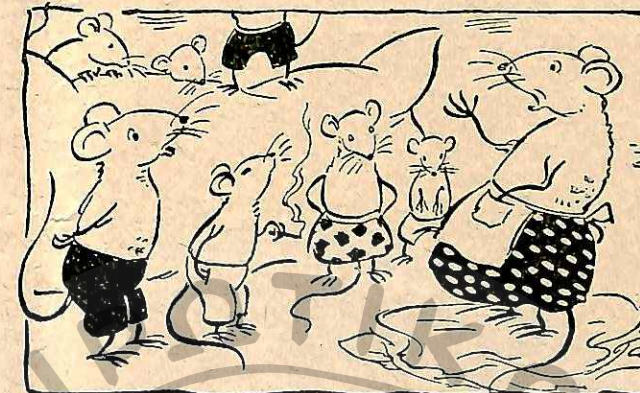
Κ' ἔτσι αὐτὰ με τέτοιο γάτο
—τὶ ποντίκια τυχερά—
τρῶγαν σὰ νοικοκυραῖοι
καὶ περνοῦσαν μιὰ χαρά.

Κι ὁλοένα παίρναν θάρρος,
μπρὸς στὴ μύτη του γλεντοῦσαν,
κ' ἐνῶ κείνος ἐκοιμόταν
γύρω του χοροπηδοῦσαν!

'Ὡσπου τέλος, κάποια μέρα
ἡ ποντίκα ἡ Μαρῖω
μάζεψε στὴν ἀποθήκη
ὅλο τὸ ποντικαριό,

καὶ ξεφώνησε: 'Αδέλφια!
Κάτω οἱ γάτοι. Συμφορὰ τους.
'Απὸ δῶ κ' ἐμπρὸς θὰ τρώμε
μεῖς οἱ ποντικοὶ τοὺς γάτους.]

Κι ὅλη ἡ ποντικοπαρέα
ρίχνεται με μιὰς στὸ γάτο.
'Αλλὰ ξάφνου αὐτὸς πετιέται
κ' εἴκοσι ξαπλώνει κάτω.

Δύο σωθήκανε μονάχα,
μὰ κι αὐτοὶ χωρὶς οὐρά.
Κι ἀφοῦ χώθηκαν κεῖ κάπου
ψιθυρίσαν θλιβερά:

—'Επερνούσαμε σπουδαῖα!
Κάθε μέρα καὶ γιορτὴ!
Παραπήραμε ὅμως θάρρος
καὶ τὴν πάθαμε οἱ κουτοί.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Στίχοι

ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ.

Μουσική

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Μέτρια.

Ντίν, ντάν, γλυ. καὶ ἡ καμ. πα - να κτυ. πα στήν' Ἐκ - κλη. σιά
Ψάλλουν γλυ. καὶ τρα. γού - δια στα δέν. δρα τὰ που. λιά

μέ τήν κα. λή ἐ - λα - τε νὰ πα - με φο - ρε - σιά.
καὶ τ' ἀν. δη τώ - ρα γύ - ρω σκορ. ποῦν μο. σχο - δο - λιά.

Διά. πλα. τη τῆς ἀ - γά - πης ἀ - νοῖ - χτε ἀγ. κα - λιά,
Λευκὲς λαμ. πα - δες καὶ - νε στήν ὁ - μορ. φη δρα - δυά

κί ἐ. λα. τε ἐχ.δροὶ καὶ φί - λοι ν' ἀλ. λά. ζου. με φι - λιά. Χρι -
κόκ. κιν' αὐ. γὰ τσου. γκρί - στε, χα - ρού. με νοι, παι. διά.

στός Ἀ. νέ. στη ὁ - λοι ἄς ψάλ. λου. με, παι. διά.

Ἀ. νοι. ξις κιὰ να. σταί - νετ' ἀ. πό. ψε ἡ καρ. διά. Χρι. διά.

Ρ. Ψ. ΦΡΕΤΣΑ